

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
இயற்றிய "பேரூர்ப் புராணம்" - பகுதி 1
படலம் 1 - 9 (1 - 627)

pErUr purANam of kAcciyappa munivar
part 1 /verses 1-627
In tamil script, Unicode/UTF-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Mr. Muthukkumaraswamy of Singapore for the preparation of this etext in Unicode (input and proof-reading).
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

This pdf file is based on Unicode with corresponding Latha font embedded in the file.
Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms: Windows, Macintosh and Unix without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

**சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
இயற்றிய "பேரூர்ப் புராணம்" - பகுதி 1
படலம் 1 - 9 (1-627)**

0. கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம்	1- 20
1. திருநாட்டுப்படலம்	21 - 95
2. திருநகரப்படலம்	96 - 191
3. நைமிசப்படலம்	192 - 209
4. புராண வரலாற்றுப்படலம்	210 - 261
5. பதிகப்படலம்	262 - 272
6. நாரதன் வழிபடு படலம்	273 - 339
7. காலவன் வழிபடுபடலம்	340 - 418
8. காமதேனு வழிபடுபடலம்	419 - 503
9. குழகன் குளப்புச் சுவடுற்றபடலம்	504 - 627

உ

சிவமயம்

0. கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம் (1-20)

காப்பு (1)

- 1 கங்கையும் பனிவெண் டிங்களும் விரைத்த
கடுக்கையந் தொங்கலு மரவும்
தங்குபொற் சடையு முக்கணுந் தாதை
தாணுவென் றுணர்த்தமென் மலர்க்கை
அங்குச பாச மணிந்துவெற் புயிர்த்த
வாரணங் கன்னையென் றுணர்த்தி
வெங்கலி முழுதுந் துமித்தருள் பட்டிவிநாயகன்
சேவடி பணிவாம்.

1

கடவுள் வாழ்த்து (2-14)

- 2 பட்டிச்சர்
கடல்தூழ்ந்த வுலகுண்ட கனிவாய
னிருந்தொழிலுங் கமழ்ந்த தெய்வ
மடல்தூழ்ந்த மலர்க்குரிசின் முதற்றொழிலு
மவரொடு மடிக்கு ஞான்றவ்
அடல்தூழ்ந்த வரன்வழியே மீட்டும்வரப்
பணித்தருளி யாவிக் கெல்லாம்
மிடல்தூழ்ந்த விருடணிக்கு மாதிரகர்ப்
பட்டிச்சர் விரைத்தாள் போற்றி.

1

- 3 அரசம்பலவாணர்
திருமார்பன் முதலான தேவருக்கெல்

லாமறையோன் சிவனே யாமென்
 றொருவாய்மை மறைகரைந்த துண்மையெனத்
 தெளிந்துலக முய்ய முத்தீ
 மருவாருங் குழலுமைபத் தினிவளர்ப்ப
 விடக்கரத்து வயங்க வேந்திப்
 பெருவாழ்வு தரவரசம் பலத்தாடும்
 பேரொளியைப் பேணி வாழ்வாம்

2

4 மரகதவல்லியம்மை
 கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனா ருருக்கலந்த
 தனக்கே யல்லால்
 துங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைத்த கரியெவர்க்குந்
 தூண்டன் முற்றாது
 அங்கனெடும் புவனத்தென் றமைந்தனள்போற்
 பாசமொடங் குசங்கை
 மங்கலமிக் கருள்பேருர் மரகதவல்
 வியினிருதாள் வனசம் போற்றி.

3

5 விநாயகக்கடவுள்
 வேறு
 கற்றை வெண்கதிர் மேருவி னொழுக்கிய
 காட்சியின் மணிமார்பின்
 உற்ற முப்புரி நுல்கர டத்தினின்
 றுகுமதத் துருவேறாய்ப்
 பொற்ற தாதைபோற் றேவர்தஞ் சிகைகொலோ
 பூண்டன ரிவரென்னும்
 பெற்றி நித்தலும் விளைக்குமங் கரன்கழற்
 பிரசமா மலர்போற்றி.

4

6 முருகக்கடவுள்
 காமர் மல்கிய வருவிஃ தன்றெனக் கருத்தின்
 முன் னுறத்தோற்றும்
 காம னல்லுடல் பொடித்தகண் ணிடத்துமை
 கணவனார் நிகரில்லாக்
 காமர் மல்கிய வருவெனத் தோற்றிய
 காளையை யடியார்தங்
 காம முற்றமிக் கருளுமங் குலிநகர்க்
 கந்தனைப் பணிவாமால்.

5

7 திருநந்திதேவர்
 உலகம் யாவையு மொருநொடிப்
 பொழுதினுண் டுமிழுஞ்சக் கரமாதி
 மலர்கை யேந்திய நாரணன்
 முதலிய வானவர் குழாமெல்லாம்
 அலகி லார்வமு மச்சமுந் தழீஇநிரை

யாகநின் றனர்போற்ற
இலகு வேத்திரச் சிறியகோற் பணிபுரி
யேந்தல்பூங் கழல்போற்றி

6

8 சண்டிச நாயனார்

வேறு
விண்ணவ ரேனுஞ் சிவபிரான் பத்தி மேவில
ராயினல் வினையும்
திண்ணிய பாவ மெனப்படு மென்று
சிறுவிதி தெரிப்பவன் பினரேல்
மண்ணவ ரேனும் வெய்யபா தகமு
மறுவினல் வினையெனப் படுமென்
றண்ணலம் புவியிற் றெரித்தசண் டிசரடிமலர்
முடிமிசைப் புனைவாம்.

7

9 திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

வேறு
தவந்த என்பினைப் பெண்ணெனப் படைத்துஞ்சார் மழவன்
உவந்த பெண்ணுயி ரளித்துமொட் டாதெதிர் புத்தன்
நிவந்த சென்னியை யுருட்டி முத்தொழி னிறுவிப்
பவந்த ஓத்துயிர்க் கருளுஞ்சொற் பனவனைப் பணிவாம்.

8

10 திருநாவுக்கரசு நாயனார்

விஞ்சை கற்பன வேறிலை விடையவன் பதங்கள்
அஞ்ச மேயென வறியவெவ் வுலகுங்கற் புணையா
நெஞ்ச துட்கெனு நெடும்புனல் வேலையும் பிறவி
வஞ்ச வேலையு நீந்திய மன்னனைப் பணிவாம்.

9

11 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத் தாடிய வழகற்
பாடு பாப்பல பகர்ந்துமற் றிம்மையின் பயனும்
கூடு மேலையிற் பயனுங்கோ தனைத்தையு மொருவும்
வீடும் வாங்கும்வா ணிகத்துறு விரகனை வியப்பாம்.

10

12 மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

உள்ள மாகிய புலத்தினைப் பத்தியா லுழுது
தெள்ளு ஞானவித் துறுத்துநற் சிரத்தைநீர் பாய்த்திக்
கள்ள வான்பொறிக் களைகள்கட் டானந்தம் விளைத்துக்
கொள்ளை கூறுமா ணிக்கவா சகன்கழல் குறிப்பாம்.

11

13 மற்றைய நாயன்மார்

அறத்தி னீடிய வகத்திடைச் சிவானந்தம் விளைய
உறத்த டாதுமுன் பாய்த்திய வொழுக்கநீர் முழுதும்
புறத்தி னேகுறக் கவிழ்த்ததே போன்மெனப் புனல்கண்
நிறத்தின் வாக்குமெய் யன்பின் ரெவரையு நினைப்பாம்.

12

14 குருமரபு

வேறு

அங்கணர்தங் கயிலைவரை நந்திநவின் றருளும்
அருணாலை மொழிபெயர்த்த வாசிரியன் மரபில்
தங்குதுறை சையினமச்சி வாயர்மறை ஞானர்
தயங்கியவம் பலவாண ருருத்திரகோ டியர்மா
மங்கலவே லப்பரிரு குமாரசா மிகண்மா
சிலாமணியா ரிராமலிங்கர் வயங்கிருவே லப்பர்
இங்கணுயர் திருச்சிற்றம் பலவரிருள் துமித்திட்
டெனையாளம் பலவாண ரிவர்களுையேத் தெடுப்பாம்

13

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் 14

அவையடக்கம் (15-20)

15 வேறு

சூழிமால் யானை சுமந்த நானிலத்துச்
சூழ்ந்தவேழ் கடலையு மொருங்கு
நாழியா லளப்பப் புகுந்ததே போலா
நான்முகன் மாலளந் தறியா
ஊழியான் கருணை ஊற்றெழ நடன
முஞ்றுறும் பிப்பிலா ரணியப்
பாழிமான் மியங்கண் முழுவதுஞ் சிறியேன்
பகருவான் புகுந்தது மாதோ.

1

16 சித்திரம் பிறங்கச் செம்பொனிற் குன்றி

செறிப்பினுஞ் செய்கையே விழைவார்
ஓத்ததின் றிதற்கென் றுவப்பராற் கூடத்
தொளிர்மணி யழுத்தினு மணியின்
உத்தமம் விழைவோ ரதனையே மதிப்ப
ருரைத்தவென் கிளவியாற் சிலர்தாம்
கைத்தன ரேனும் பயனுறு மனத்தோர்
கைக்கொள்வர் மான்மியச் சிறப்பால்.

2

17 பண்டுகே வலத்திற் கிடந்தவா ருயிர்க்குப்

பரிவினாற் றனதுப காரம்
கண்டரு ளிறைபோற் றாங்களே பிறர்தங்
கவிதையிற் கரிசுதீர்த் தாள்கை
கொண்டவை யிருந்தோர் தம்மையா மிரப்பிற்
கோதற விளங்கிய வவர்தம்
மண்டிய புகழுக் கியைவதன் றெனவா
ளாதிருந் தனமவர் மாட்டு.

3

- 18 அருவருப் புடைய துடலமென் றறிந்தும்
அரும்பய நுறுநரு முறாரும்
ஒருவருந் திறத்தி னுரிமைமற் றதன்பா
லுறுத்துவர் மதுரமென் கிளவி
மருவரி திதுவென் றறிந்துமென் பாடன்
மாட்டுவை யகத்துளா ரெவரும்
பொருவருந் திறத்தி னுரிமைபு ணுவராற்
பொறியிலே னிடத்துறு மகிழ்வால் 4
- 19 கடல்கடைந் தெடுத்தச் வமிழ்தமுஞ் சமழ்ப்பக்
கதித்ததீஞ் சுவையெழாற் பாடல்
நடவின ரிருவர் சேக்கைபெற் றிருந்த
நாயகன் செவியிடைத் துடிமான்
விடநிகர் குரைப்பு மேறலிற் றெளிந்தோர்
விதியுளி யுஞ்ஞெசெந் தமிழ்கள்
படருமச் செவியிற் சிறியனேன் றொடையும்
படருமா லுலகெலாம் பரவ. 5
- 20 வேறு
கொன்றை மாலையுங் கூவிள மத்தமும் பிறையும்
துன்று வார்சடைப் பட்டிநா யகர்சுரர் போற்ற
மன்றி னாடல்செய் குடவயிற் சிதம்பரம் வயங்கு
கின்ற மேதகு கொங்குநாட் டணிகிளப் பாமால். 6

அவையடக்கம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் 20

1. திருநாட்டுப்படலம் (21-95)

- 21 திங்களும் உரோணியுந் திகழ்ந்ததிற மென்ன
மங்கல வினைத்தொழிலு மங்கையரும் வேத
அங்கியும் வளர்க்குமறை யந்தணருங் காவும்
கொங்குமலி கின்றதொரு கொங்குவள நாடு. 1
- 22 கோதைபயில் விற்கொடி குலாவிய புயத்தன்
கோதையர் விழிக்கணை குளிக்குமரு மத்தன்
கோதைகம ழுங்கவிகைக் கொங்கனென விள்ளுங்
கோதைநனி யாண்டதொரு கொங்குவள நாடு. 2
- 23 பருதியொடு வெண்மதி பரிக்கவொளி நல்கும்
உருகெழு கணற்புதல்வ னாண்டவொரு சீரால்
இருசுட ருயிர்த்தவர்க ளாண்டவிரு நாட்டின்
குருவென விலங்கியது கொங்குவள நாடு. 3

- 24 மலாடும்வளர் பாண்டியும் வழங்குபுன னாடு
நிலாவுதிறை யாகநிதி நிச்சமும் வழங்கி
விலாழிமத குஞ்சரமும் வெய்யபொருண் மற்றுங்
குலாவுசிறப் பெய்தியது கொங்குவள நாடு. 4
- 25 இலவிதழி பாகனி லிழிந்தமலர்க் கைதை
கலவியது காரமிழ்து கான்றதொழி யாத
புலவுடைய தென்றுகடல் போக்கினில மூன்றிற்
குலவிவள மெத்தியது கொங்குவள நாடு. 5
- 26 குறிஞ்சி
வேறு
கடலு வர்ப்பென நீக்கிய காமரிந் நாட்டின்
தடவு வண்மையை நோக்கியே சாகர முகந்த
படலை மென்முகில் பயிலுவர் முழுவது மகற்றிப்
புடவி யெங்கணும் பொழிந்துகண் படுப்பன வரைகள். 6
- 27 கருவி நீண்முகிற் கஞ்சுகம் போர்த்ததன் மேலால்
குருதி மாமணிக் கொழுநிற வானவிற பைம்பூண்
மருமம் வீழ்தரப் பூண்டுபன் மணிகொழித் திழியும்
அருவி யாரமு மணிந்ததா லருவரை யடுக்கம். 7
- 28 குழவி வாண்மதி தவழ்வது கோடெனத் தோன்ற
முழவ மாமழை முழக்கெழ முகத்துமின் னோடை
தழுவ மாலைவெள் ளருவியஞ் சலசல மதநீர்
ஒழுக் வோங்கல்க ளரசுவா வெனச்சிறந் தனவால் 8
- 29 கழைநி வந்ததண் சாரலிற் களகள முழங்கும்
மழையை வேற்றுவா வரவென மதமலை யெதிர்ந்து
புழைநெ டுங்கர நீட்டவாய் முழையெனப் புகுந்த
தழைம ழைக்குல நிமிர்வது தளைவிடு நாள்போல. 9
- 30 தண்ட மெண்ணில காட்டுவ தாழ்வரைக் குலமும்
தொண்ட கப்பறை முழக்குநர் துவன்றுசீ றாரும்
கொண்ட சேவகங் காட்டுவ குலவரை முழையும்
மண்டு போர்பல வடுத்துழி மறவர்தம் புயமும். 10
- 31 சுடர்ம ணிக்குலந் துவன்றிய தடநெடுங் கோட்டுக்
கடகங் காட்டுவ கொடிச்சியர் கரங்களுங் காவும்
சுடர்ம ணிக்குலந் துவன்றிய தடநெடுங் கோட்டுக்
கடகங் காட்டுவ களித்தெழு களிறுங்கல் வரையும். 11
- 32 வேட்ட தற்பமே யாயினு மேவுமா முயல்வோர்
வீட்டு வார்விழை யாதன மேன்மைய வேனுஞ்
சேட்டு மாமணி பொடிபடச் செந்தழல் விரைக்கா

- ஹாட்டி னார்தினை வித்தினா ருயர்மலை வாழ்நர். 12
- 33 செய்ய கோலினர் திசைதொறுஞ் செலுத்துசக் கரத்தார்
வெய்ய தண்டமு முடையவர் வெல்பெருங் கதையார்
ஐய நாளறி கணியின ரசலமந் திரஞ்சூழ்
மெய்யர் யாவரும் வெற்பமர் வாழ்க்கையா டவரே. 13
- 34 முருந்து மூரலார் மொழியையு மியலையும் வேட்டு
வருந்து கிள்ளையு மஞ்சையு மவார்புனத் திதண்மேல்
இருந்து ளாரென வின்புறு மின்முகங் காணா
விருந்தி னாரென வெதும்புறும் விலகுகைக் கவணால் 14
- 35 கிழங்கு செந்தினை யைவனந் தோரைகேழ் மதுவூன்
பழங்க னற்பசி கெடுப்பன படிவன வருவி
முழங்கு தண்சனை கண்படுப் பனமுதிர் மான்றோல்
தழங்கி ரும்புகழ்ப் பொருப்பினர் வாழ்க்கைதாழ் விலதே. 15
- 36 பிணிமு கத்தன புனங்களே பெரிதிரங் குவன
துணிபு னற்சனைத் துடுமென விழுமரு விகளே
திணிப டும்வயி ரத்தன சிலம்புதூத்தடமே
அணிப டுங்கொடுங் கோலின வழிமதக் களிறே. 16
- 37 பெரும்ப யத்தன பிரசம்வார் பொதும்பரே யல்ல
சுரும்பு ழக்கமென் றோடவிழ் மலர்த்தடஞ் சுனையும்
கருங்க யத்தன கமழ்ந்தவச் சுனைகளே யல்ல
மருங்கு துன்றிய மழைதவழ் மணிவரைக் குலமும். 17
- 38 முல்லை
வேறு
அருவியம் புனங்களை யளிக்கு மேனலும்
இருவியு மாக்ககுந் ரிருக்கை மால்வரை
மருவிய வுடையென மருங்கு வாங்கிய
திருவியல் கானகஞ் செல்வ மிக்கதே. 18
- 39 புல்லமாய்ப் புரமடு மிறையைத் தாங்கினோன்
புல்லமார் நிரைகளைப்புரக்க முன்னுவோன்
புல்லமா யிருந்ததிப் புடவி யென்றுபல்
புல்லமார் நிரையெலாம் புணர்ந்த செவ்வித்தே. 19
- 40 மந்திர வலியினான் வலைத்துக் கட்டிய
வெந்திற லுழுவையின் வெடிகொ ளோதையும்
சுந்தர மகளிர்கள் துவன்றி மத்தெறி
பைந்தயி ரோதையும் பகுக்கொ ணாதரோ. 20
- 41 தொறுவியர் கற்பினான் மிகுந்த தோற்றத்தை

- நிருவிய தென்பவே நிலத்தின் மங்கையர்
மறுவில்கற் புடையராய் வார்து ழற்பெயும்
நறுவிரை முல்லையி னகைத்த கானமே. 21
- 42 ஏற்றினா விரலையா விதழி யாத்தியும்
தோற்றலான் மாலொரு பாலிற் றுன்னலால்
ஆற்றநற் பான்முத லைந்து மாடலால்
நீற்றினன் திருவுரு நிகர்க்குங் கானகம் 22
- 43 பெருகிய பாற்கடற் பள்ளி பெற்றவன்
பருகிய வமுதினான் பானெய் பற்றுமிக்
குருகிய காதலிற் கரந்துண் டானெனின்
வெருகுமங் குயர்ந்தன விருப்ப வுண்டியால் 23
- 44 வேய்மணிக் குழலினும் வெய்ய மாலையில்
தாய்மணிக் குரையினுந் தழைக்குங் கன்றுதேர்
வாய்மணிக் குரையினும் வடிங்கு தூதினும்
ஆய்மணி யனையவ ரகந்த ழைப்பரே. 24
- 45 சயமுறு தன்னில வரகுஞ் சாமையும்
வயல்வளர் செந்நெலும் வணங்க மிக்குறு
பயனொடு தலைநிமிர் பரிசு பெற்றன
வியலுறு மிறுங்குகம் பாதி யெங்கணும். 25
- 46 காணமுந் திலமுந் கடலைச் செல்வமும்
தூணுற ழரையின துவரைக் கானமும்
மாணுறு மவரையும் பயறு மற்றவும்
பேணிந் ரையுறப் பெருக்கஞ் சான்றவே. 26
- 47 விடுத்தவல் லேற்றினை விரகிற் பற்றினோர்க்
கடுத்தன எளிதினல் லணங்க னார்வடந்
தொடுத்தகுஞ் சரங்களுந் துளங்கு சிங்கமும்
கடுத்தவழ் கூற்றமுங் கைக்க டங்கியே. 27
- 48 கோலொடுங் கயிற்றொடுங் குழலொ டும்பசுக்
காலொடும் பழகுவ பொதுவர் கைத்தலம்
பாலொடுந் தயிரொடும் நெய்யொடும் பைம்பொற்
சாலொடும் பழகுவ தைய லார்கரம் 28
- 49 மருதம்
அந்தினுந் தெய்வ தமருந் தவத்தினால்
உந்தியி னொருமல ருயிர்த்த தாமென
நந்துயிர் முத்தினா னகக்கும் பங்கயச்
சுந்தரப் பணைவனத் தருகு சூழ்ந்தவே. 29

- 50 வேறு
ஒன்றுக ணரனுக் கீந்திட் டுவணத்தோன் கமலக் கண்ணன்
என்றுல கிசைப்பப் பெற்றான் இத்தகு பதுமஞ் சாலத்
துன்றுநம் மிறைவ னோடு சோர்வற்க என்று ஏகம்
நன்றுறை சிதறித் துஞ்சும் நனைமலர்க் காவு தோறும். 30
- 51 குழையொடு தோடு நாலக் கொடியிடை துடங்கக் கொங்கை
விழைதகக் காட்டிப் புள்ளின் வியத்தகு குரல்க டோற்றி
மழைமுகிற் கூந்தல் சோர மருங்குகண் மலர்கள் சேர்த்தித்
தழைமதுத் தெவிட்டிக் காமத் தையலர் புரையுஞ் சோலை. 31
- 52 சிலம்புகா லணிந்து பாணி செறிந்தகற் கடகந் தோற்றி
வலம்புரி யுந்தி தாழ்ந்து மணிநிழற் காஞ்சி தூழ்ந்து
நலம்புரி யலர்க டோன்ற நாயகன் விழையத் துள்ளிப்
புலம்புகுத் தன்பின் மாதர் போன்றன வேரி யெல்லாம். 32
- 53 சுரும்பொடு ளிமிருந் தேனுந் தும்பியும் பாண ராக
அரும்பவிழ் கமல மெல்லாம் அரியலார் வள்ள மாக
விரும்பிய விலைமூ தாட்டி யாயின விலக லின்றி
இரும்புனற் றடங்க டோறு மிடையிடை விராய வன்னம். 33
- 54 முள்ளரைக் கமல மேய மூரியம் புனிற்றுக் காரான்
உள்ளுறத் தவழ்ந்து கோட்டி னொழிந்துநீர் குறைந்த பொய்கை
துள்ளுமீன் செருத்தன் முட்ட துனைந்தவை பெயர்ந்து கொட்டுந்
தெள்ளிய நறும்பால் பாய்ந்து குறைவறத் தேக்கு மன்றே. 34
- 55 வள்ளையுங் குவளைப் போதும் மயங்கிமேய் செங்கட் காரான்
நள்ளுறச் சொரிந்த தீம்பால் நசையின்வாய் மடுத்துங் கஞ்சப்
பள்ளியிற் பயின்று மாதர் படர்தொறு நடைகள் கற்றும்
ஒள்ளிய தெய்வ நாட்டை மறந்தன ஓதி மங்கள் 35
- 56 பாவிரி புலவர் சாவாப் புலவரும் பழிச்சுந் தெய்வக்
காவிரி பவானி யாம்ப ராவதி கங்கை யென்னப்
பூவிரி காஞ்சி மாற்றும் பொங்கிவெண் டிரைகள் வீசித்
தாவிரி பழன மோம்பத் தலைதலை பரந்த மாதோ 36
- 57 வரைவிழி யருவி யென்ன மணிகொழி கலுழி யென்ன
விரைதரு நதிக ளென்ன வியத்தகு நீத்த மொன்றே
பரைதனக் குரிய கேள்வன் படைத்தளித் தழிப்போர் பானின்
றுரைதரு மூவ ரென்னப் படுவதொத் துரைவே றெய்தும். 37
- 58 மலைபடு வயிரஞ் செம்பொன் மருப்புநித் திலஞ்சந் தாதி
அலையினிற் கவர்ந்து கொல்லை யாயர்தம் புறங்கண் டன்னோர்
விலையிழு தமுதந் துய்த்து மேற்செலப் பழன மள்ளர்
குலைதொறும் பறைக ளார்ப்பக் கொமென வெதிர்சென் றாரால். 38

- 59 மணித்தலைப் பாப்புக் கூட்டம் வைகிய நாக நாடிங்
கணித்தென வுடைப்பிற் றாழ்ந்த வவலெலா மலையின் பக்கந்
துணித்தவன் காவல் பூண்ட சோதிதூழ் நாக நாடுந்
தணித்தன மென்னத் தூர்த்துத் தடாயவன் குலைகள் செய்தார் 39
- 60 விலைமட மாதர் நெஞ்சின் வீற்றுவீற் றுடைப்பிற் சென்ற
அலைநெடும் புனல்கண் முற்றும் அகத்துற மறுத்த லோடுங்
குலைகளு ளடங்கி நல்ல குலம்வரு தெய்வக் கற்பின்
தலைவளர் மாதர் நெஞ்சி னொழுகின தடங்கால் தோறும். 40
- 61 கதுப்பிளந் தோகை நல்லார் கண்ணெனக் கயல்கள் பாய
மதுப்புனற் கமலம் பூத்த வளநெடு வயல்க ளெல்லாம்
புதுப்புனல் பாய வோகை பொங்கிய கருங்கை மள்ளர்
வெதுப்புறும் அரிய லார்ந்து வினைத்திறத் தூக்க மிக்கார். 41
- 62 வேறு
சீர்த்த வித்தொழி லாளர்க்குத் தென்றிசைப்
பார்த்தி வன்விரை யாக்கலி பாறுமென்
றோர்த்து ளங்கொள வன்னவ னூர்தியைக்
கார்த்த டங்கையி னாருழக் கட்டினார். 42
- 63 கமலக் கண்ணன்முன் றோன்றிய காளைகை
யமருக் கேற்றவ லப்படை நம்மிரு
சமரக் கால்வழிச் சாருவ தாமெனத்
திமிரப் பூணிகள் செல்வ தருக்கியே. 43
- 64 வெள்ளை கைப்படை வீற்றுற நந்தகோன்
பிள்ளை நீருட் பிறந்ததோற் றத்தினுள்
துள்ளு மொன்று துனைந்திரிந் தோடுமொன்
றள்ள லுட்படிந் தாங்கலைப் புண்ணுமே. 44
- 65 ஏத மென்றறி யாதய லாரிடங்
காத லிற்கவர்ந் தார்முகங் காட்டிய
சீத வம்புயத் தேனொடுந் தாழ்வன
நீதி மன்முனவ் வானனம் நின்றென. 45
- 66 நாய கன்கை நகம்படு மூற்றினால்
சாயன் மெல்லிய லார்கட ழைப்பபோல்
தேய லப்படை சென்றுறு மூற்றினால்
பாய பண்ணை பயப்பட நின்றவே. 46
- 67 மெய்யி னூறு வெளிப்பட நாணிய
மையன் மாதர் மறைத்தவெண் டுசெனத்
தைய சால்கள் தமைமறைத் திட்டதாற்
கையி னாற்றுநர் பாய்த்திய காமர்நீர். 47

- 68 நாவ லங்கனி நேர்நறுஞ் சாற்றினை
மாவ லங்கொளு மள்ளர் மரம்படுத்
தாவ லங்கொட்ட ஆற்றுக்கா லாட்டியர்
மேவ லங்கிய வெண்முளை வித்தினார். 48
- 69 சேறு செய்குந ரோர்புறஞ் சேற்றிடை
வீறு வெண்முளை வித்துந ரோர்புறம்
நாறு வாங்கி நடுகுந ரோர்புறம்
வேறு வேறு வினைத்திற மிக்கதே. 49
- 70 ஏரி னுஞ்சிறப் பென்றெருப் பெய்தபின்
சீரி தென்று களையடச் செப்பினார்
நீரி னுசிறப் பாநெடுங் காவலென்
றாரி னுஞ்சிறப் பெய்தவ ளிப்பவர். 50
- 71 வேறு
கருங்களமர் களையென்னச் செங்கயற்கட் கடைசியர்கள்
மருங்குனெடுங் கொடிநுடங்க வளர்தானை மீச்செல்ல
நெருங்கியகை வளையொலிப்ப நிரிறம தவயவத்துக்
கொருங்கிகலும் பகைமுடிப்ப வொளிர்நறும்பும் பணையடுத்தார். 51
- 72 செய்யவாய்க் கருங்கயற்கண் வெண்முறுவற் பைந்தொடிக்கைப்
பையரா வகல்குற் காரன்னம் படர்தலொடும்
உய்யலாந் திசையாதென் றுய்யான மருங்கடுத்த
வெய்யபூம் பணைக்கமலம் விரவியவெள் ளோதிமங்கள். 52
- 73 மழைகாட்டும் விழிகாட்டும் மலர்க்குவளை மகரவாய்க்
குழைகாட்டுஞ் செவிகாட்டுங் கொடிவள்ளை துவர்ச்செவ்வாய்
கழைகாட்டு முகங்கரங்கால் கமழுந்தி முலைகாட்டிப்
பிழைகாட்டு நனியென்னாப் பெரிதுமடர்த் தார்கமலம். 53
- 74 கனிச்சந்த வாய்நிகர்த்த கயிரவத்தின் றவம்பாரார்
அனிச்சந்த மடிநிகர்த்த வருந்தவத்தின் றிறம்பாரார்
இனிச்சந்த மிலையென்ன விறுத்திறுத்துத் திடர்செய்தார்
பனிச்சந்த வனமுலையார் பகைத்தவம்பார்த் தொழிப்பவரார். 54
- 75 பஞ்சாயு மிளமுருந்து பனிநகையி னுயிர்ப்பதென
எஞ்சாது பறித்தெடுத்தா ரேனையவும் பறித்தெறிந்தார்
அஞ்சாமை யிறையேவ வடர்ப்பவர்க்குப் பகைநொதுமல்
துஞ்சாத வுறவிவற்றிற் சூழ்வதுசற் றுளதாமோ. 55
- 76 தளையவிழ்பூங் குழனிகர்த்த சைவலங்க ளொறுக்கின்ற
விளையவர்தங் கானிகர்த்த வெமைவிடுத்தற் கிதுவாமென்
றளையழுந்து ளெண்டுவரா லாமையகன் வயற்கிளைத்த
களைகளைய வுலாவுதொறுங் கான்மலர்மேல் விழுந்தெழுமால். 56

- 77 பட்டமிருந் தடம்பொய்கை பரந்தசெறு விவற்றெழுந்த
கொட்டியுநன் கிருந்தனவாற் குலத்தேவர் மணிமுடியில்
அட்டுமது மலரும்வய லவிந்தனவே யறிகிற்பிற்
சட்டவிடத் தாற்றழைத்துத் தபுவர்தணிந் துயர்ந்தோரும். 57
- 78 செழுக்கமல மதுமாந்தித் தெரிந்திதழ்மென் குழற்செருகி
விழுக்குவளை செவியேற்றி விரைத்தாது முலைக்கொட்டி
ஒழுக்குநறைக் கயிரவத்தின் ஒளிர்தண்டைச் சரணுறுத்துக்
குழுக்கொடுழத் தியர்மீண்டார் கொலைக்களத்தேல் சிறப்பினர்போல். 58
- 79 வேறு
குமிழ்தந் தொளிர்நா சியினார் குலனொன் றியவா டவருக்
கமிழ்துந் தனியா வியுமா யணிசெய் குவதற் புதமோ
இமிழ்தண் புனலீர்ம் பணையி னெழுபுன் பயிர்கைத் தொழிலால்
உமிழ்தந் தனவோங் கிவளர்ந் துலகின் புறலாங் கருவே. 59
- 80 கரும்போ விஃதென் மர்கழைக் கரும்பித் துணையா வதுகொல்
அரும்பார் கதலித் துடவை யாமென் றுமறுத் தவர்தாஞ்
சுரும்பார் கதலிக் குலமித் துணையா வதுமுண் டுகொலோ
பெரும்பூ கமெனக் கொளவும் பெரிதும் விளைவா யினவால். 60
- 81 இருநா ழிநெலீந் தவரு மெண்ணான் கறமேற் றதனால்
ஒருவா துசெயுத் தமியு மொருநா ளுருமா றிமலர்
மருவார் பிறவா நெறியின் வயலிற் றொழில்செய் தனரேல்
பெருவாய் மையசெந் நெலெலாம் பெரிதீண் டுதலோர்புகழோ. 61
- 82 வேறு
கண்ணுற நின்ற வாசான் கடவுளே யென்று முன்வே
றெண்ணின ரறிவு முற்ற விறைஞ்சிய வுண்மை காட்டும்
விண்ணினைப் பொருள தென்று வெண்மையி னிவந்த சாலி
மண்ணினைப் பொருள தென்று பசுமையின் வணங்கி யம்மா 62
- 83 இறுதிவந் தடுத்த தோர்ந்தாங் கீண்டிய மணியும் பொன்னும்
நறுவிரைச் செழுநீ ரோடு நலத்தகு மடையிற் போக்கி
முறுகிய வன்பு பொங்க முதல்வன தடியிற் றாழ்ந்த
மறுவற விளைந்து சால வயங்கிய தெய்வச் சாலி 63
- 84 முந்துற நிவந்த சென்னி மூப்புறச் சற்றே கோடிப்
பிந்துற முழுதுங் கூனிப் பெருநிலக் கிடக்கை மாந்தர்க்
கந்தியி னடுக்கு மாறுங் காட்டின நிவந்த சாலி
சந்தியின் வணங்கிக் கூனித் தரையிடைப் படுத்து மாதோ. 64
- 85 விளைவினை நோக்குந் தோறும்
விதுவினை மகவான் மெச்சுந்

- தளைதொறும் பதடி யொவ்வொன்
 நிருந்தன தவத்தி னுள்ளந்
 திளைதரு நல்லோர் மாட்டுஞ்
 சிதடர்சென் றுதிப்ப ரென்ன
 வளைகட லிடத்துச் சான்றாய் வயங்கிய
 தோற்றம் போலாம். 65
- 86 பறவையும் விலங்கும் பல்வே றுறவியும் பசியிற் றிர
 அறவினை நாளும் ஆற்றும் அகன்பணை விளைவு நோக்கி
 நறவுணு மகிழ்ச்சி துள்ள நலத்தகு நாளான் மள்ளர்
 மறவினைக் குயங்கை யேந்தி வளாவினர் வினையின் மூண்டார். 66
- 87 என்னணம் வளர்த்த யாமே யிறுத்துமென் றெண்ணல் வேண்டா
 நன்னெறிப் படுத்து கென்னா நாடொறும் வணங்கி நின்ற
 தன்னிகர் விளைவு கொய்து தலைத்தலை யிட்டுக் கட்டி
 வன்னிலைக் களத்தி னுய்த்து வானுறப் போர்கள் செய்தார். 67
- 88 அலம்படு கழனி தோறு மரிந்திடுந் திரளிற் றப்பி
 நிலம்படக் கிடந்த சூடு நித்தலும் பொறுக்கிச் சேர்த்தங்
 கிலம்படு மாந்த ரெல்லாஞ் செல்வரா யிருப்ப ரென்னில்
 நலம்பட விளைப்போர் செல்வ நவிறறலாந் தகைமைத் தேயோ. 68
- 89 போரென்றுஞ் சூடி தென்றும் பொருவில்பல் லறமு மற்றும்
 பாரென்றுந் தழைய வாக்கும் பண்பினை யுடைய சாலிக்
 கூரென்று மொழிவ தாமோ வவ்வுரை யொழித்து மென்னாக்
 காரென்று கடுப்ப மள்ளர் கடாவிட லாயி னாரே. 69
- 90 முன்னுற நடந்து முந்துந் தொழிலினை முடித்த பூணி
 பின்னுற நடந்து பிந்துந் தொழிலையா முடித்தா மென்று
 முன்னுறத் தோற்றஞ் சான்ற முதலினைப் பூணிக் காக்கிப்
 பின்னுறத் தோற்று நெல்லைத் தமக்கெனப் பிரித்தார் மள்ளர். 70
- 91 பொங்கரித் திரளை யெல்லாம் பொள்ளென வாரிக் காற்றில்
 தங்கிய பதடி யோடத் தலைத்தலை தூற்றிக் கூப்பிப்
 பங்கமில் லரசற் குள்ள பகுதிதீர்த் தனைத்துங் கொண்டு
 துங்கவண் கூட்டுட் பெய்து தொல்லறம் வலாமை யுய்ப்பார். 71
- 92 தழைக்குநெல் விளைவு வாய்த்த
 தளையினெண் மடங்கு சான்ற
 கழைக்கருப் பினமும் பூகக் கானமுங்
 கதலிக் காடும்
 மழைக்குலந் தவழுந் தெங்கு மதுநுகர்
 தேனி றால்கள்
 இழைக்குநந் தனமு மஞ்ச ளிஞ்சியு
 மூர்க டோறும். 72

- 93 தண்ணடை யினங்க ளானுந் தழைத்திடும் பாடி யானும்
புண்ணுடைப் படைக்கை வேடர் பொருந்திய சீறா ரானும்
மண்ணடை யுலகின் மிக்க வளம்பல தழுவி நாளும்
விண்ணிடை யுலக நாண மிளிர்ந்தது கொங்கு நாடு. 73
- 94 வேறு
மதியந் தவழுஞ் சையவரை வரைப்பிற்
பிறந்த காவிரிநன்
நதியந் தனக்கு நேர்கிழக்கி னடத்த
லொழிந்து தெனாதுதிசைக்
கதிகொண் டெழுந்த துயர்கொங்கு காணும்
விழைவா லெனிலிந்தப்
பதிகொண் டமர்ந்த நாட்டின்வளம் பகர்த
லெளிதோ பண்ணவர்க்கும். 74
- 95 கருங்கட் கமலை மணிமார்பன் கதிய
வுலகும் அயனுலகும்
ஒருங்கு வரையின் சிறகரிந்தோ
னுலகும் ஏனைச் சுருலகும்
மருங்கு வளைந்த நகர்வெல்ல வயங்கிச்
சிவலோ கத்தின்வளம்
நெருங்கும் பேரூர் வளஞ்சிறிது நிகழ்த்தி
நிகழ்ந்த பிறப்பறுப்பாம். 75
- திருநாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 95

2. திருநகரப்படலம் (96-191)

- 96 உரைத்தநாற் பயனுட் பெரும்பய னாய
தொள்ளிய வீடஃ துறலால்
தரைத்தலைப் பேரூ ரென்மர்கள் சிலரெத்
தலத்தினுஞ் சாற்றுநாற் பயனும்
நிரைத்தலிற் பேரூ ரென்மர்கள் பலரே
நீடிய வாதிமா நகரை
இரைத்தெழு கடல்போல் வளத்தினும்
பேரூ ரென்மர்கள் பற்பலா யிரரே. 1
- 97 முள்ளரைக் கமலத் தயனுநா ரணனு
முதிரொளி மோலிவா சவனும்
ஒள்ளிய சுரு மந்தரத் துறக்க மொழிந்துபன்
னாளிடை விடுத்துண்டு
எள்ளுறு மியக்க மிரண்டையு மடக்கி
யிருந்தவ முயலுவ தெல்லாந்

- தெள்ளிய பேரூர் வளத்தினைக் காணுஞ்
செய்தியைக் குறித்தல திலையே. 2
- 98 புடைநகர்
செல்வம்வேட் டவர்பால் அளித்திடற்
குரியதெய்வத மென்னுமா தர்களும்
கல்விவேட் டவர்பா லளித்திடற் குரிய
கலையணங் கென்னுமா தர்களும்
வில்வளாய்க் கவினும் பதிவயிற் பல்லோர்
விரசின ரென்றவர் தவிசாய்
எல்விரா யொளிநு மலர்பல வணிந்த
இலஞ்சியும் பொய்கையுந் தெரிக்கும். 3
- 99 வேறு
கஞ்ச மீனி னங்க லாவு காமர் பொய்கை யோடைகள்
எஞ்சு றாத ணிந்து தேவர் நாடி ருப்ப தாயினும்
அஞ்சி லோதி யார்ந டைக்க வாவு நெஞ்சி றுத்தலால்
அஞ்சம் யாவு மாங்கு வாழ்தல் அன்றி யந்த ரத்துறா. 4
- 100 ஆவி பொய்கை பண்ணை தோற லர்ந்த முண்ட கங்களுந்
தூவி யன்ன முங்க டுப்ப தொக்கு வேத ரெண்ணிலார்
ஓவி லின்ப மாந டத்தொ ருத்த னைதொ ழப்புக்கத்
தாவி லாத னங்க ளூர்தி தாம்பு றத்தி ருந்தன. 5
- 101 காம னைக்க றுத்த கால கால னாடு மாநகர்
தாமு மெய்த லாலு றுந்த ருக்கெ னக்கி ளர்ந்தன
மாம யிற்கு லஞ்சு வாக தங்கள் பூவை வண்டுதேன்
நேமி யம்புண் மற்று நீண்ட சோலை தோறி சைப்பன. 6
- 102 வன்னி கூவி ளங்க டுக்கை வாகை பாட லங்கடிக்
கன்னி கார மாத்தி சண்ப கங்கு ராம ராவிளாப்
புன்னை நாகம் வெட்சி நொச்சி பூங்கு ருந்து சந்தனம்
இன்ன வான நந்த னவ்வ னங்க ளீட்ட மெங்குமே. 7
- 103 சாதி மௌளவன் முல்லை மாத விக்கு லங்கள் பந்தர்செய்
பாத வப்பொ தும்ப ருட்ப டர்ந்து சேவ கங்கொளும்
போத கங்கள் வெள்ளி பங்கள் போந்த வென்ற யிர்ப்புற
போத கங்கு டைந்து தும்பி தாது குப்ப போர்க்குமே. 8
- 104 வேறு
கிம்புரிக் கோட்டின கேழ்த்த செங்கண
பைம்பொனின் ஓடைய பான கத்தின
உம்பரும் விழையவே முயர்ந்த போதகம்
பம்பிய கூடங்கள் பலவும் பாங்கெலாம். 9

- 105 விடுகணை பின்செல விசையிற் செல்வன
படுகளத் தொன்னலர் பணிப்பப் பாய்வன
கொடுமயிர்ச் சுவலின குரத்தெ ழுத்தின
வடுவறு பரியின்மந் திரங்க ளெண்ணில. 10
- 106 ஆரடு குறட்டின வயம்பெய் தூட்டின
போரடு திறத்தன புரவி பூண்பன
தாரடு கொடியின சமைந்த வுள்ளின
தேரடுத் துயர்ந்தன சேக்கை எண்ணில. 11
- 107 வாளொடு பரிசைகை வயங்கு மீளிகள்
தோளொடு தூணிவிற் றுதைந்த மள்ளர்கள்
நாளொடு வேல்கதை நயக்கும் வீரர்கள்
தாளொடு போர்பயில் சாலை யெண்ணில. 12
- 108 கனைகுரல் வேழமுங் கவனக் கிள்ளையும்
புனைமணி யிரதமும் பொருவி றானையும்
இனையநாற் படையுறுப் பெனைத்து மாக்குறும்
வினைஞர்தஞ் சேரிவெவ் வேறு வாய்ந்தன 13
- 109 வேறு
கந்தடு கடக்கரி கடாவியமர் கற்குஞ்
சந்தணி புயத்தவர் தழங்குமிசை யானுஞ்
சந்தர மணிப்படைக டோற்றுமொளி யானுங்
கந்தர முகைத்துடலு மிந்திரர் கடுத்தார். 14
- 110 தரங்கநிறை யன்றிஃது தாவிவரு கின்ற
துரங்கநிறை யென்னநனி தூண்டுபரி வீரர்
குரங்குளை மணிப்புரவி கொண்டம ருடற்றும்
அரங்கமலி கின்றவள கைக்கிறைவ ரொத்தார். 15
- 111 சடசட வொலிப்பவருள் சக்கர மழுந்திப்
புடவிகுழி யக்கடவு போர்ச்சகட மள்ளர்
சுடிரத மூர்ந்துபல தூரியர்க டம்முள்
அடலமர் குறித்தவரை யையென நிகர்த்தார் 16
- 112 ஓச்சநெடு வாளெறியி னுய்ந்தெதி ரெறிந்தும்
மீச்சென்மணி வேல்புடை விலக்கியெதி ருய்த்தும்
மேச்செறி வறுத்தெதிர் தொடுத்துமிகல் வெய்யோர்
பூச்செருகி விஞ்சையர் புகழ்ந்திட மலைப்பார். 17
- 113 அடையல ருளஞ்சூல வாறுபடை யுஞ்சூழ்
புடைநகர் வளஞ்சிறிது பொற்புற மொழிந்தாம்
உடையவர்க ளும்பரென வுற்றுநல னாரும்
இடைநகர் வளஞ்சிறி தெடுத்தினி யுரைப்பாம். 18

- 114 இடைநகர்
வேறு
அளிதுன்றிய வய்யானமு ம்வற்றாடலர் பம்பிக்
குளிர்ந்தங்கிய தடமுங்குளிர் பொய்கைக்கரு கெல்லாம்
புளிணங்களுக்கு செய்குன்றமும் புத்தேளிரு மேவும்
ஒளிபில்கிய மணிமேடையு முலப்பில்லன வுளவால் 19
- 115 பஞ்சாடிய வடிகட்கிடை பனிமென்றளிர் தாங்கி
எஞ்சாதெழு முலைகட்கிடை யிணரும்படு தாரு
வஞ்சாதருள் பெற்றின்றன வலர்பூந்தட மாடு
மஞ்சார்குழ வியர்நல்கிய மணிவானிழை சுமந்தே. 20
- 116 இழையாலல திளையார்க்கழ கில்லென்றிறு மாந்த
குழையாடிய கொம்பேந்திய கொங்கைக்குல மடவார்
இழையாவணி யிழைதாங்கியு மிளிர்நற்றவர் நேராப்
பிழையாலுள நாணித்தலை பெரிதுங்குரங் கினவே. 21
- 117 கணைவென்றகண் மடவார்புனல் கலவித்துளை தோறுந்
துணைமெல்லடி படியும்புனல் தோய்ந்தாமென நடையின்
பிணையன்னமு முலைதோய்புனல் பெற்றாமென முலையின்
இணையுன்னிய நேமிக்குரு கினமுங் களிகூறும். 22
- 118 இயலாலின மெனவோகுழ லிருள்கூர்கன மெனவோ
வியலாநடை பயிறற்கருள் விளையும்கை குறித்தோ
செயன்மாண்டொளிர் மணிமேடையுஞ் செய்குன்றமும் விரசங்
கயனீள்விழி யவர்காணிய களிமா மயிலாலும். . 23
- 119 வெயில்பம்பிய பூணார்விளை யாடும்பொழி லிதனுட்
பயில்கின்றனம் அவரின்புறு பண்பேசெயன் முறையென்
றுயிரன்னதொர் பெடையோடளி யொண்கிள்ளைகள் பூவை
குயிலின்னன வமிழ்தத்திசை குயிலுஞ்செவி குளிர. 24
- 120 சுணங்குக்கிணை யாகச்சுட ரழனின்றொளிர் பொன்னை
நுணங்கப்பொடி செயவோச்சுநுண் ணிடையார்கர முசல
மிணங்கத்தலை மற்றொன்றினென முலைநேரிள நீரை
உணங்கச்சித றுபுமாதரை யுவகைக்கட னிறுவும். 25
- 121 வேறு
சந்த ணிந்த பூண்முலை தம்மை நேர்வ தாமென
முந்து றுத்தொ றுப்பபோன் முகத்து முத்த ரும்புறக்
கந்த மாலை சோரவார் கதுப்பு யங்க மாதரார்
பந்த டிப்ப நோக்குவார் பதிந்த நெஞ்ச மீட்கலார். 26
- 122 பங்க யப்ப ரப்பிடைப் பமரம் வீழ்வ போன்றுலாஞ்
செங்கை யம்ம னைப்பினர்ச் செல்லு மாத ரார்விழி

- அங்க வற்றி னூடுலா மாட வர்க ணோர்முறை
கொங்கை தோன்ற வங்கணை குளித்து நிற்கு மோர்முறை. 27
- 123 செழும ணிக்கு தம்பைகள் செவியி னூச லாடுற
முழும டற்க முகிடை மூட்டி விட்ட லுசலைத்
தழுவி யாடு மாதரார் தம்மை யண்மி நோக்குறின்
வழுவி லார்கள் சிந்தையு மாலி னூச லாடுமே. 28
- 124 கண்ணி னீரு றைத்துக்க கலாய்த்தி ரங்கு மந்நலார்
வண்ண வாடை கொண்கனார் வலிந்து வாங்க மாமணிச்
சுண்ணம் விட்டெ றிந்துநீள் சுடர விப்ப வப்பொடி
நண்ணொ ளிக ஞுற்றலு நாணி யோதி தாழ்த்துவார். 29
- 125 கழற்று றாத காதலர் கலன்றொ றுந்த மதுரு
நிழற்ற நோக்கி மாற்றவர் நிரந்த ரித்து ளாரென
வழற்று ளத்தி னார்களை யவர்க லன்றொ றுந்தம
துழற்று ருச்ச வட்டினை யுணர்த்தி நக்க ணைப்பரால். 30
- 126 மாழை நோக்க ணங்கனார் மகிழ்நர் தம்மொ டாடிய
தாழை வாளு டையினான் றனாது நூற்ச வைத்திறம்
புழை வைத்து வாண்முகம் பொற்ப நோக்கிக் கூட்டினுட்
கூழை நாக்கி ளிசொலக் கொம்பிற் புவை கற்குமே. 31
- 127 சாந்த மான்ம தங்களுந் தபனி யப்பொ டிகளுங்
காந்து பன்ம ணிகளுங் கமழ்ந்த தொங்க லீட்டமும்
பூந்து ணர்த்தி ரள்களும் பொற்ப மல்கு காட்சியான்
மாந்தர் வைகு மண்கொலென்று வானு ளார யிர்ப்பரே. 32
- 128 இலங்கெ ழிற்று றக்கமு மிடைந கரெ னப்படத்
துலங்கெ ழிலி டைநகர்த் தோற்ற மீத றைந்தன
மலங்க ணீர்க்கி டங்கு தூழ்ந்த றற்ற நொச்சி யோங்கிய
நலங்கி ளர்ந்த வுண்ணகர் நன்மை தன்னங் கூறுவாம். 33
- 129 உண்ணகர்
வேறு
அவுணர் பேய்க்கண மவமர ணத்தவ
ராரிரு ளிவையென்றுஞ்
சிவண வோர்புறத் திளிவரு நேமியஞ்
சிலம்படுத் ததுநீங்கிப்
புவனம் போற்றுற நின்றதே போன்மதில்
புறக்கட லிருணஞாலம்
துவர நீத்தத னுடங்கடுத் திருந்ததே
தூழ்ந்ததன் கிடங்கம்மா. 34
- 130 அடங்க லாருயிர் குடிப்பன தானையு
மாடலம் பரிமாவுங்

கடங்க னூற்றிய குஞ்சரத் திரள்களுங்
கவின்றதேர் களுமல்ல
கிடங்கி னூடுலா மிடங்கருந் தாமரைக்
கேழ்த்தமுள் ளரைத்தாளு
மடங்கு றாதமர் பற்பல புரிந்தடு
மதிற்பொறிகளு மாதோ.

35

131 பெருவ னப்பினாற் றுழனியாற் சுவையினாற்
பெருகிய மணத்தாலெவ்
வுருவு மின்புறு மூற்றினான் மலர்க்கரங்
கோடரித் தடங்கண்ணார்
பொருவ வைவகைப் பொறிகட்கு நுகர்ச்சியாய்ப்
புவைய ருளமேபோன்
மருவு வஞ்சமுங் கொடுமையு மாழமும்
வரம்புறக் காட்டாதால்.

36

132 போதி யம்பலத் திருநட மாலொடு
போந்துகண் டிணர்த்தில்லைச்
சோதி யம்பலத் தாடலு மிருந்தவா
தொழுதுகண் ணுறக்காண்பா
னோதி யம்புவி தாங்கினோ னுடல்வளைத்
துயர்த்திய சிரமேபோன்
றாதி யம்புரி மதின்மிசைக் கோபுர
மைதுவீற் றிருந்தன்றே.

37

133 ஓங்குமா டத்தி னுயர்வற வுயர்ந்தகோ
புரத்தின்மே னிலமெல்லாம்
தூங்கு வீங்கிருட் பிழம்புவாய் மடுத்துணுஞ்
சுடர்மணி விளக்கங்கள்
ஆங்க வான்மிசை யுயர்த்திய சேடனா
ரரித்தடந் தலைச்சூட்டின்
நீங்கு றாதொளி கஞற்றிய மாணிக்க
நிரையென விறைகொள்ளும்.

38

134 ஒளிநி லாவிய மதிள்மிசை யுயர்த்திய
வொண்டுகிற் கொடியெல்லாம்
வளியி னாட்டயர் வனநெடுந் துறக்கமார்
வளத்தினை யெதிர்நோக்கித்
தெளிநி லாவிய விந்நகர் வளத்தினைச்
சிறிதுமொவ் வாதென்றே
குளிரு நீர்ப்புவி தெளிதர முடித்தலை
குலைத்துநிற் பனபோன்ற.

39

135 நாக வைப்பினைத் தலைப்படும் அகழியும்
நாமவிஞ் சியுஞ்சொற்றாம்

- தேக மற்றவன் கணைகளி னலிபவர்
 திருவெலா முறவாங்கி
 யேக மற்றவெண் ணிரண்டுறுப் பினுளமு
 திருக்கையோர்ந் தினிதூட்டிப்
 போக வைப்பெனப் புணர்பவர் சேரியின்
 பொற்பினி யுரைப்பாமால். 40
- 136 பரத்தையர்வீதி
 வேறு
 அடுத்தெதிர் நோக்கினா ரறவ ராயினும்
 கடுத்தலைக் கொண்டெனக் காம மீக்கொள
 வெடுத்தபித் திகைதொறு மிலேகித் திட்டனர்
 வடுத்தபு கலைச்சுவை வயங்கச் சித்திரம். 41
- 137 தெள்ளிய கலைஞருஞ் சிறப்பென் றுட்கொள
 வுள்ளுரு கமளியி னுஞற்று மொண்பொருள்
 கிள்ளையும் புவையுங் கிளந்து வாதுசெய்
 பள்ளியு மைம்பொறி பறிக்கு மென்பவே. 42
- 138 சுண்ணமும் நறுமணத் தொங்க லீட்டமுங்
 கண்ணிய துகில்களுங் கலனும் வார்மது
 நண்ணிய தண்டுநற் கலவைச் செப்புங்கொண்
 டண்ணலம் வேதிகை யாவி மாய்க்குமே. 43
- 139 முழாவொலி குழலொலி முறைசெ யாடலும்
 எழாலிசை குரலிசை யெழுப்பு பாடலுந்
 தழான்மனை யிரதியுந் தானுங் காமவேள்
 விழாவயர் களமென விளங்கும் வைகலும். 44
- 140 ஆவிவந் துதென தாவி வந்ததென்
 றோவிய மனையவ ரொல்கிக் கொண்டுகுக்
 கேவியல் விழிகளா லிளக்கி நெஞ்சகம்
 புவிய லணைமிசைப் போக மூட்டுவார். 45
- 141 போதுக ளாடிய பொம்ம லோதியர்
 சூதுக ளாடியுஞ் சுவைத்த காம நூல்
 வாதுக ளாடியு மருவி யாடியும்
 மாதுக ளாடவர் வாகை தீர்ப்பரால். 46
- 142 மனைவியை வெறுத்து மைந்தர் வளநில மனைத்து நல்கி
 நினைவொடு வாக்குக் காய நித்தலுந் தம்பா லாக்கத்
 தனைநிக ரில்லா விற்பந் தருதலாற் கணிகை மாதர்
 வினைநிகர் புதல்வர்த் தாழ்த்தி வீட்டுள் குரவர் போன்றார். 47
- 143 உறுப்பினுட் குறைவு மின்றி யுரிமையொன் றேற்ற மாகத்
 துறுத்தநெஞ் சுடைய வில்லிற் றுணைமுலை மாதர் தம்மை

- வெறுத்தெறுழ் மைந்த ரெல்லாம் விழைதகு பால ரென்றால்
கறுத்தகட் கணிகை மாதர் காரிகை யுரைக்கற் பாற்றோ. 48
- 144 காமவேள் கலையி னானுங் காரிகைத் திறத்தி னானும்
தூமமார் குழலி னார்க்குத் தோற்றுவிண் ணொளித்தா ரெல்லாம்
நாமளா மனத்த ராகி நானிலத் தின்று காறும்
வாமமார் மலர்மென் பாதம் வைத்தில ருருவுந் தோற்றார். 49
- 145 ஒருவர்வா யடுத்த தம்ப லொளொர் பவள வாயின்
மருவிவா னமுதாய் மற்று மடுத்தவர் வாயிற் புக்குப்
பெருமகிழ் வுறுத்த லாலே பிறங்கிய வரைவின் மாதர்
பொருவின்மந் திரத்தி னாக்கும் புனிதவெந் தழலே யொத்தார். 50
- 146 செவ்வணிச் சேடி மாரும் வெள்ளணிச் சேடி மாரும்
கௌளவையம் பறைகளார்ப்பக் கடைத்தலை முற்ற வைகும்
வெவ்விழி மாத ரின்பம் விலைசெயுஞ் சேரி யீதால்
எவ்வமில் பொருள்கள் விற்கு மெழில்கொளா வணங்கி ளப்பாம். 51
- 147 கடைவீதி
வேறு
பாட்டளி கெண்டிச் சுலவும் பன்மலர்த் தொங்கல்க ணாற்றிச்
சேட்டொளி வச்சிரச் சட்டந் திண்பவ ளத்திரள் காலில்
பூட்டியு யர்த்தி நிறுவிப் புகழும் வாழையும் யாத்துத்
தோட்டலர் சிந்தி மெழுகித் தூமம் பயின்ற கடைகள். 52
- 148 நித்திலக் கோவைமா ணிக்க நெடுந்தொடை நீலத் தொடையல்
வித்துரு மத்தின் பிணையல் வில்லுமிழ் கோமே தகத்தின்
கொத்தும ரகத மாலை கோப்பமை புட்ப ராகங்கள்
வைத்தவ யிரமு மற்றும் வானவி னாணமுன் யாத்தார். 53
- 149 இருவினை யாலிருண் மூழ்கும்
எண்ணி லுயிரும் பெருமான்
கருணையின் நல்கும் உடலிற் கதித்துவெவ்
வேறுகன் மங்கண்
மருவிவ ளர்ப்பன போல வணிகர்கள்
பொற்குவை கொண்டு
பொருள்கள் வெவேறு தமக்குப் பொருந்துவ
வீட்டுவர் நாளும். 54
- 150 வரையிற் பொருள்பெரி தென்கோ
வனத்திற் பொருள்பெரி தென்கோ
குரைபுனற் பூம்பணை மாட்டுக் கொண்ட
பொருள்பெரி தென்கோ
திரைதவழ் வேலைத் துறையிற் றெவ்வும்
பொருள்பெரி தென்கோ

- நிரைநிரை யாக வளங்க ணிறுத்த
நியமத்தின் மாதோ. 55
- 151 தழைத்த கருமக் கியையத் தனுகர ணாதிய ளிக்கும்
குழைத்த கடுக்கைச் சடிலக் குழகன் றிருவருண் மான
இழைத்த குருமணி மாடத் தீண்டிய வெவ்வெப் பொருளும்
மழைத்தடந் தோளின் வணிகர் வருவிலைக் கேற்ப அளப்பார். 56
- 152 முன்னொன் றறைந்துபின் னொன்றா
மொழியு மதங்கள்போ லாது
பின்னர்க் கிளப்பது முன்னர்ப் பேசுபொ
ருட்குமா றின்றி
மன்னுறு சைவசித் தாந்த வாய்மை
நிகர்ப்பப்பின் வேறு
சொன்னிகழ்த் தாமை விலையைத் துணிந்தறுப்
பாந்துலைக் கோலார். 57
- 153 செந்தமிழ் நாட்டுறை வோருஞ் சேர்ந்த கொடுந்தமிழ் நாட்டின்
வந்திடு பன்னிரு வோரு மற்றைய தேயத்துப் பாடை
தந்திடு மீரொன் பதின்மர் தாமுந் தலைமயக் குற்றாங்
கெந்தவு லகிது வென்ன யாரையு மையத் துறுத்தும். 58
- 154 வாரணம் விற்குந் ரோர்பால் வாய்பரி விற்குந் ரோர்பால்
தேரணி விற்குந் ரோர்பால் செறிபடை விற்குந் ரோர்பால்
தாரணி விற்குந் ரோர்பால் சந்தனம் விற்குந் ரோர்பால்
தோரண மல்கு நியமச் சுந்தரம் யார்சொல வல்லார். 59
- 155 பிண்டியு நோலைத் திரளும் பிட்டு மவலும் சுவைகண்
மண்டு களிறெய் மிதந்த வருக்கமும் பாகும் விராவிக்
கொண்ட வறையல் பலவுங் கொண்முத லான புழுக்குங்
கண்டிடு முன்மண நாசி கலாய்ப்புன னாவிடை யூறும். 60
- 156 வருக்கைச் சுளைமாங் கனிகள் வாழைப் பழமிவை முற்றும்
முருக்கொ ளிரோட்டத் தமுதின் மொய்ச்சுவை தோற்றவல் லாவென்
றொருக்கு விலைசெயு மாத ரொண்பொரு ளோடுரு நோக்கிச்
செருக்கிய மைந்த ருயிருந் தெவ்வுவர் பின்விடல் வல்லார். 61
- 157 பொன்னணி வெள்ளி யணிகள் போற்றவு லோகக் கலன்கள்
என்னவு மில்லையென் னாமே யீந்திடு மாவணஞ் சொற்றாம்
மன்னிய செல்வப் பெருக்கால் வானவர் வைகுபொன் னாடு
வெந்நிட வென்று விளங்கும் வீதியின் வண்ணம் விரிப்பாம். 62
- 158 மற்றைய வீதிகள்
வேறு
பனவர் மன்னவர் வணிகர்துத் திரரிவர் பயின்றிடு மணிவீதி
அனகன் மந்திரத் தணிமதிற் புறத்தன வவற்றய லனநான்கென்

- நினிது சொற்றசா திகடம்மு ஞாயந்தவுங் கலந்தீன்ற
புனித மில்லவர் தத்தம தொழுக்கொடு பொருந்திவாழ் மறுகன்றே. 63
- 159 தென்ற லூடுவந் தசைதரு பந்தருஞ் செறிந்தபந் தரினுள்ளால்
துன்று மாமணி வேதிகை யொழுக்கமுஞ் சுடர்ந்தவே திகையெங்கும்
ஒன்று பூரண கும்பமும் வயின்வயி னுயர்த்திய கொடிக்காடும்
நின்ற வார்கொடி யருகெலாந் தோரண நிரைகளுந் தெருத்தோறும். 64
- 160 வழுவை வாம்பரி மணிநெடுந் தேர்சனம் வழங்கலி னெடுவீதி
புழுதி யாடுவ வொருமுறை யொருமுறை பொருகரி பரிதேர்பொன்
முழுது மாடவ ரளித்தளித் தொழுக்கிய முதுக்குறைந் தோர்செங்கை
யொழுகு தீம்புன லத்துக ளவிப்பன வொருதினம் போனாளும. 65
- 161 வேறு.
நச்சுறழ் விழியிற் றீட்டின ருகுத்த நலத்தகு
மஞ்சனக் குழம்பும்
வெச்செனப் புலந்து சிதறிய கலனும்
விராவிய வீதியி னவைதாம்
எச்சிலென் றறிந்தோ பிறர்மனை யவர்பா
லிணங்கிய வவற்றையுந் தொடுதற்
கச்சம துற்றோ வறிந்தில மெவரு மடிக்கழல்
தொடுத்தலால் வழங்கார். 66
- 162 செதுமகப் பயத்த லொருமகப் பயத்த
நிலகவா னுதலியர்ப் பயத்தல்
எதுவுமின் றாக விருத்தலென் றறிந்தோ
ரியம்புநான் மலடுமங் கின்றிப்
புதுவதி னியற்ற வணிகல னணிந்து
பூவையர் குதுகலந் தழுவ
வதுவைக ளயரு மதுரமங் கலமே
வைகலும் வளமனை தோறும். 67
- 163 வருந்திய வேனில் வருபுனற் கெதிரு
மள்ளரின் மனமகிந் தடுத்த
விருந்தெதிர் கொண்டு மலர்முகத் தினிமை
விராவிய குளிர்மொழி கொடுத்துத்
திருந்தறு சுவையி னால்வகை யுண்டி
தேக்கெறி தரநனி யூட்டிப்
பொருந்திய திருவிற் கியைவன பிறவும்
புகன்றளிக் குநரவ ணெவரும் 68
- 164 உரம்பெறு பிரம சரிவனத் துறைவோ
ருலகனைத் தையுமற நீத்தோர்
பரம்பரன் றெனாது புலத்தவர் விருந்து
பசையுடை யொக்கன்மன் றுறந்தோர்

- அரம்புசெ யிலம்பாட் டினிறிற் தாரென்
றையிரு வரையுநன் றோம்பி
வரம்பெறு தமைப்பி னோம்புந ரல்லா
தவர்மனை யறத்தவ ணிலரே. 69
- 165 பஃறிறத் தானு மழிதரு பொருளைப்
பன்முறை யிரந்துகை யேற்றுச்
சிஃறிறத் தானு மழிதரா வுடலுந்
திப்பிய கதிகளுஞ் செறிக்கும்
நஃறினத் தினரா லிவரிவர் போல
நமக்குரி யாரெவ ரென்னா
விஃறிவள் பூணா ரிரப்பவர்க் கெனைத்தும்
வீசலே விருதென வுடையார். 70
- 166 தங்குல தெய்வ மல்லது தேவ
சாதியொன் றையும்பணிந் தறியார்
சிங்குத லறியா வன்பினாற் கணவன்
சேவடி தொழுதெழு திறத்தார்
இங்குறை பவரென் றிறைஞ்சுதல் போல
விரவியு மதியுந்தாழ்ந் திறப்பக்
கொங்குறை குழலார் பயிலுமே னிலையுங்
கூடகோ புரமும்விண் ணிவந்த. 71
- 167 குங்குமப் பனிநீர் சிவிறியின் வாங்கிக்
குலவுத்தோ ளாடவர் குலமும்
மங்கையர் குலமும் பனித்தெதி ராட
வயங்குமப் புனன்மணி வரன்றித்
துங்கமே னிலையின் மேடைநின் றிழிவ
சுரர்தொழு மேருமால் வரைநின்
றிங்குலி கத்தின் விராய்மணி சிதறி
யிழிதரு மருவிபோன் றனவே. 72
- 168 வேறு
பளிக்கு மேனிலத் திற்பயின் மாதரார்
வெளிக்கண் நின்றவர் போன்று விளங்கலால்
களிக்கும் வானர மங்கையர் காண்கெனத்
தெளிக்க லுற்றன ராற்சில ரைச்சிலர். 74
- 169 தலைவர் தோள்புணர் தையலர் வாண்முக
மலரி னொள்ளொளி வெள்ளவுதற் கன்றுகொல்
கலைம திக்கதிர் காலத றுடுபோய்
உலவி யல்லதப் பாலொழி வில்லதே. 74
- 170 கற்பி னார்மழை பெய்வது காண்பவென்
றற்பி னாலவர் பாலண்மு சாதகம்

- பொற்ப வோதிப் புயல்கண்டு போக்கொரீஇப்
பற்பல் காலமும் பாடுவ மாடெலாம். 75
- 171 துணைச்ச கோரஞ் சுதைகொளத் தன்னிடை
அணைத்தெஞ் சாம லவிர்மதிக் கோர்பெயர்
இணைக்க ணானன மென்றனர் விண்ணிற்போய்ப்
பணைத்த திங்களைப் பாற்றுதற் காய்ந்துளார். 76
- 172 செண்ண வஞ்சிலம் போசையுந் தீஞ்சொலால்
வண்ண மேகலை வாய்விடு மோசையும்
பண்ணை வண்டின் படர்குர லோசையும்
அண்ணன் மாடம் அறாவிர வத்துமே. 77
- 173 பிழிம கிழ்ந்திடு பெய்வளைத் தோளியர்
கழிசி றப்புறக் கவற்றலிற் காமவேள்
ஒழிவு செய்தில னொண்கணை யேவிய
பழியி ராப்பக லுஞ்செய நிற்குமே. 78
- 174 புகரி லாவற மும்பொரு ளாகமும்
பகலெ லாம்பல வாற்றினு மீட்டுவார்
மகர வார்குழை மைந்தரி ராவெலாம்
பகருங் காமப் பயன்பெரி தீட்டுவார். 79
- 175 ஆது லர்க்கும் அறுசம யத்தர்க்கும்
ஓது வர்க்கும் உணவு பெருக்கிய
ஏதி லாவன்ன சாலையு மேனைய
தீதில் சாலையுஞ் செப்பவொண் ணாதரோ. 80
- 176 பாவ லர்பலர் சூழ்தரப் பண்பொடு
நாவ லர்க ணையந்துநன் னூறெரிந்து
ஓவி லின்ப வுத்தி படிதருந்
தாவி லாக்கழ கந்தலை தோறுமே. 81
- 177 ஊழ்விச் சாவன வோட மறையுளி
சூழ்விச் சைகலை வேதியர் துன்னுபு
வாழ்விச் சாதரர் வாழ்த்துமுத் தீவளர்
வேழ்விச் சாலை விளங்கு மிடந்தொறும். 82
- 178 சரியை யோரிரண் டுந்தவி ராதவர்
கிரியை யோரிரண் டுங்கெழு முற்றவர்
உரிய யோக மிரண்டுமு ஞ்ற்றுநர்
மரிய தூய மடங்கள னந்தமே. 83
- 179 மூன்று பாழுமு றையினி கழ்ந்தறத்
தோன்று மேலைசு கப்பெரும் பாழிடை

- ஏன்ற வாழ்வினி தென்ன விருப்பவர்
ஆன்ற மாமட மும்பல வாங்கரோ. 84
- 180 விண்ணு ளாரும் விளம்பவல் லேமெனும்
வண்ண வீதி வளஞ்சொலின் முற்றுமோ
எண்ணில் வீதியுஞ் சூழ்ந்திமை யோர்தொடும்
அண்ணல் கோயி லணிசில கூறுவாம். 85
- 181 திருக்கோயில்
வேறு
வேத நாடருந் தனிப்பொருள் விளங்குமிந் நகர்மேல்
ஏத மாமவகை யேகன்மின் என்றிமை யாரைக்
காத லாற்புடை விலக்குவ போன்றுகற் கதிர்க்கும்
மாதர் வாண்மதில் வானுறப் பலநிவந் தனவால் 86
- 182 மின்னு மாமதி விளங்கிய விமலர்தூ வியின்பாற்
பொன்னி னாலிர சதத்தினாற் புரையறு மணியான்
மன்னு மாடங்கள் தயங்குவ வயங்குமே ருவின்பால்
துன்னு நாலிரு குலகிரி துலங்குவ போன்ற. 87
- 183 ஏக நாயகற் கினிதுறத் திருவமு தமைக்கும்
மேக மேற்றவழ் மடைப்பள்ளி வீங்குகுய்ப் புகையும்
யாக சாலையிற் புகையுமீண் டலினிரு நிலத்தோர்
மாகர் போலிமை யாதவ ராகலர் மாதோ. 88
- 184 அரச சீயத்தின் குரலெழுந் திசையணு காமை
விரசு வேழங்கள் நீளிடை விலகியாங் கிறைவர்ப்
பரசு வார்வினை சேயிடை முழுவதும் பாற
முரசு மார்ப்பன மூவிரு காலமு முகிலின். 89
- 185 விண்ணின் நின்றொளி ருடுவெலாம் வினைச்சமம் பிறந்து
மண்ணி மும்மலச் சேற்றினை மலரடித் துணைக்கீழ்
நண்ண வெம்பிரான் றிருமுன்னர் நண்ணிய தென்ன
எண்ணில் பன்மணி விளக்கிடை யறாதிமைப் பனவே. 90
- 186 தரும மாற்றுநர்க் கல்லது சந்நிதிச் சார்விங்
கருமை யாமென வனைவரு மறிந்தன ருய்யத்
தரும மேயுரு வாகிய தனிவிடை யுயர்த்த
உருவ வார்கொடி திருமுன்னர் விசும்பறுத் தோங்கும். 91
- 187 உருவம் யாதெடுப் பினுமந்த வருவினை யிருவர்
துருவ யாவது மறிகலான் றொழும்பிடைப் படுத்தல்
பொருள தாமெனப் புவியுளோர் தெளிந்துயச் சித்த
தருவி டாதிறை முடிமிசை மலர்பல சாத்தும். 92

- 188 பவளத் தூண்மிசைப் பசுமணி யுத்திரத் தொளிகள்
திவளப் பாய்த்திய வச்சிரப் பலகையிற் செறித்துத்
துவளத் தூக்கிய நவமணி மாலைகள் துலங்குந்
தவளத் தேசினற் றபனியக் கோயிலொப் பிலதே. 93
- 189 தெனாது திக்கின னரசறத் தேவர்க டேவன்
தனாது விண்ணகந் தழைதரத் தரைமகிழ் சிறப்ப
மனாதி மூன்றினு மாதிசை வர்கள்வழி படமற்
றனாதி சைவர்வீற் றிருந்தன ரருட்கொடை வழங்கி. 94
- 190 இனிது தேவர்கள் யாரையு முறுப்பிடை யடக்கிப்
புனிதம் யாவையுந் தருபொரு ளைந்தையும் பூக்கும்
முனிவி லானினங் கிடந்தருள் முழுப்பயிர் தழைக்கும்
மனிதர் தேவர்துழ் பட்டியின் பெருமையார் வகுப்பார். 95
- 191 விமல நாயகன் விண்ணவர் நாயகன் விடைத்த
சமலர் காணருந் தத்துவ நாயகன் நடஞ்செய்
தமரு நாயக னருளினா லாங்கவன் பேரூர்க்
குமரி மான்மியங் கூறுவல் வினைப்பகை குமைப்பேன். 96

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் 191

=====

3. நைமிசாரண்யப் படலம் (192- 209)

- 192 கடலமிழ் தெடுத்து மாந்துங் கடவுளர் குழாங்கள் நாளும்
உடனுறைந் தவியின் பாக முண்பது போலும் வையத்
திடர்தபத் தவங்க ளாற்றி யிருடிய ரின்னல் வாழ்க்கை
நடலைவே ரகழா நிற்கு நைமிசக் கான மன்றே. 1
- 193 முறுகிய வன்பு பொங்க முறைமுறை வளர்க்கும் வேள்வி
நறுமணப் புகைகள் பொங்கி நாகர்வா ழுலகிற் கற்பத்
துறுசிறைச் சுரும்ப ரோப்பி யுலாவுதல் அறியா ரெல்லாம்
மறுவறு கற்ப கத்து மலரின்வண் டுறாதென் பாரால் 2
- 194 பிழைதபு தேவர்க் கெல்லாம் பெரும்பசி தவிர்த்த லானும்
மழைவளஞ் சுரந்து மண்ணின் மன்னிய வுயிர்கட் கெல்லாம்
தழைபசி தவிர்த்த லானுஞ் சகமொரு மூன்றுங் காக்கும்
விழைதரு செவிலித் தாயின் மிளிர்வ தாலனைய கானம். 3
- 195 செருத்தலா னார்த்த யூபத் திரளினை நோக்கி யந்தோ
வருத்துவ திவற்றை விண்ணோர் வன்பசி தவிர்த்தற் கன்றே
உருத்தகு மனைய தேவர்க் கூட்டுதும் யாமு மென்னாக்
கருத்துற வடிசி லூட்டக் கற்றது காமதேனு. 4

- 196 பறவைகள் யாத்த யூபம் பசுத்தகர் யாத்த யூபம்
உறமணிக் கமடம் யாத்த யூபமும் உம்ப ரூரும்
பறவையும் விலங்கு நீர்வாழ் சாதியும் பார்த்துப் பார்த்திவ்
வறவினை கிடைத்த தின்றே நமக்கென வகத்துட் கொள்ளும். 5
- 197 பராய்ப்பணி முனிவ ரானும் பண்ணவர் பயிற லானும்
இராப்பக விறப்பத் தேவர் கலன்கதி ரெறித்த லானும்
விராய்புகை தவழ வண்டு விலக்கிய தருக்க ளானும்
உராய்ப்பொழி பசுந்தேன் கற்பத் துலகொடு பொருமக் காடு. 6
- 198 திரைதவழ் மணிப்பூம் பொய்கைத் தீர்த்தங்க ளணிந்து பொன்னம்
வரைசிலை யாக வாங்கி மதிலொரு மூன்றும் வென்ற
அரையனுக் கிருக்கை யாகி யருந்தவர் கருத்து முற்ற
விரையநல் கிடுமக் கானப் பெருமையார் விளம்ப வல்லார். 7
- 199 உவாவள ரனைய கானத் துறுகலி யுகத்தை யஞ்சித்
துவாபர யுகவந் தத்திற் றொக்கனர் தவங்க ளாற்றும்
அவாவறு வசிட்டர் வச்ச ரகத்தியர் வாம தேவர்
தவாதநல் லொழுக்கஞ் சான்ற சவுனக ராதி யானோர். 8
- 200 பரவிய ஆண்டு நூற்றுப் பத்துற முடிவு செய்யும்
பிரமசத் திரயா கத்தைப்பேணிநர் வளர்க்க லுற்றார்
கரவறு மனைய யாகங் காணிய வாங்காங் குள்ள
வரமுறு முனிவர் தாமும் வந்தனர் தொக்கா ரன்றே. 9
- 201 வேதங்க ளனைத்துந் தேர்ந்த வியாதமா முனிவன் பாங்கர்க்
கோதறு புராண மெல்லாங் குறைவற வுணர்ந்து முக்கண்
நாதனை யுளத்தி னாட்டி நாவினைந் தெழுத்துந் தீட்டும்
சூதமா முனியு மந்தத் தூத்தவக் கானம் புக்கான். 10
- 202 வேறு
புக்க சூதனை யிருந்தமா தவத்தோர் பொங்கு
காதலி னெதிர்கொடு வணங்கித்
தக்க வாதனத் திருத்தினர் பூசை சால
வாற்றினர் பழிச்சினர் மொழிவார்
மிக்க மாதவம் புரிந்தன மடிகேள் விளைத்த
மாதவப் பயனதாய் வந்து
கைக்க ணாமல கக்கனி போலக் காட்சி
தந்தனை கருணையா லெமக்கு. 11
- 203 கருவி மாமழை யெழுந்துநீர் பொழியக் கலதி
வேனிலி னுருப்பமங் குளதோ
பருதி நாயக னெழுந்தொளி கஞ்றுப் பாயி
ருட்படா மறாமையு முளதோ

- பொருவில் வானமிழ் தெய்திடச் சாதல் போவ
தல்லது புணர்வது முளதோ
மருவி நீதருங் காட்சியாற் கேள்வி வறுமை
நீங்குறா திருப்பது முளதோ 12
- 204 உரைத்த வொன்பதிற் றிருபுராணத்துள் உலப்பில்
சீர்ப்பிர மாண்டத்திற் சிறப்ப
விரித்தி டுங்கெள மாரசங் கிதையில் விளக்க
மாண்டநற் குமாரகண் டத்தில்
நிரைத்தி டுஞ்சிவ தலங்களின் மேலா நிகழ்த்து
மாதிமா புரத்தின் மான்மியத்தைத்
தெரித்தல் செய்தனை முந்தொரு ஞான்று செம்ம
லேதெரிந் திட்டன மேனும். 13
- 205 காதன் மங்கையர்ப் புணர்தொறும் புணர்ந்த காழு
கர்க்குளம் அமைதரா விழைவங்
காத நிண்ணமற் றதுவெனப் பேரு ரமல
நாயகன் காதைகேள் வியினெம்
பேதை நெஞ்சக மமைந்தில வதனாற் பெரும
வின்னுநீ பேசுதல் வேண்டும்
ஏத மற்றடி யேங்கதி யடைய வெனவி
ரந்தடி தொழுதனர் மீட்டும். 14
- 206 முனிவர் தம்முளப் பரிவினை நோக்கி முகம
லர்ந்தருள் சூதமா முனிவன்
இனிது கூறுவன் கயிலைவீற் றிருந்த
வெம்பி ரான்சயி லாதியைத் தெளித்தான்
புனித நந்திவேற் குமரனுக் குரைப்பப் புலவு
வேலவ னாரதற் களித்தான்
துனிவி லன்னதை வியாதமா முனிவன் சுரந்த
பேரரு ளாலெனக் களித்தான். 15
- 207 தெள்ள வின்னமு தாகிய மேலைச் சிதம்ப
ரேசர்த மான்மிய மிதனைக்
கள்ள வைம்பொறி கடந்தவர்க் கன்றிக் கரிசு
ளார்க்குறு பொருண்முதல் கருதி
விள்ளின் விண்டவ ரோடுகேட் டவரும்
வெய்ய தீக்குழி யிரவியின் வழக்கம்
உள்ள காலமு மழுந்திமிக் கின்ன லுழப்பர்
தீயருக் குரைப்பது தகாதால். 16
- 208 நீவி ரொள்ளறி வெனுமதம் வீறி நீடு
முன்வினை நிகளங்கள் பரிய
ஓவில் வன்மல வெளின்முதல் முருக்கி
யுடற்று மாயையுங் கருமமு மென்னும்

தாவில் பாகொடு தோட்டிகை விலக்கித் தயங்கு
 பேரருட் காட்டினை யடுத்தீர்
 மூவி லிக்கதைக் கவளம்வாய் மடுத்தன்
 முறைமையா மெனச்சொலத் தொடங் கினனால்.

17

209 ஆய காலையி லருந்தவ முனிவ ரடிக
 ணந்திபா லரித்தலைச் சுடர்வேல்
 மேய பாணியன் பெற்றது மதனி வீணை
 மாமுனிக் களித்ததும் விளங்க
 ஏயு மாறுமுன் னருளுக வென்ன விலங்கி
 ருந்துயர் வாழ்க்கைவல் வினைக்குச்
 சேய னாகிய வியாதனைத் தொழுது தெரிக்க
 லுற்றனன் சூதமா முனிவன்.

18

நைமிசப் படலம் முற்றிற்று
 ஆகத்திருவிருத்தம் - 209

4. புராண வரலாற்றுப் படலம் (210-261)

210 திங்கட் கொழுந்து தவழ்முடியிற் சினவா
 ரவுந் திரைகொழிக்கும்
 கங்கைப் புனலு மணிந்துமத கரியு
 மரியுங் கதப்புலியும்
 அங்கத் துறுத்த வடையாளத் தவிருந்
 தவள நிறம்வாய்ந்து
 துங்கச் சிவனை யவனுருவாய்ச் சுமக்கும்
 பெருமைத் துயர்கயிலை

1

211 பொற்கோட் டிமய மகட்பயந்து புனல்வார்த்
 தமலற் களித்ததுவு
 அற்கா தழியப் புரமூன்று மவிர் பொற்
 குவட்டு மேருவரை
 சொற்கார் முகமா யிருந்ததுவுஞ் சுரர்மா
 முனிவர் தொழுதேத்தி
 நற்கா மியங்கள் பெறக்கயிலை
 நவிர மிடமா னமைகண்டே.

2

212 திரையுந் தரங்கக் கடலேழுந் தேங்கி
 யுயருங் கடைநாளின்
 விரைய வண்ட முகட்டளவும் வீறி
 வளருங் கயிலாய
 வரையை யுளத்தின் மதித்திறைஞ்சும்
 வரத்தா லன்றே வாமனனார்
 புரையி னெடிய வருவாகிப் புவன
 மளந்து தருக்கியதே.

3

- 213 பறப்பைக் கொடியோ ரிருவோரும்
பகைப்பக் கடைநாள் வெள்ளத்தின்
இறப்பக் கனலம் பிழம்பாகி யெழுந்து
வளர்தன் முதல்வன்போல்
சிறப்பக் கடைநாள் வருந்தோறுந் தெண்ணீர்ப்
பரப்பின் மிசைத்தோற்றும்
நறப்பைந் தருதூழ் கைலைவரை நலக்கும்
பெருமை நவில்வாரார். 4
- 214 குயிலைப் பழித்த தீங்கிளவிக்
குமரி யிடத்தின் வீற்றிருப்ப
வெயிலைப் பொடித்த நகைப்படையாற்
கென்று மிடமா யிருப்பதிந்தக்
கயிலைப் பொருப்பென் றவனேயாங்
கந்தற் கென்றுங் கிழமையுற்
சயிலத் திரள்க ளிடமாகத் தலைமை
படைத்த தனையவரை. 5
- 215 அலையும் புனலு மலருமுறு மவரோ
மெலியர் பகைதுமிக்குஞ்
சிலையுஞ் சிலையாச் சிலைவிடங்கொ
டேவன் வலிய னெனக்கருதா
துலையும் புவன மென்னேயென் றுன்னி
நகைத்த நகையெனலாம்
நிலையுங் கயிலை வரைகிளைத்து நிமிருங்
கிரணத் தொளியினையே. 6
- 216 தூய முனிவன் விழிக்கிளைத்தாஞ் சுவைப்பாற்
கடலி னிடைமுளைத்தாம்
மேய விறைவன் முடிக்கங்கை வெள்ளத்
துடனாய்ப் பயில்கின்றாம்
ஆய வெமக்கு நிகராரென் றகஞ்செய்
மதியி னொளிமழுங்கப்
பாய கிரண மிருள்சீப்பப் பகலு
மிரவு மவணிலையே. 7
- 217 காம னுடலம் பொடிபடுத்த கனற்க ணிறைவன் றிருவருளின்
ஏம முடைய ராய்ப்பழகி யிருப்பா ரன்றி யேனையோர்
தாம வொளிகால் கயிலைவரைச் சார லடுப்பி னவர்விழிக்கு
நாம விருளே பகல்கூகை நல்ல விழியி னிருளேபோல். 8
- 218 அயிரா வணமுந் தவளமே யடல்வெள் ளேறுந் தவளமே
பயில்பா ரிடமு மடியாரும் பரிக்குஞ் சாந்துந் தவளமெ
செயிர்தீர்த் தாங்குப் பயனருளுந் தீர்த்த மனைத்துந் தவளமே
வெயிலார் மணியின் கயிலாயம் வெள்ளென் றிருந்த பரிசானே. 9

- 219 வேறு
மும்மதக் களிற்றின முழங்கு மால்வரை
செம்மணி தாழ்வரைத் தேத்தெ லாமொளி
விம்முற நாப்பணை விளங்கு காட்சிமற்
றம்மவெண் பாற்கலன் கனலிட டன்னதே. 10
- 220 தழற்றலை யிரசதச் சானி றைத்தபால்
அழற்றலின் வழிந்தென வருவி தூங்குவ
சுழற்றிய கனறபத் தோன்றி ருந்தைபோல்
நிழற்றொளி மணிநிரை நிரைத்தங் கோடுவ. 11
- 221 மரம்பல தேனவண் மழையிற் சிந்துவ
வரம்பிறந் தெழுந்தபான் மடங்கத் தண்புனல்
நிரம்பமே லுறைத்தென நீடக் காலெழீஇ
அரம்பைக ளாற்றுவ போன்றங் காடுவ. 12
- 222 இரவிக ளனந்தமங் கிருந்து நோற்றென
அரதனக் குவால்பல அவிரு மோர்புறம்
கிரணவொண் மதிக்குலங் கெழுமி நோற்றெனத்
தரளவெண் மணிக்குவா றயங்கு மோர்புறம். 13
- 223 கணங்கொடு கணங்கசி வுளத்தி னாட்டயர்
துணங்கையும் பாடலுந் துவன்று மோர்புறம்
வணங்கிடை வானர மகளி ராடலும்
இணங்கிசை முழவமு மியலு மோர்புறம். 14
- 224 தேவர்கள் சென்றுசென்றிறைக்குங் கற்பகப்
புவயல் கிடப்பதிற் புகாவண் டன்பர்கள்
தூவிய மலர்தொறுந் துன்னு மேற்பவர்
ஈவில ரொழியவீ குநரைச் சேர்ந்தென. 15
- 225 வேறு
அரந்தை தீர்த்திடு மத்தகு கயிலையின் மலநோய்
கரந்த தேசுடைக் கணங்கண நாதரே முதலா
நிரந்து ளார்க்கெலா நீடுறு தலைமையு மிறைவன்
பரந்த கோயிலின் வாய்தல்கா வலும்பரித் துள்ளான். 16
- 226 மறைக ளாகம புராணங்கள் கலைகள்மற் றெவையும்
நிறைய வெம்பிரா னருள்செய நிரப்பிய வுளத்தன்
முறைசெய் நூலெலா மருள்புரி முதற்குரு வானோன்
அறையு நந்தியென் றுயர்பெய ரடுத்தவ னனையான். 17
- 227 பண்டு நான்கொடைந் திரட்டியபுராணங்கள் பயில்கால்
அண்டர் நாதனை யடிதொழு தடிகளே கருணை

- கொண்டு நீயமர் பதிபல குவலயத் துளவான்
மண்டு மேன்மையின் மன்னிய தவற்றுள்யா தென்றான். 18
- 228 நந்தி வாய்மொழி கேட்டலும் நங்கையோர் பாகன்
எந்த நாளுமெம் மிருக்கையா யிலஞ்செ யரங்காய்
மந்த ணத்ததா யெவற்றினு மேலதாய் வயங்குஞ்
சுந்த ரத்ததா லாதிமா புரியெனத் தொகுத்தான். 19
- 229 அற்றை நாண்முத லாதிமா புரியினை யனையான்
எற்றை நாளினு மிதயத்துத் தியானித்து வருவான்
ஓற்றை நாளுளத் துன்னியூற் றெழவிழி புளகம்
பெற்ற வாக்கையோ டவசமா யிருந்தனன் பெரிதும். 20
- 230 சிவம்பெ ருக்கிய வுளத்தினன் தேகத்தின் குறிகண்
டவம்பெ ருக்கிய வவுணரை யறுக்கும்வை வேலோன்
தவம்பெ ருக்கிய விளையரோ டாடலைத் தணந்து
நவம்பெ ருக்கிய செய்கைநா டுதுமென அடுத்தான். 21
- 231 அடுத்த தோர்ந்தெழு நந்தியை யிருத்தின னகத்துண்
மடுத்த தியாதெனக் குரையென வாய்மலர்ந் தனன்வெங்
கடுத்து ழாவிய கண்டர்முன் கரைந்தவா நந்தி
விடுத்துக் கூறலும் வியந்தன னாதிமா நகரை. 22
- 232 உண்மை ஞானம்வந் தவர்க்கலா லுறாதவான் வீட்டை
எண்மை யாவுறற் பாலதும் மான்மிய மிதனைத்
திண்மை நோயற விளக்குது மெனுமகிழ் சிறப்ப
வண்மை நாடிய வுளத்தொடும் வைகுநா ளொருநாள் 23
- 233 வெள்ளி மால்வரை மணிமுடி கவித்தென விளங்குந்
தெள்ளு பேரொளிச் சிகரவண் கோயிலி னொருபால்
நள்ளு மாயிரங் கிரணமு நாற்றும்வெய் யவனேர்
கொள்ளு மாயிரந் தூணொளி கொழிக்குமண் டபத்தில் 24
- 234 சண்ட பானுவு மதியமும் விடிற்சக முழுதும்
உண்டு தேக்குமென் றுருவுவேற் றுமைசெய்து தன்பால்
கொண்ட தாமெனக் கொழுஞ்சுடர்ப் பவளக்காற் கவிகை
மண்டு வாருடல் வெள்ளென வயங்கிமே னிழற்ற. 25
- 235 கவள மால்களி றுரித்தவெங் கடவுடன் பகைக்குத்
திவளு நீகுடை யாவதென் னேயெனச் சினந்து
துவள வான்மதிக் கிரணங்க டுணித்தலைத் தாங்குத்
தவள மாமணிச் சாமரை சாரத ரீட்ட 26
- 236 விழையத் தக்கமென் மலரினை விடுத்தவே ளுடலம்
குழையத் தக்கதேற் குறுவ தன்றென வஞ்சம்

- தழையத் தக்கநல் வளியினைச் சார்ந்துநீ யுருவின்
இழையத் தக்கதென் றெழுப்புசாந் தாற்றிக ளசைய 27
- 237 உரகர் போற்றுவா னடுத்தவி ருருவிடை யணிந்த
வரவ நோக்கிய மகிழ்ச்சியா னாடுவா ரோடும்
விரவி வேற்றுமை தெரிப்பரி தாகவின் மணிதூழ்
பரவை யாலவட் டம்பல வும்பணி மாற. 28
- 238 கலந்து போற்றுந் ருளத்தெழு மானந்தக் கடனின்
றலர்ந்து வெண்டிரை யெழுந்தெழுந் தடங்குவ போல
மலர்ந்த வாண்முகத் தடியவர் வயின்வயின் வீசும்
பொலந்தொ டிக்கையின் வெள்ளைகண் முறைமுறை பொங்க 29
- 239 குழலுந் தோற்பொலி முழவமுங் குரலிசைப் பாட்டும்
மழலை வாய்மொழி மங்கைய ராடலு மயங்க
நிழலு மேனியின் வனப்பட நெடியவன் முதலோர்
உழலு நெஞ்சினர் பெண்ணை யொதுங்கினர் வணங்க 30
- 240 பாம்ப ணர்ந்தன கோட்டியாழ் பலர்கரந் தழுவி
ஏம்ப லோடுமென் னரம்புளர்ந் தெழுமிசை தேங்கச்
சாம்ப வானவர் மேலடர் தழல்விடம் பருகி
ஓம்ப லாதியா விருதெடுத் துலப்பிலர் பரச. 31
- 241 சமயப் பைம்பயிர் சாவிபோ கத்தனை யடைந்தோர்க்
கமையப் பொங்கிய வலர்முகக் கருணைவெள் ளத்துச்
சுமையப் பாவுழை யெனப்படுந் துணைவிழிக் கயல்பாய்
இமையப் பாவையெவ் வுலகுமீன் றவனிட மிருப்ப. 32
- 242 கோத்தி ரங்குலந் தழுவினுங் கோதுமுற் றிரியச்
சாத்தி ரம்பல வுணரினுந் தம்பிரான் பணியில்
பாத்தி ரம்பிழை யாதெனப் பார்கொள நந்தி
வேத்தி ரங்கொடு பணிபுரிந் தடர்சனம் விலக்க. 33
- 243 இரவி மண்டல மிந்துவின் மண்டல மெரியின்
பரவை மண்டல மடுத்தன பவளவா னிலத்து
விரவு சிங்கத்தின் பிடர்த்தலை மிளிர்ந்தரப் படுத்த
அரவின் செம்மணி யாதனத் தமலன் வீற் றிருந்தான். 34
- 244 தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதரர் கருடர்
மூவர் முப்பத்து மூவரும் யாவரும் வணங்கி
ஓவி லாததம் முளக்குறை யுரைத்தது நிரப்பி
ஏவ மீண்டுபோய்த் தத்தம திருக்கையெய் தினரால். 35
- 245 அன்ன செவ்வியின் மாடக மகதியா ழமைத்துக்
கின்ன ரம்புடை விழத்தருக் கேழின ரீனக்

- கன்ன கங்கரைந் திளகக்காந் தருவர்கை விதிர்ப்பப்
பன்ன லம்பட விசையெழுஉம் பாணிமா முனிவன். 36
- 246 இறைவன் வீற்றிருந் தருளிய சேவையு மெவரு
நிறைய வேட்டன வரம்பெறு நியதியு மற்றும்
கறையி னீங்குமிக் கயிலையி னல்லதை யில்லை
அறையி னீதுறழ் தலமுள தோவென அயிர்த்தான் 37
- 247 ஐய நீங்குவா னமலனை வணங்கியெம் மடிகேள்
வைய மீதிலிம் மால்வரை நிகர்தல முளதோ
உய்ய வீங்கரு ளென்றன னுமையொரு பாகன்
செய்ய வேண்டுமுகம் பார்த்துநீ தெருட்டெனப் பணித்தான். 38
- 248 வியங்கொள் தம்பிரான் அருடலைக் கொண்டுவே லவனும்
தயங்கு தன்மணிக் கோயிலிச் சார்ந்து பேருரின்
வயங்குமான்மியம் விளக்குவன் இவனென்னும் மகிழ்வாற்
புயங்கள் வீங்கமெல் லணைமிசைப் பொலிவொடும் இருந்தான். 39
- 249 வேறு
சாரதப் படைகள் சூழத் தலைவனுக் கொருசொ லோதிச்
சூரத மாக நின்ற தோன்றலே தெருட்டி வீட்டின்
சீரதர் காட்டு கென்னாச் சேவடி வணங்கி நின்ற
நாரத முனியை நோக்கி நகைமுகத் தருள லுற்றான். 40
- 250 உத்தர கயிலை யென்றுந் தக்கிண கயிலை யென்றும்
மத்தியிற் கயிலை யென்று வழங்கிடுங் கயிலை மூன்றாம்
உத்தர கயிலை சுத்தோ தகக்கடற் பால தாகு
மத்தியிற் கயிலை யீது மாடக வீணை வல்லோய். 41
- 251 தெக்கிண கயிலை கன்மஞ் செயத்தகு பரத கண்டத்
தெக்கட வுளரும் போற்ற எழில்வளர் கொங்கு நாட்டில்
தக்கமேற் றிசையின் எல்லை முடிவினிற் றயங்கா நிற்கும்
ஒக்குமிக் கயிலை மூன்றும் ஆயினும் உரைப்பக் கேட்டி. 42
- 252 அருந்தவப் பேறு வாய்ந்த அமரர்கண் முனிவ ரன்றித்
திருந்தவெவ் வுயிரு மின்பந் தெவ்வுதற் கெளிய வல்ல
விருந்திடு வடபாற் குன்று மிடைப்படு குன்றும் என்னாப்
பொருந்திய கருணை வெள்ளப் பூரணன் உளத்துட் கொண்டு 43
- 253 வழுவறு மோலித் தேவர் மானுடர்
விலங்கு புள்ளுத்
தழுவிநீர் உறைவ ஓர்வ தருவென
மறைகள் சாற்றும்
எழுவகைத் தோற்றத் துள்ள வெவ்வகை
யுயிரும் உய்யக்

- கொழுமணி யிமைக்கும் வெள்ளிக் குன்றமாய்த்
தென்பால் நின்றான். 44
- 254 களத்துநஞ் சடக்கும் எந்தை கயிலையங் கிரியாய் நின்றோன்
உளத்திடை யன்பு பொங்க வருமடி யார்கள் பூசை
விளைத்தலும் வேண்டி மேலால் விரிகதி ரெறிக்குந் தேசு
திளைக்குமைம் முகமும் ஐந்து சிவலிங்க மாகக் கொண்டான். 45
- 255 இவ்வரைத் தேத்தெவ் வாற்றின் இருக்குமவ் வாறே தென்பால்
அவ்வரைத் தேத்தும் வேறே யவயவ வருவந் தாங்கித்
தெவ்வரை முருக்கும் எந்தை சினகரம் ஒருபாற் கொண்டு
முவ்வரை வயிற்றா னோடு முழுதுல கேத்த வைகும். 46
- 256 அறைகழல் அமல மூர்த்தி அதோமுகம் என்னப் பட்ட
மறைதரு முகமும் அந்த மால்வரை வேராய்க் கீழ்போய்க்
குறைவில்பல் வளத்திற் சான்ற குணாதுசார் இலக்க ணங்கள்
நிறைசிவ லிங்க மாக நிலமிசை முளைத்த தன்றே. 47
- 257 நாதனே யாகி நின்ற நளிர்வரைச் சிலம்பிற் கென்றும்
பூதகா ரணமா யைந்து பொறிகட்கும் அறிவு தோற்றும்
நீதியார் கருவி போன்று நிறறலால் இலிங்கம் ஐந்தும்
ஓதுவார் பூத மைந்தின் உறுபெய ரோடுஞ் சேர்த்து. 48
- 258 மன்னிய புலன்கண் மாட்டு மனமன்றிப் பொறிக ளைந்துந்
துன்னுத லின்மை யாலத் துலங்கிய பொறிகட் காதி
என்னுமம் மனமே போன்றங் கிருநிலத் தெழுந்து நின்ற
அன்னதோர் இலிங்க மாத் தி லிங்கமென் றாய தன்றே. 49
- 259 பாரிடை முளைத்து நின்ற பலசிவ லிங்கங் கட்குச்
சீரிய முதன்மை யானுஞ் செப்பு வ ரனைய நாமம்
ஆருமவ் வாத் தி லிங்கம் அமர்ந்தருள் கொழிக்கு மாற்றால்
ஒருமந் நகரை யாத் தி புரியென வுரையா நின்றார். 50
- 260 ஆதலிற் கயிலை மூன்றும் அடுத்திடு நாமத் தானும்
ஓதரு வளத்தி னானும் ஒக்குமற் றுலகம் போற்றும்
மேதகு பெருமையானும் விளைத்திடும் பயத்தி னானும்
காதர மிரிக்குந் தென்சார்க் கயிலையே மிக்க தாகும். 51
- 261 என்றுவேற் றடக்கை நம்பி யிறைஞ்சுநா ரதன்க ருத்தில்
நின்றவை யத்தைப் போக்கி நீடுமந் நகரின் மற்றுந்
துன்றிய பெருமை யோடு தூத்தகு கதைக ளெல்லாம்
நன்றமிழ் துகுத்தா லென்ன நவின்றனன் மோன முற்றான். 52

புராண வரலாற்றுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 261

.-----

5. பதிகப்படலம் (262 - 272)

- 262 வரந்திகழ் தவத்துக் காசிப னுயிர்த்த
மாதவன் காலவ னென்பான்
பரந்திகழ் வீடு வேட்டனன் அடுத்துப்
பத்தியிற் பூசித்த வாறும்
உரந்திகழ் மலரோன் படைப்பற நோக்கி
யுவணமேக் குயர்த்தவ னேவச்
சுரந்திழி செருத்தற் றேனுமா தவத்தாற்
ஹொடர்ந்துபு சனைசெய்த வாறும். 1
- 263 கடவுளான் கன்றின் கவையடிச் சுவடுங்
கதிர்மணிக் கோட்டினல் லாறுஞ்
சுடர்மணி யுருவி னெம்பிரா னணிந்து
சுரபிக்குப் படைப்பரு ளியதும்
நெடியவன் றெனாது கயிலையொன் றமைத்து
நிமலனைப் பூசித்த வாறும்
கடிமலர்க் கடவுள் வடகயி லாயங் கண்டுபு
சனைசெய்தவாறும். 2
- 264 காலவ னெடியன் கமலனென் றிவர்க்குக்
கண்ணுத னடம்புரிந் ததுவும்
ஆலமொத் தடர்க்குஞ் சூரனைப் பயந்த
வமரர்க ணிர்ப்பயத் தினராய்ச்
சாலவை கியது மவர்தமக் கிரங்கிச்
சண்முகன் சூரனைத் தடிந்து
ஞாலமுற் றிறைஞ்ச மீண்டுயர் மருத
நளிர்வரை வீற்றிருந் ததுவும். 3
- 265 சுமதியென் றொருவ னந்தண னெடுநாட்
டூர்த்தனாய்த் திரிந்துபா தகஞ்செய்
தமர்பதி தணந்து சுலாவுவா னெல்லை
யடுத்திறந் தும்பரெய் தியதும்
நிமலனை மறவா முசுருந்தன் விசம்பி
னிசாசரர் குலனறுத் தமர்நாட்
குமரியங் கொடுத்தி நகைத்தலுங் குறுகி
நன்முகங் கொண்டுபோற் றியதும் 4
- 266 கழைசுளி யயிரா வதப்பெரும் பாகன்
கடுத்தவப் பிருகுபத் திரியால்
தழைதரு மரக்க வுருவினை யாங்குத்
தணந்துபத் திமைபுரிந் ததுவும்
குழைமுக மடவா ரெழுவரோ டடுத்துக்
கொலைப்பெரும் பாதகந் துமிய

- மழையுறழ் தடக்கை மணிமுடிக் கரிகால்
வளவனன் கெய்திய வாறும். 5
- 267 ஏழைபாற் றூது விடுத்தவ னனுக
வெம்பிரான் றிருவிளை யாட்டான்
மாழைநோக் குமையுந் தானும்வேற் றுருவாய்
வயற்றொழி னடவிய வாறும்
ஊழைவா ரலைநீ யெனப்புடை நிறுவு
முயர்கவி வன்றொண்ட னுரையாற்
பீழைதீர் தில்லை யந்தணர் போந்து பிஞ்ஞக
னடங்கண்ட வாறும். 6
- 268 வீங்குநீர்க் காஞ்சி நதியொடு மங்கண்
விலங்கிய தீர்த்தத்தின் சிறப்பும்
ஓங்குமால் வரையின் விம்மிதம் பலவு
முயர்பரம் பிரமமா லென்று
தூங்குகை நிமிர்த்த வியாதன்பொய்த் துரிசு
துடைத்ததுந் துணையின்மா தவங்கள்
தாங்கிய விசுவா மித்திரன் பணிந்து
தணிவில்பல் வரம்பெற்ற வாறும். 7
- 269 காதியா ணவத்தை யுயிரெலா முத்தி
கலத்தலிற் றென்திசைக் கடவுள்
கோதிலா வரசு குறைந்தமை நிரப்பக்
குழகனைப் பூசித்த வாறும்
போதினான் றெளியப் பூரணன் றலத்தின்
பொருவின்மான் மியமரு ளியதுந்
தீதினா னொருவ னங்கிர னென்பான்
தேகநீத் தும்பரெய் தியதும். 8
- 270 இமவரை மாது தவம்புரிந் ததுவு மெம்பிரான்
வரைந்துகொண் டதன்மேல்
குமரனுக் கிறைவன் வரைவினாற் றேவ
சேனையைக் கூட்டிய வாறுஞ்
சமரவன் றடக்கை யான்குசத் துவசன்
றவம்புரிந் தெச்சமெய் தியதும்
அமர்தரு குலசே கரனெனுஞ் சேரன்
குட்டனோ யனுக்கிய வாறும். 9
- 271 வருந்திரி லோக சோழன்றுன் மதஞ்சேர்
மாசறப் போற்றிய வாறும்
கருங்குழ லுமையாட் கெம்பிரான் வார்ந்த
காமரு வேணிவெண் பூதி
திருந்துகண் மணிகூ விளமுப
சாரந் தெரிதரத் தெருட்டிய வாறும்

பெருந்திரு வளிக்கும் பிரமகுண் டத்துப்
பெருகிய பூதிமான் மியமும்.

10

272 மின்னவிர் சடிலத் திளம்பிறை யணிந்த
வேதியன் விரைமலர்க் கமலப்
பொன்னடித் தலத்துப் புரிதரும் விசேட
பூசனைக் குரியகா லமுஞ்சீர்
மன்னிய குமர நாயக னருள மகதியாழ்
முனிவரன் கேட்டுத்
துன்னிய மகிழ்வி னாண்டரு ளிறைவன்
றுணையடி தொழுதுவாழ்ந் தன்னால்

11

பதிகப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 272

6. நாரதன் வழிபடு படலம் (273 - 339)

273 வாரணி பூண்முலை வள்ளி மணாளன்
போரணி வேலன் புகன்று தெளிந்த
காரணி தென்கயி லாயம் வணங்க
நாரணி நாரதன் நச்சியெ ழுந்தான் க

1

274 நொள்ளை படாதன வில்வமு நொச்சியும்
வள்ளையின் வார்செவிக் கங்கையும் தாங்கி
தள்ளையன் னான்றலம் நேர்ந்தன தாழ்ந்துளத்
தொள்ளையி லான்றுனைந் தான்வழிக் கொண்டு.

2

275 தெங்கொடு புகஞ் செறிந்து வளங்கள்
தங்கிய கொங்கு தலைப்பட லுற்றான்
மங்கல சின்மய மால்வரை கண்டான்
அங்கண் வணங்கின னன்பி னடுத்தான்.

3

276 வாக்கிய கட்புனன் மார்ப நனைப்பத்
தேக்கிய வன்பு திளைத்தெழு சிந்தை
ஊக்கிய வன்மைகொண் டொள்ளிய பண்களின்
பாக்கிய மன்னான் பறம்பிவர் கின்றான்.

4

277 வேறு
மூவர்கள் வணங்குமுத லென்றுவழி பட்டாங்
கேவரும் வியப்பவிணர் மாமர மிறைக்கும்
பூவமரர் தூவுபொலம் பூவொடு மயங்கி
மேவரும் வண்டினம் விலக்குவன கண்டான்

5

278 வித்தக விலங்கலடி காணவிழை வுற்றுப்
பத்தியொடு நாரணர் பரித்தவுரு வென்னக்

- கொத்தினொடு பன்றியொளிர் குன்றடி யகழ்ந்து
மெத்துகிழங் காருவன வீணைமுனி கண்டான். 6
- 279 காலனுயிர் சாயவடை பாலனுயிர் காழ்ப்பச்
சாலவருள் செய்தவொரு சாமிவடி வேயாம்
மேலவரை சேர்ந்தவெமை யார்தளைவ ரென்றே
கோலவிப மெண்ணில குறும்புசெயல் கண்டான். 7
- 280 எங்களைநி கர்ப்பவுயி ரோடிறைவன் மெய்யில்
தங்குவன வல்லவுரி தந்தவின மென்னா
அங்கெழு களிப்பினனை யார்ப்பவென மாடே
சிங்கமொடு தோல்புலி சிலைத்தெழுவ கண்டான். 8
- 281 கையலது போதலறி யாதுகலை கால்விட்டு
உய்யவறி யாதுமுய லென்றுறு தருக்கால்
வெய்யவுளி யங்கடமை வீழ்வய மற்றும்
மெய்முழுது மேவிவிளை யாடுவன கண்டான். 9
- 282 விலங்கலுரு வத்தும்வில காமைவிட நாக
அலங்கறழு விக்கவினி யாங்குவளர் சந்தின்
குலங்கதுவு தூழல்குடி கொண்டுகடி கைக்கண்
இலங்குமணி நாகமினி தாடுவன கண்டான். 10
- 283 மேவிமு னணிந்தவியன் றோலணிக ளென்ன
ஆவியிகல் வேங்கையிபம் ஆடரி யிவற்றின்
தாவிலுரி யுந்தலைவெண் மாலிகைக ளென்ன
ஓவிலரு விக்குடிகை யூர்வனவுங் கண்டான். 11
- 284 நால்புழை நெடுங்கையிப நன்றமர் உடற்றக்
கால்பொர வுடைந்தகழை நித்தில மணித்துள்
பால்புரை விபூதிபல வச்சிர மணிக்கல்
சால்பின்வள ரென்பணி தகைத்தொளிர்வ கண்டான். 12
- 285 செஞ்செவி தமக்குரிய சேரியென வாழு
மஞ்சர்க ளெழுப்புமணி யாழிசை கடுப்பக்
கொஞ்சுகிளி மஞ்ஞைவிளை தோரைகள் கொரிக்கும்
வஞ்சநிமிர் சாரல்வளர் தேன்முரல்வ கண்டான் 13
- 286 செங்கையி னமைந்தொளி திகழ்ந்ததழ் லொப்பத்
துங்கவொளி கான்றுவளர் சோதிமர முங்கைத்
தங்குதுடி யின்னொலி தழங்குதல் கடுப்ப
அங்கணமர் வேடரெழு மாகுளியுங் கண்டான். 14
- 287 ஏட்டைதரு வன்பிறவி யென்னுமலை யேறும்
வாட்டமும் வயங்குவரை யேறவரு மெய்ப்பின்

- நீட்டமு மொருங்கற நிரம்பு குளிர் வன்கால்
சேட்டருள் நிகர்ப்பவரு திட்டையெதிர் கண்டான். 15
- 288 வேதனை பிறப்பற விழைந்தருளின் நின்றோர்
காதலக னுள்ளொளியி னோடுகல வாமை
வாதனை மலம்விலங்கி யாங்குமலி மஞ்சு
மூதறிவி னான்சிகர மூடுவது கண்டான் 16
- 289 ஆதி மல நீங்கவிடை யாவியருட் பின்னாய்ச்
சோதியிடை மூழ்கும்வகை தூழ்திரு வெழுத்தான்
மோதியிடை நின்றமல முற்றிரிவ தென்னக்
காதிவரு காற்றினது நீங்குவது கண்டான். 17
- 290 வேறு
இன்ன வாகிய வளம்பல கண்டுகண்
டிவருநா ரதன்வாய்மை
மன்னும் யோகின ருள்ளமா தாரமூ
விரண்டையு மரீஇயப்பால்
துன்னு மாயிரந் தொகுமிதழ்த் தாமரைச்
சுடரினை யடுத்தாங்குக்
கொன்னு மால்வரை யாறையுங் கடந்துபோய்க்
குடுமிமால் வரைசார்ந்தான். 18
- 291 கருத்த டங்கியோ கத்தினாற் சோதியைக்
காண்பவர்க் கவணெந்தை
நிருத்த வண்சிலம் பொலியெழு வித்தென
நெடுகிவிண் கிழித்தோங்கு
திருத்தன் வைகிய சிலம்பினை யடுத்தலுந்
தேவதுந் துபியோடும்
அருத்தி மெய்யடி யார்சிவ முழக்கமு
மடர்ந்தெழ மகிழ்கூர்ந்தான் 19
- 292 அங்கி பாங்கரி னமைத்தலாற்
றொடுவதற் கவனியு ளோரஞ்சும்
பொங்கு சீதளத் தாவயி னொழுகிய
புதுமண நதிதீர்த்தம்
முங்கி நீறுடன் முழுவது மணிந்துசெய்
முறைமைமுற் றுறவாற்றி
எங்க ணாயகன் நிருமலை யிவர்ந்தனன்
இவர்ந்தயாழ் மணித்தோளான். 20
- 293 இமய மீன்றவ ளோதியு மைங்கர
னிறும்புதூழ் தடங்குன்றுஞ்
சிமய மோங்கிய நான்முகன் விலங்கலுஞ்
செங்கண்மால் வளர்வெற்பும்

- அமைவி ராவிய வேலவன் பறம்புந்த
 னடிவரை யெனத்தாழ
 உமையொ டாரண மறிகலா னிருப்பநீண்
 டொளிர்வரை முடிசேர்ந்தான். 21
- 294 சேர்ந்து சுற்றெலாம் நோக்குவான் அடித்தலை
 செறிந்தவெற் புகளெல்லாஞ்
 சார்ந்த பீடமா யவற்றின்மீப் போகிய
 தனிவரை நலன்முற்றும்
 ஆர்ந்த தோர்சிவ லிங்கமாய்த் தோற்றலும்
 அஞ்சியிம் முடிமீதும்
 ஏர்ந்து போற்றவெவ் வேறுரு வெடுத்தன
 னெனத்தெளிந் தெதிர்போந்தான். 22
- 295 காந்த நேர்படும் ஊசியிற் சிவலிங்கக்
 கடவுடன் றிருமுன்னர்ப்
 போந்த நாரதன் புந்திபோ யருண்மலை
 புகவிழிப் புனல்கார்போல்
 ஏந்து மார்பக நனைப்பமெய்ப் புளகங்க
 ளெழமொழி தடுமாறச்
 சேந்த வார்கழல் தாழ்ந்தனன் அன்பெனுந்
 திரைக்கட லிடைத்தாழ்ந்தான். 23
- 296 நெடிது போதுதண் டெனக்கிடந் தானந்த
 நிரப்புநெஞ் சகத்தோடும்
 படியின் மீதெழுந் துச்சியி லிருகையும்
 பதித்துவெள் ளியங்குன்றின்
 முடியின் வீற்றிருந் தருளிய பராபர
 முக்கண சயபோற்றி
 அடிய னேற்கருள் புரிந்ததற் புதமென
 வறைந்துபூச னைசெய்தான். 24
- 297 அமரர் விஞ்சையர் சித்தர்சா ரணருந்
 தவத்தின ரிவர்நாளுந்
 தமது வைப்பென வழிபடு மிரசத சயிலவுச்
 சியின்வேற்கைக்
 குமர னைங்கர னுமையொடு மைந்துருக்
 கொண்டுவீற் றிருக்கின்ற
 விமலன் முந்துற வீணையி னெழான்முறை
 வீக்கியேத் தினன்மாதோ. 25
- 298 வேறு
 கள்ளிவர் கோதை கரங்கொண்டு பூசித்து
 வெள்ளி வரையை விழைந்தா ரிதுபிறப்பின்
 உள்ளிய போக முடிந்துமுள மாய்ந்து
 தெள்ளுபே ரின்பந் திளைக்கின்றார் மன்னோ 26

- 299 செம்பொரு ளார்ந்த செழுந்தீந் தமிழ்கொண்டு
நம்பன் கயிலை நயந்தேத்து நாவினோர்
இம்பர் நலியும் இடும்பையுடற் கிடந்தும்
உம்ப ரறியா வருக்கிடந்தார் மன்னோ. 27
- 300 காரோத வண்ணன் கசிந்தேத்துங் கண்ணுதறன்
பாரோதும் வெள்ளிப் பறம்புளத்திற் றீட்டினோர்
நீரோடு கண்ணின் நிலைதிரிந்தா ராயினும்
சீரோடு வைகுந் திருவுடையார் மன்னோ. 28
- 301 வேறு
போற்று நாரதன் மீட்டும் பூரணர் பாதம் வணங்கிக்
கூற்றம் வென்றவை வேற்கட் கோமள வல்லி யன்னாளை
ஊற்றி ருங்கடத் தானை யும்பர்கள் வெஞ்சிறை மீட்ட
வேற்ற டக்கையி னானை வீழ்ந்து பழிச்சி யெழுந்தான் 29
- 302 கட்டு பொற்சடை யொல்கக் காதணி குண்டல மாட
ஒட்டு வற்கலை தட்ப வுள்ள மெழுந்துமுன் செல்லச்
சட்ட வெற்பி னிழிந்து சாரலின் மேற்றிசைச் சூழல்
அட்டு நல்லொளிச் செம்பொன் ஆலயங் கண்டங் கடுத்தான். 30
- 303 வேறு
ஒழுகொளித் தரள நாற்கோட் டுவாப்பல மருங்கு சூழ
விழுகு மும்மத வெள்ளத்தி னிராயிரங் கோட்டு வேழம்
முழுகொளிப் புவனப் பொற்றேர் மூட்டிய கலினப் பாய்மா
மழுகுபொற் படியின் நீண்ட வாய்தலின் முன்னர் நிற்ப. 31
- 304 கழுக்கடை பிண்டி பாலங் கப்பண முரல ஞாங்கர்
மழுக்கதை தண்டு நேமி வச்சிரங் சுரிகை சூலம்
எழுக்குயஞ் சிலைவாள் பாச மின்னபல் படையி னோடும்
அழுக்கடை யாத பூதர் ஆலய மருங்கு மொய்ப்ப. 32
- 305 பணைதுடி படகந் தக்கை பணவந்
திண்டிமந் தடாரி
கிணைகுளிர் பதலை மொந்தை
சல்லரி பம்பை கேழ்மண்
கணைவளை கோடு பீலி காகளந்
தாரை முற்றுந்
துணையறு கணங்க ளோர்பால்
சுவையமிழ் தெனச்சே விப்ப. 33
- 306 விராவுறை வளமுன் னெட்டும்
விளக்கஞ்செய் குறிஞ்சி யாழும்
அராகமுன் னான வைந்தும்
ஆக்குறும் பாலை யாழும்

- பராவிவிண் ணவரும் போற்றும்
படுமலைப் பாலை முன்னாம்
தராதலம் வியக்கு மெட்டுஞ்
சார்ந்திடு மருத யாழும். 34
- 307 நேர்திற முதலா நான்கு நிகழ்த்திய முல்லை யாழந்
தேர்தரு நெய்தற் கான திறனியாழ் விளரி யெல்லாம்
ஆர்தரு புலவ ரோர்பா லமைத்திசை யெழுப்ப வோர்பால்
வார்தரு குழலின் பேத மனைத்தும்வல் லவர்வா சிப்ப. 35
- 308 வேறு
காந்தாரம் புறநீர்மை கௌளசிகங்குச்
சரிநளுத்தை கவிடி நாட்டை
வாய்ந்தோதுஞ் சாதாரி கௌளவாணங்
கொல்லிக் கௌளவாணங் காஞ்சி
ஆய்ந்தார்கொள் சாயரிபஞ் சுரம்பழம்பஞ்
சுரங்குறண்டி யமிழ்தாய்க் காதிற்
போந்தேறு மலகரிநற் பயிரவியென்
றிவைவல்லார் புகழ்ந்து பாட. 36
- 309 கொடுகொட்டி பாண்டரங்கங் காபால
மெனுமிறைவன் கூத்து மூன்றுங்
குடைகொட்டி யெனுங்குமர னாடலிரண்
டுங்கனங்கொண் டொருபா லாடக்
குடமல்லு மரக்காலல் வியமென்னுந்
தமக்குரிய கூத்து நான்கும்
குடம்வெல்லும் வளைக்கரத்தோ ரநேகரவ
ணொருபாங்கர்க் கொண்டு போற்ற 37
- 310 உருத்திகழைங் கணைக்கிழவ ரநேகர்தமக்
குரியபே டுவந்து காட்டப்
பருத்தபுயத் தயிராணி கடயமிட
மலர்மாது பரவை யாடச்
சுரித்தகுழற் குமரிமரக் காறழுவ வெழுமாதர்
துடிகொண் டாட
வரித்தமுலை யரம்பையர்கள் கரணமுதற்
பலகூத்து மருவி யாட. 38
- 311 உறுவசிமே னகையரம்பை திலோத்தமையென்
பவர்பலர்தா மொழுங்கி னின்று
நறுமலர்க்கை வழிவிழியும் விழிவழியுள்
ளமுநடப்ப நடன மாடத்
தெறுவினையைத் தெறுமுனிவர் குணலைபயின்
றாரணங்க டிகழ வோத
மறுவிகந்த தும்புருநா ரதர்பலர்வீ
ணையினிருபால் வதிந்து போற்ற. 39

- 312 இந்திரரெண் ணிலர்பிரம ரெண்ணிலார்
பதினொருமூ வருமெண் ணில்லார்
சந்திரரெண் ணிலரேனை வானவரெண்
ணிலர்நிசா சரரெண் ணில்லார்
கந்தருவர் விஞ்சையர்கள் கருடர்சாத்
தியர்சித்தர் கரும தேவர்
அந்தரரென் பவர்பிறரு மநேகரகத்
தினும்புறத்து மடர்ந்து போற்ற. 40
- 313 ஆடிகுடை சாந்தாற்றி யால்வட்டங் கவரிகொடி
யனைத்து மொய்ப்பக்
கோடிமணித் தூணிறுவிக் குயிற்றியபொன்
மண்டபத்திற் குமர வேளும்
நீடியமும் மதக்களிறு மருகிருப்ப
வுமையிடப்பா னிலவத் தேசு
கூடியபொற் றவிசினிடை வீற்றிருந்தான்
மன்றுண்டங் குயிற்றும் பெம்மான். 41
- 314 அத்தகைய கோயிலினை யடுத்தநா
ரதமுனிவ னன்பு பொங்கப்
பைத்தமணி வாயிலிடைச் சடைசழங்க
வுடைசழங்கப் பன்னு வீணை
கைத்தலத்தின் மேக்குயர்த்திச் சனநெருக்கி
னூடேகிக் கடந்து வாய்தல்
சுத்தமருள் கோமாத ருடனிமிலே
றிருந்தநெடுஞ் சூழல் புக்கான். 42
- 315 வேறு
ஆங்க ணெட்டினு மைந்தினும்
பாங்கி னாரப் பணிந்தனன்
ஓங்கு கையினை உச்சியில்
தாங்கி முன்னுறச் சார்ந்தனன். 43
- 316 அந்தில் வந்தடர் மாசனம்
பந்தி கொள்ளப் பணித்துலா
நந்தி கண்டிவ ணாரதா
முந்து கென்னலு முந்தினான். 44
- 317 அன்றி னார்புர மாரழற்
கொன்ற லூட்டிய உத்தமன்
என்று வந்தனை யோவென
இன்று வந்தன னென்றனன். 45
- 318 ஆல மார்ந்த மிடற்றினான்
கோல நோக்கிக் குளிர்ந்தனன்

சால வன்பு தழைத்தெழச்
சீல மார்துதி செப்புவான்

46

319 வேறு

தண்ணார் மதியுந் தழல்வா ளரவும் சடிலத்
தணியுந் தலைவா சரணம்
பண்ணா ரிசையும் பகைமான் குரலும்
படர்செஞ் செவிநா யகனே சரணம்
பெண்ணா முமையும் நீயா னுருவும்
பிணையுந் திருமே னியனே சரணம்
விண்ணா டருமண் ணவரும் பணியும்
வெள்ளிக் கிரிவே தியனே சரணம்.

47

320 அண்டங் களனைத் துநொடிக் குமுன

மடலைப் பொடியாக் குநுதற் சுடராற்
பண்டின் பமளிக் குமலர்க் கணைவேள் படவென்
றருண்மீ ளீமையாய் சரணந்
தொண்டொன் றுமலா லறியா தவர்தஞ் சுரிகுஞ்
சிமுடிக் கணியாஞ் சரணம்
மிண்டுந் தருமன் படிவத் துதவும் வெள்ளிக்
கிரிவே தியனே சரணம்.

48

321 தண்டா துலகோர்க் குவரம் பலவுந் தழையச்

சொரியங் கையின்மும் மலமும்
அண்டா தடைவா ருடலும் பொருளு
மணுவுந் தரவேற் றருள்வாய் சரணம்
கண்டா னலனென் றெவரும் பரவுங் கடியார்
மலர்துன் றுபதத் திடைமண்
விண்டான் பதுமக் கண்ணீந் தருளும்
வெளிக் கிரிவே தியனே சரணம்.

49

322 மத்தக் கரியீ ருரிபோர்த் தருளும் வயவா

வியவார்க் கருளாய் சரணம்
பத்திக் கமிழ்தா கியினித் தருளும் பரமா
புரமாய்த் தவனே சரணம்
எத்திக் குமிறைஞ் சநடம் புரியு மிறைவா
மறைவாய் மொழியாய் சரணம்
வித்தைக் கோருவைப் பெனவே திகழும்
வெள்ளிக் கிரிவே தியனே சரணம்.

50

323 அழலங் கையினாய் சரணஞ் சரணம்

அரரிதங் கையினாய் சரணஞ் சரணம்
பழியென் பணியாய் சரணஞ் சரணம்
பரவென் பணியாய் சரணஞ் சரணம்
குழுவெண் மதியாய் சரணஞ் சரணம்
குணவோர் மதியாய் சரணஞ் சரணம்

- விழிமும் மையினாய் சரணஞ் சரணம்
வெள்ளிக் கிரியாய் சரணஞ் சரணம். 51
- 324 செய்யா வருவாய் சரணஞ் சரணம்
செய்யாய் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
நெய்யா வுடையாய் சரணஞ் சரணம்
நெய்யார் படையாய் சரணஞ் சரணம்
பொய்யார்க் குரியாய் சரணஞ் சரணம்
பொய்யார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
வெய்யாய் தணியாய் சரணஞ் சரணம்
வெள்ளிக் கிரியாய் சரணஞ் சரணம். 52
- 325 வேறு..
எனநா ரதனேத் துதலும் பகவன்
பனவா விழைவோ துபணித் துமென
அனகா வுனதா ள்றுமன் படியேன்
மனமா ரவழங் குதிமா லறவே. 53
- 326 காரார் தருதென் கயிலா யமிதின்
வாரார் முலையோ டுமகிழ்ந் தருளின்
சீரார் தருசே வையெந்நா ள்மெனக்
காரா வமுதே யருளென் றனனே. 54
- 327 அவ்வா றிறைவன் வரமாங் கருளச்
செவ்வாய் மையினான் கொடுசே வடிதாழ்ந்
தொவ்வா மலமோ பியபோ திவனத்
துவ்வா வமுதந் தொழமீண் டனனே. ௫௫ 55
- 328 வேறு
கற்பக வேலி நீழற் கடவுளா
னிரைகள் வைகப்
பொற்பிரு நிதிகள் கோடி பொலிந்தநீ
ரோடை சூழ
விற்பொலி மணிச்செய் வைப்பின்
வெள்ளிமேல் வேய்ந்திட டுள்ளால்
அற்புதக் கவிகைப் பூங்க லழுத்துமம்
பலமுங் கண்டான். 56
- 329 வெள்ளியம் பலமுன் தாழ்ந்து வியத்தகு நடமும் போற்றிச்
சுள்ளியின் வேலி சூழ்ந்த சுடர்மலை முகங்க ளான
தெள்ளொளி யிலிங்க மேலாற் செறிமணி மோலி யேயாம்
நள்ளொளிச் சிகரக் கோயி னனிவரை வலமாச் சென்றான். 57
- 330 கதிர்மணிக் குலமும் பொன்னுங் கையரிக் கொண்டு போதும்
அதிர்புனல் வடிக்க றாத வற்புதக் காஞ்சி மாடே

- முதிர்வளம் பலவும் நோக்கி முன்னிநீள் போதிக் கானத்
தெதிரறு துறைநீ ராடி யெம்பிரான் கோயில் சார்ந்தான். 58
- 331 கொழுந்தெழுங் கிரணக் கல்லிற் குயிற்றுகோ புரமுன் தாழ்ந்து
தொழுந்தலைக் கரத்தி னோடுந் துணைவிழி யுறைப்பப் போந்து
விழுந்தனன் ஏற்றின் முன்னர் விழுந்தன மலங்கள் மூன்றும்
எழுந்தனன் இன்ப வெள்ளம் எழுந்தாங் குடங்கு மாதோ. 59
- 332 அயனரி யரனு மாகி அளித்தளித் தழித்து மற்றவ்
வயனரி யரனுக் கெட்டா ஆனந்தப் பொருளே யங்கண்
அயனரி யரனும் போற்ற முளைத்தரு ளாதி லிங்கம்
அயன்றரு குமர னான்ற தவத்தினால் கண்டு கொண்டான். 60
- 333 வறுமையுற் றவர்கள் சிந்தா மணியெதிர் கண்டா லென்ன
முறுகிய வன்பு பொங்க முதல்வனா ரருகு போந்து
மறுகிய பிறவி வேலை வறக்குமொள் ளமிழதைக்கண்ணான்
மொறுமொறுத் தமரர் நிற்ப முகந்துகொண் டருந்தி னானே. 61
- 334 தேக்கிய வுளத்தா னந்தச் செழுங்கட லூற்றே யென்ன
வாக்கிய விழியி னீரு மயிர் தொறு மரும்பும் வேரும்
ஆக்கையை மண்ணுச் செய்ய வருட்புனர் குளித்தான் போன்று
நீக்கிய மலத்தா னாங்கு நெடிதுநின் றரிதி னீங்கி. 62
- 335 இருள்குடி கொண்ட கூந்த லெழில்குடி
கொண்ட பொற்றோள்
அருள்குடி கொண்ட வாட்க ணணிகுடி
கொண்ட கொங்கை
பொருள்குடி கொண்ட செஞ்சொற் புகழ்குடி
கொண்ட தாளு
மருள்குடி விலகி வைகு மரகத
மயிலைத் தாழ்ந்தான். 63
- 336 ஒன்றெனப் பலவே யென்ன
வருவென வருவே யென்ன
அன்றென வாயீ தென்ன வணுவென
மகத்தே யென்ன
நின்றவன் பரமா னந்த நிருத்தஞ்செய்
போதி மன்றுள்
வென்றவைம் பொறியான் சென்று விம்மிதத்
திறைஞ்சிப் போந்தான் . 64
- 337 தவழ்புனர் காஞ்சி யாற்றுத் தடங்கரை மருங்கு முக்கட்
பவனருட் குறியொன் றன்பாற் பதிட்டைசெய் தாங்குப் பாங்கர்
நவமுறத் தீர்த்த மொன்று நலத்தக வாக்கி யந்தச்
சிவமலி நீரி னாட்டிச் செய்தனன் பூசை முற்றும். 65

- 338 அன்னதன் சிவலிங் கத்தி னருச்சனை
முறையிற் செய்து
மன்னிய வாதி லிங்க வரதனைப்
பணிந்தும் வெள்ளி
நன்னகத் திறைவன் கோல நயத்தகக்
கண்டும் வையத்
தென்னுமன் பிலாத தூய னின்னண
மிருக்கின் றானால். 66
- 339 வேறு
இந்த மாநிலம் வழுத்துமெய்த் தவத்தீ ரிலங்கு
வேற்படை வலக்கரத் தணிந்தோன்
நந்தி கூறிடக் கேட்டது மதனை நார
தற்கவன் றெருட்டிய வாறும்
அந்திற் கேட்டநா ரதனதன் வழியே யடுத்து
வந்தனை புரிந்தது மெல்லாம்
வந்த வாறினிக் காலவன் வாய்மை மரீஇய
தோர்மினென் றறைதருஞ் சூதன். 67

நாரதன் வழிபடு படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் 339

7. காலவன் வழிபடுபடலம் (340-418)

- 340 வரியளி மதுவுண்டு மதுரமெல் லிசைபாடும்
விரிமல ரயனீன்ற மேதகு காசிபனுக்
குரிமையின் மகன்வேத மோதிய செந்நாவன்
கரிசறு தவமாற்றுங் காலவ னெனும்பேரான். 1
- 341 நல்வினை யோவாமே நயந்துசெய் திடுநாளில்
அல்வளர் மலபாக மடுத்தருள் பதிவுற்றுத்
தொல்வினை யவைமாறத் தொகுதரு கருமந்தாம்
பல்வகை களுமொப்பாம் பரிசுற விவைநினைவான். 2
- 342 செய்திடு கருமத்தாற் சேர்பய னுலகத்து
மைதிக ழிருள்சீக்கும் வானவ னுலகாதி
பைதிகழ் மணிநாகப் பள்ளிய னுலகந்த
மைதம ருலகத்தி னார்வமொ டெய்துவதாம். 3
- 343 மேவுமவ் வுலகத்து மேதினி வரைப்பேபோல்
ஓவிலைம் பொறிகட்கு முறுபுல னுகர்வித்தே
போவன காலங்கள் புதுமையி னொருவாய்மை
ஆவதன் றண்டங்க ளனைத்துமவ் வியல்பினவே. 4

- 344 வேறு
காரண மூன்றி னன்றிக் காரிய நிகழ்வ தின்றாங்
காரண மண்டங் கட்டுக் கருதுறின் மாயை சத்தி
காரண மில்லா யீசன் முதற்றுணை நிமித்தங் காண்பர்
காரண மாயை நல்குங் காரிய தத்து வங்கள். 5
- 345 தத்துவக் குழுவின் செய்கை யல்லது சகல மில்லை
தத்துவஞ் சடமே யற்றேற் றத்துவச் செயற்கும் வேறே
தத்துவ மான சித்தின் சத்தியொன் றடுத்தல் வேண்டும்
தத்துவ நம்மை யென்றுந் தகைப்பது மில்லை யாமே. 6
- 346 அத்தகு சித்து நானோ வன்றிவே றுண்டோ மற்றுந்
தத்துவ வுடலே நானாத் தருக்கினே னிந்நாள் காறும்
பொத்துதத் துவத்தை நாடிற் பொருந்துநான் வேறு மானேன்
சித்தினை நாட வென்னிற் சித்தும்வே றுண்டுபோலும். 7
- 347 அனைத்துமாய் மாயை நம்மை யடுத்தது கருமத் தாகும்
நினைத்திடு கருமத் தானு நிகழ்வதா ணவத்தி னாகும்
வினைத்திருக் கெய்த நின்றல் வெய்யவா ணவவி ருட்டும்
எனைத்துயி ரினையும் வாட்டு மபக்குவ விரவி னாகும். 8
- 348 இத்தகு தொடர்க் ளெய்தா தெவற்றினு மேலாய் நின்ற
அத்தகு கடவு ளன்றி யறிவெழு பருவ மாதி
மிக்குற விளைத்து வீடு விளைப்பவ ரிலையத் தேவும்
தக்கவா வழிபா டாற்றிச் சார்தரார்க் கருளா தம்மா. 9
- 349 அருவுரு விரண்டு மின்றி யடர்குணங் குறிக ளின்றித்
தெருளுநின் மலமா யொன்றாய்ச் சித்துமாய்ச் சத்துமாகிப்
பொருவில்பு ரணமா யின்பாய்ப் போக்கொடு வரவு மில்லா
ஒருவனை வழிபா டாற்ற லொருவர்க்கு முடியா தேனும் 10
- 350 மந்திர முலகிற் றீட்டும் வரிவடி வெழுத்தி னின்று
வெந்திறற் பூத மாதி விலக்குமா போல வெட்டா
எந்தையும் வடிவி னின்றே யிருண்மல மகற்றி வீடு
தந்திடு மருளா லெங்கோன் றங்கிய வடிவு தம்முள் 11
- 351 வேறு
வண்டு முரல முறுக்கவிழு மலர்மே லவனைப் பணிகிற்பின்
அண்ட மடங்க வுயிரெல்லா மாக்கு மாற்ற றருகிற்கும்
விண்ட மலரி னுந்துளப் விண்டு மலர்த்தாள் வழிபாட்டின்
மண்டு முயிரைத் திதிப்படுத்து வளர்க்கு மாற்ற லுளதாமால். 12
- 352 புவன முழுது மொருநொடியிற் பொடிக்கு
மரனை வணங்கினால்
புவன முழுது மொருநொடியிற்
பொடிக்கு மாற்ற லினிதருளும்

மவுன முடைய ராயுமா மகேச
ரடியைப் பூசிப்பின்
கவன மறுத்து விவாகத்திற் கருத்தை
யுதவிப் புரப்பாரால்.

13

353 அமரர் விழையுங் கலியாண வழகர்
பாதம் பூசிப்பின்
கமலன் முதலோர் தலைதுளக்கக்
கலியா ணத்தை முடித்தருள்வர்
உமைத னுருவுந் தமதுருவு மொற்றித்
திருந்தார் தமைப்போற்றில்
சிமய முலையார் போகத்திற் சிறப்ப
மோகங் கொடுப்பாரால்

14

354 தொல்லை யுலகம் போற்றெடுக்குஞ்
சோமாக் கந்தர் தமைத்தாழின்
நல்ல மகவுஞ் சந்தானத் தொடர்பு
மினிது நல்குவார்
மல்லற் றிகிரிப் படைமால்கை வழங்கி
னாரை யருச்சிப்பின்
அல்ல லிரியப் பெரும்போக மகிலம்
வியப்ப வளிப்பாரால்

15

355 வம்பார் தெய்வ வடவாலின் வதிந்தார்
கமலத் தாளிறைஞ்சில்
தம்பால் விருப்புந் துயரிலங்குஞ் சகத்தில்
வெறுப்புந் தழைப்பிப்பார்
பம்பா தரவிற் கடினுகொளும் பயிக்க
வேடத் தரைப்பரசில்
கொம்பே ரிடையார் கரநெரிப்பக் கொள்ளும்
போகம் வெறுப்பிப்பார்

16

356 கையி லெடுத்த சூலத்துக் கங்கா
ளரைப்பத் திமைபுரியின்
வைய முழுதும் பணிகேட்ப வயிராக்
கியத்தை யளித்திடுவர்
எய்யு மதவே ளுருப்பொடித்த விறைவர்
மலர்த்தா ளருச்சிப்பின்
பொய்யி லறிவுள் ளகத்தரும்பப் புணர்பக்
குவத்தை வருவிப்பார்.

17

357 எருமை யூர்தி யுயிர்குடித்த வெறுழ்த்தாட்
புலவர் கழல்பழிச்சில்
பருவ முடையார்க் கிடர்பலவும் பாற்றி
யபயங் கொடுத்தளிப்பர்

- பொருவில் வலத்துச் சலந்தரனைப்
புரட்டுங் கடவுள் பதமேத்தின்
வெருவில் யோக முழப்பவர்தம் வெகுளித்
தழலை வீட்டுமால். 18
- 358 பேணு மதில்க ளொருமூன்றும் பிழைப்பப்
பொடித்தார் சரண்பரசில்
கோணை யுயிரை வயமாக்குங் குணமூன்
றனையும் பேதிப்பார்
பூணு மதத்து நரமடங்கல் புரட்டுஞ்
சரபத் தடிவழுத்தின்
மாணும் வினைமா யையின்வலிகள் வழுவக்
கடைக்கண் புரியுமால் 19
- 359 நெருப்புக் குளிரும் விடமுண்ட
நீல கண்டர் சரண்டுதிப்பின்
இருப்புக் கிடனின் றெனமலநோ யிரியல்
போகக் கடைக்கணிப்பர்
ஒருக்கி மனத்தை மூன்றுதா ளொருவர்க்
கடிமை யுறச்செய்யின்
கருக்கை சரியை கிரியையோ கத்தி
னுழக்குங் கடன்பணிப்பார். 20
- 360 இருவ ரிருபாற் கிளைத்தெழுந்த
வேக பாதர் தமைநாடில்
பொருவின் ஞான நிட்டையிவை
புந்தி விழைய வருள்புரிவர்
தெருளு மறைகண் ஞாளியாய்ச் சிவணும்
வடுகர்க் கன்புசெயின்
மருவுஞ் சங்க மனைத்தினையும் வழக்கி
முழுக்க வாழ்வரால். 21
- 361 தரும விடையேற் றினிதுகந்த தம்பி
ராணை விழைந்தடையில்
பருவ முடையார்க் கனுக்கிரகம்
பரிந்து புரிந்து புரந்தருளும்
செருகு மிதழிச் செஞ்சடைச்சந் திரசே
கரர்தாண் மனமுறுத்தின்
பெருகுஞ் சனன மரணத்திற் பெரிது
மச்சந் தோற்றுவரால். 22
- 362 நின்று சபையி லானந்த நிருத்தம்
புரிவார்க் காளாயின்
வென்ற பொறியார்க் கானந்த வெள்ளம்
பெருக விளைப்பரால்

- துன்று சடையிற் றிரைக்கங்கை சுருக்கி
னார்தங் கழலடையின்
மன்ற வுயிர்க்கு நிரந்தரமா னந்த
நிகழ வடிங்குவரால் 23
- 363 வேறு
மொழிந்த நாலிரு மூவர்க்கு மூலமாய்
ஒழிந்தி டாவரு வோடுரு வாய்மயல்
அழிந்த வானொடு பெண்ணுரு வாகியும்
எழுந்த தாகு மிலிங்கநன் மூர்த்தியே. 24
- 364 மாடு வேண்டினு மண்முழு தாளுறும்
பாடு வேண்டினும் பண்ணவர் விண்ணமாள்
பீடு வேண்டினும் பேதுசெய் தியாவையும்
வீடு வேண்டினும் வெய்து முடிக்குமே. 25
- 365 ஆத லாலிலிங் கத்தி னமர்ந்தருள்
வேத நாதனை மேதகு வைப்பிடை
ஏத நீங்க விறைஞ்சுது மென்றுளக்
காதல் கைமிகக் காலவன் முன்னினான். 26
- 366 அண்டர் நாதனை யாங்கத் தலந்தொறும்
கொண்ட காதலிற் கும்பிட்டுப் போதுவான்
வண்டு பாட மதுப்பொழி பூம்பொழில்
விண்டு ழாவுறுங் கொங்கினை மேவினான். 27
- 367 ஆங்கு வைகு மமலன் பலதளி
தாங்கு காதலிற் றாழ்ந்தெழுந் தேகியே
ஓங்கு மாதி புரத்தினை யுற்றனன்
வீங்கு காஞ்சி நதிக்கரை மேயினான். 28
- 368 நலக்குங் காஞ்சி நதிக்கரை நண்ணலும்
வலக்க ணும்வலத் தோளுந் துடித்தன
அலக்க ணந்திக்கு மற்புத வைப்பிஃ
திலக்கம் பூசித்தற் கென்று மகிழ்ந்தனன். 29
- 369 மின்னொ ழுக்கி மினிர்தர வைத்தெனப்
பொன்னொ ழுக்கிப் புகுநதிக் காஞ்சிநீர்
தன்னொ ழுக்கிற் றகப்புருந் தாடினான்
மன்னொ ழுக்க மரபுளி முற்றினான். 30
- 370 வேறு
அச்ச வத்திரட் கானகத் தூடுபோ
யமரர்தம் மடவார்கள்
கச்ச வத்திரங் கலனொடும்
வாழ்தரக் கருணைசெய் பெருமானை

விச்சு வத்திருப் பெயருடை விமலனை
மெய்யடி யார்போற்றி
நச்சு வத்திர மைந்துடை நாதனை
நனியிடத் தெதிர் கண்டான்.

31

371 கண்ட கன்மல ருறுசிறப் பெய்திய
காட்சியிற் புனற்றாரை
கொண்ட தண்ணன்முன் றாழ்ந்திடா துயர்தரு
கொள்கையிற் கரம்வேணி
மண்டு சென்னிமேற் குவிந்தது கருணைமுன்
மடிதரா தெழுந்தென்ன
மொண்டு கொண்டவே ரொடுமயிர் பொடித்தது
முழுத்தவ னடிவீழ்தான்

32

372 புரண்டு மண்மிசை யெழுந்தனன்
ஹொழுதனன் புரிசடை நறுந்தூளி
வரண்டி வன்னிலத் துழிதரத் தட்டமிட்
டாடினான் வலம்வந்தான்
திரண்ட மாமறை பன்முறை பழிச்சினன்
சென்றொரு மருங்கெய்தி
அரண்ட காதென வுலகுகை தொடுமுண
வறமனுக் கணுத்திட்டான்.

33

373 அற்றை நாளிர வுறங்கிலன் மற்றைநா
ளலரிகீழ்த் திசைவேலை
உற்ற காலையி லெழுந்துகா லையிற்செயு
முறுகடன் முறையாற்றி
வற்ற லோடுகை யேந்தினார் கோயிலின்
வடகிழக் கினிற் காஞ்சிப்
பொற்ற நீர்நதிக் கரையினோர் சிவலிங்கம்
புதிதுறத் தாபித்தான்.

34

374 திருத்த மொன்றவ ணகழ்ந்தன
னத்தடத் திருத்தமந் திரமோதிக்
கருத்தன் சென்னியி லாட்டியா ராதனைக்
கடனெலா முடித்திட்டான்
வருத்தி யாக்கையைக் கனிபுனல் வளியுண்டு
வரிசையி னவைநீக்கி
நிருத்த னைந்தெழுத் தயுதத்தை யாயிர
நித்தலுங் கணித்தானால்

35

375 ஆதி லிங்கரை யருள்பெறக் காலவ
னடுத்துவந் தனையாற்றிச்
சோதி மல்கினா னெனப்பெயர் திசைதொறுஞ்
சுலாவலி னாங்காங்கு

- நீதி மல்குற வதிதரு மாதவர் நித்தலுங்
மடுத்தேத்திக்
கோதி லத்தவன் குணங்கள் கொண்டா
டுவர் குறுகுவர் தமதெல்லை. 36
- 376 இசைப ரந்தெழு வின்னண மயுதமாண்
டிவனருந் தவமாற்ற
மிசைப ரந்தெழு தேவரும் பூதரும்
விரவியெங் கணுஞ்சூழ
நசைப ரந்தெழு சீர்த்திவெள் விடையின்மே
னால்வகை யிசையெல்லாந்
திசைப ரந்தெழுத் தேவர்க ணாயகன்
சினகரத் தெதிர்நின்றான். 37
- 377 பஞ்ச துந்துபி முழக்கமுஞ் சிவகணம்
பரந்தர கரவென்ன
விஞ்சு றுஞ்சிவ முழக்கமுஞ் செவித்துளை
விரவமெய்ச் சிவயோகின்
நெஞ்ச முய்த்தவ னொய்யென விழித்தன
னின்மலன் றனைக்கண்டான்
அஞ்ச முன்னமோ டெழுந்தனன் பணிந்தன
னவசமாய்க் கிடக்கின்றான் 38
- 378 வலக்க ணின்றநான் முகன்முக
நோக்கினன் மழமத விடையூர்தி
கலக்க ணின்றன மெனவுள
மகிழ்ந்தவ னடந்துதன் மருகனை
நிலக்க ணின்றெடுத் தொருகரந் தாங்கின
னெடியவன் முகம்பார்த்தான்
அலக்க ணின்றிகந் தனமென மகிழ்ந்துசென்
றவனொரு கரமீந்தான். 39
- 379 அருளிப் பாடிவண் வருகென விருவரு மறைந்துடன் புகுகாலை
இருளிப் பாடி ல தெனுங்குழ லுமைமுக மிறைவனோக் கினன்னான்
தெருளிப் பாடுற லறிந்துகொ லினியிவன் றிகழுநம் மோடொன்றாய்
மருளிப் பாடற வதிபவ னல்லனோ வெனவரு நகைகொண்டான். 40
- 380 தாதை தாதைமு தாதைதன் றாதையுந் தடங்கரந் தரப்போந்த
மேதை மீட்டுமங் கிறைஞ்சின னெழுந்தனன் வியந்தனன் வலம்வந்தான்
பேதை பாகனை இமையவர்க் கிடர்புரி பேமதி லடுமேருக்
கோதை வார்சிலைக் கரத்தனை யுள்ளகங் குழைதரத் துதிசெய்வான். 41
- 381 வேறு
தேவர்கள் தேவ போற்றி செங்கண்மால் விடையாய் போற்றி
மூவர்கள் முதல்வ போற்றி முக்கணம் பெருமான் போற்றி

- மேவலர் புரமூன் றட்ட மேருவன் சிலையாய் போற்றி
பூவல ரிதழி மாலைப் புரிசடைப் புராண போற்றி 42
- 382 மண்ணிடை யைந்தாய் நின்று மண்ணுமாய் வதிந்தாய் போற்றி
தண்ணிய புனலி னான்காய்ப் புனலுமாய்த் தவழ்ந்தாய் போற்றி
ஒண்ணிற வழலின் மூன்றா யழலுமா யொளிர்ந்தாய் போற்றி
திண்ணிய வளியி ரண்டாய் வளியுமாய் நவின்றாய் போற்றி 43
- 383 வானிடை யேக மாகி வானுமாய் விரிந்தாய் போற்றி
பானுவுள் ளீடாய் நின்று பானுவு மானாய் போற்றி
தூநகை மதியுள் ளீடாய் மதியுமாய்ச் சூழ்ந்தாய் போற்றி
நானெனு முயிர்க்குள் ளீடா யுயிருமாய் நவின்றாய் போற்றி 44
- 384 ஐம்புல வேடர் தாக்க வலைப்புண்டே னோல மோலம்
வெம்புடற் சிறையிற் பட்டு மெலிகின்றே னோல மோலம்
பம்பிரு வினையின் வல்லி பரிந்திட வறியே னோலம்
இம்பரித் தொடரி னின்று மெடுத்தரு ளிறைவா வோலம் சூடு 45
- 385 பொறிவழி நடந்து கொட்கும் பொறியினைத் துடைப்பா யோலம்
நெறியெனக் குழியில்வீழ்த்து நிசியிரு ளறுப்பா யோலம்
அறிவென வறிவாய் நிற்கு மறிவக லறிவே யோலம்
செறிபொழிற் போதி நீழற் நிகழ்ந்தபே ரொளியே யோலம். 46
- 386 இருந்துதி முனிவன் கூற விமயவெற் புயிர்த்தா ளஞ்ச
வருந்துதிக் கையின் வேழ மலைத்தருண் முனைவன் கேளாத்
திருந்துதி கவலைச் சேற்றிற் சிக்கயாப் புண்ட நெஞ்சம்
பொருந்துதி யுவகை வேட்ட பொருளினி நுவறி யென்றான். 47
- 387 இத்தலத் திழிஞ ரேனு மிருந்தருந் தவங்க ளாற்றின்
அத்தமற் றவரு முத்தி யடைவது வேண்டு நிற்பாற்
பத்திமை யடியேற் கென்றும் பணித்திட வேண்டும் வேட்ட
முத்தியீ தென்று தேற மொழிந்தஃ தீதல் வேண்டும். 48
- 388 என்றனன் முனிவர் கோமா னிமயவில் வாங்கி நொச்சி
வென்றவன் கருணை பொங்க வேட்டநல் வரங்க ளீந்து
துன்றிய குழுவை நோக்கத் தொழுதவை யகலப் போக
நின்றவன் முடிகை வைத்து நிலையினை யுணர்த்தப் புக்கான். 49
- 389 வேறு
அகர மோடுறு மகரத்தின் வலிகெட வடுக்கும்
பகர மேவலும் பதிதன்ம முதலிய முறையால்
நிகழு மாவயி னீட்டுண் மலமற வுயிர்தான்
திகழு நானென வதனையே சிவமென்பர் தெளியார். 50
- 390 ஏக மேயெனு மிருக்கெனி னிருக்கினுட் பொருள்கேள்
ஏக மேபதி பலவல வெனுமது காண்டி

- ஏக மேயெனச் சுட்டுவா னொருவனிங் குளனவ்
வேகன் போலல னிருண்மலத் தோடுள னிவனே 51
- 391 மன்ற வேதமத் துவிதமென் றுரைத்திடு மரபால்
ஒன்ற லாற்பொரு ளிலையெனி னுணர்த்துதுந் தெளிதி
என்றும் வேறன்மை யுணர்த்துமிக் கிளவியே யிதனால்
நின்ற வாருயிர் பலவுந்தா னாய்நிற்கு நிமலன். 52
- 392 சொன்ன தத்துவ மசியெனுஞ் சுருதியின் மொழியும்
மன்னு காரணப் பதியுநா னெனவரும் பசுவும்
என்ன வேபொரு ளிருமைகண் டியைந்துவே நின்மை
தன்னை நாட்டிய தல்லது தனியென்ற தின்றே. 53
- 393 ஈண்டு நாமுரைத் திட்டதே பொருள்பொரு ளேகம்
வேண்டி னாருரைத் திட்டது வெற்றபொய் யாதல்
காண்டி ஞாதிரு ஞானஞே யமுங்கரைந் தன்றால்
நீண்ட வேதமற் றொன்றென நிகழ்த்துமோ வதுதான். 54
- 394 சத்தி யாலுயிர்க் கிருளறத் தனுகர ணாதி
உய்த்து டங்குநின் றசைப்பதை யுணர்கிலார் பதியே
மெத்து மாயையிற் பிணிப்புண்டு வீற்றுவீற் றாகி
முத்தி யெய்துமென் பார்மொழி விரோதநீ தெரிதி. 55
- 395 பொக்க மிக்கறப் புனலொடு புனல்கலந் தாங்குத்
தொக்கு நின்றிடு மறிவுட னறிவெனச் சொல்லின்
ஒக்கு நற்பதி யுயிரென லாமொத்த தென்னில்
தக்க சான்றுபா சத்துற லாதலிற் றவறே. 56
- 396 ஆட்சி நற்கர ணங்கெட வாகுமுற் றுன்பங்
காட்சி யென்னக்கா ணாதமை முத்தியேன் மரண
மாட்சி நித்திரை மரத்துயி ராதியு முத்தி
முட்சி பெற்றன வாமத னான்மொழி பிழையே. 57
- 397 குளிகை தாக்கலுஞ் செம்புறு கோதுமுற் றழிய
ஒளிபெற் றாங்குறு மலமுயிர்க் கருளினா லொழியத்
தெளிவு சேர்வது முத்தியேற் செறிமலங் களிம்பின்
விளிவு றாதுநித் தியமத னாலிது வீணே. 58
- 398 அருளெ டுத்தலு மெய்வகை யுணர்வுமைந் தொழிலும்
பெரிதெ டுத்திடு முயிரெனல் பிழைமறை பேசா
திருள டுத்தசிற் றறிவினுக் கைந்தொழி லெடாதாற்
பொருள டுத்ததண் புணரிநீர் முழுவது நாழி. 59
- 399 மாட்டத் தங்கிய காட்டத்தி னங்கியின் மலத்தை
ஓட்டித் தங்கலுஞ் சிவமுயி ரேகமா மென்னிற்

- காட்டத் தின்மையங் கியினுறுங் கரையிரு பொருளும்
நீட்டித் தோர்ந்துபா ரேகமாய் நிற்குமோ நில்லா. 60
- 400 வேனில் வெப்பிடை யுழன்றவர் மென்றரு நிழல்பெற்
றான வெப்பினைத் துடைத்தல்போ லரனடி நிழற்பெற்
றீன வல்வினை யிரித்துமென் பதும்பிழை மரம்போன்
ஞான வித்தக னவைநலந் தெரிதரா தவனோ. 61
- 401 உலக மாய்ச்சிவம் பரினமித் துயிருமாய் வினையுண்
டிலகு பேரொளி யதீதத்திற் றருமென்ப ரிதுபொய்
உலகு காரண மாயையுண் ணான்வினை யமலன்
இலகு றாதொளி குருடனுக் கிருட்டறை யிடத்தே. 62
- 402 வினையொப் பெய்துழிக் கருவியு மலத்தையும் வீட்டி
முனைவ னல்கிய ஞானமு ஞானத்தின் முதலுந்
தனையு நோக்குறா தேகமாய்ச் சார்பய னுவப்பும்
புனைவ தின்றியே நிற்பது பொருளென்பர் சில்லோர் 63
- 403 அருவ வல்வினை தொலைந்திலா தழியினுங் கருவி
மருவி நிற்பினும் வாய்மையெய் தாதவை யொன்றாய்ப்
பொருது மென்றிடி னபேதமாம் புணர்பய னுவப்பும்
ஒருவு மென்றிடி னென்பய னுரைத்தமுத் தியினால். 64
- 404 இன்ன பல்வகை யவரவ ரியம்புமா றெல்லாம்
நன்ன ரல்லன காட்டின நற்றவ வினிக்கேள்
முன்னும் வன்மலம் பசுபதி மூன்றுநித் தியமாய்
மன்னு மெங்கணு மாயினு மலமுயிர்ப் பதிவே. 65
- 405 வேறு
சிறற்றிவாய்ச் சுதந்திரமின் மையுமா யன்றே
செறிந்தவுயிர் கேவலத்தி னிருள்விழிபோற் கிடப்பப்
பற்றுபரு வத்திறைவன் பரிந்துடல விளக்குப்
பணிப்பவது வாய்வினையிற் படர்ந்துபுரி காலை
யுற்றமருந் துறுபித்துக் கறிவறியா மையினு
மூட்டுதா யெனச்சிவபுண் ணியமுடனின் றுறுவித்
தற்றமிலா தியிற்பந்த மனாதியிற்பந் தமுமா
யடர்ந்தமல மூன்றினையுங் கீழாக்கி யறுத்து. 66
- 406 தத்துவத்தி னுருக்காட்சி சுத்தியுற லோடுந்
தனைநோக்கி யுயிர்சிவமாத் தருக்கவிறை முன்னாய்
இத்தனைநாள் காறுமிடர்ப் பிறப்பிறப்பிற் படுநீ
யிருஞ்சிவமன் றுனைக்காண வெடுத்தருளு முதறான்
சுத்தவரு ளெனக்காட்டக் கண்டருளாற் றொழில்ச
டோற்றுவலென் றெழவிரும்பி னெரிபோல அருளே

- அத்தகைமை புரிவதுனக் கிலியெனத்த னுண்மை
யறிந்தருளே முதலென்ன வருளாயே விடுமால். 67
- 407 அருளிதுமற் றனாதிமுத்தன் சத்தியவன் சத்தி
மான்கிரண மலரியைப்போ லறிகளென வறிந்து
பொருவில்சிவத் தினையருளுங் கழியவிழி கதிரைப்
புணர்ந்ததென வொன்றாகா திரண்டாயும் படாமல்
பெருகுபர மானந்த வெள்ளமொன்றே திளைக்கும்
பெற்றியிது முத்திநிலை பெற்றவுடல் பகலின்
மருவும்விளக் கெனமாய் மதற்கமைந்த ஓழும
வதிந்திறைவன் றனதாக வேற்றிடுவன் காணே. 68
- 408 சஞ்சிதமுன் பேயழிந்த தேறும்வினை யுளதேல்
தயங்கருளி னிரியுமல மழியாது சத்தி
செஞ்சுடர்முன் னிருள்போலத் தேயுமுட லுலகில்
திரிதருகால் வாதனையிற் றிறம்புவது முளதாம்
அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கினது விலகு
மாண்டருளுந் தனிமுதலை மூன்றிடத்தும் வழிபட்
டெஞ்சலிலாச் சீவன்முத்தி பரமுத்தி யிரண்டு
மீண்டேபெற் றிடுவிறை ஞானமுணர்ந் தோரே. 69
- 409 வேறு
என்று காலவ முனிக்கிறைவன் முத்தி யருள
நன்று முத்திபெறு நற்றவன் மகிழ்ந்து தலைவா
ஒன்று வாதனையு மாக்கையொழி கிற்பி னிலையா
நின்ற விவவுடலு நீக்குகென வண்ண லருளும். 70
- 410 வெள்ளி யம்பல நமக்குளது வெள்ளி வரையில்
கள்ள வைம்பொறி கடந்துவரு கால வவதி
னுள்ளு மன்பர்வினை யோயவழி யாது தினமும்
கொள்ளு மின்பநட னங்குயிலு கின்ற னமரோ. 71
- 411 போதி யம்பல மிதாமித னினும்பு ரையெலாம்
காதி யைந்தொழி னடித்துமது காண லரிதாம்
ஓதி யாய்ந்தவரு மாதலி னொரோவொ ருதினம்
பாதி மாதொடு பயின்றுபுரி தும்ப லர்தொழ. 72
- 412 இன்ன தானவர சம்பல மிறைஞ்சி யிருநீ
நன்னர் மாலயர் தமக்குநட மாடு துமிவண்
அன்ன வேலைநட னந்தொழுதி யாக்கை யொழியும்
என்ன வோதினன் மறைந்தன னிலிங்க முதல்வன். 73
- 413 மும்மை வையகமு மேத்துமுதல் வன்ம றைதர
விம்மி னான்விழியி னீருக விழுந்த லறினான்
அம்ம வோவிறைவ னீங்கவுயிர் வாழ்க்கை யமரும்
எம்ம னோர்க்குமெளி வந்ததெவ னென்று கசிவான் 74

- 414 வண்டு காளிறைவன் மலைபுகு மின்ம துமிக
வண்டு தேக்கெறிய லாகுநும துண்டி யொழிவில்
அண்ட வாணரறி யாயொரு மடந்தை யயர்வு
கண்டி டாமைகட னன்றெனுமி னென்று கரைவான். 75
- 415 இதழி வண்டெரிய னோற்றதிளி வந்த தலையென்
பதளு நோற்றன வராவினமு நோற்ற னகுறை
மதியு நோற்றது வயங்குருவி னின்ற விழியால்
பதியை நோக்குறவு நோற்றில னெனப் பரிவனால். 76
- 416 ஒன்ற வுள்ளகம் வரிக்குமொரு வன்படி யெலாம்
சென்று நோக்குதிசை தோறுமுரு வந்திகழ் தரக்
கன்றி னீங்குபசு விற்கடி தடுத்து நிலமேன்
மன்ற வீழ்ந்தெழும் வணங்குமிது மாய மெனுமால் 77
- 417 அன்பெ லாமொரு பிழம்பென வடுத்த முனிவன்
இன்ப வெள்ளமினி தூறவதி வற்றி றைவனார்
வன்பெ ரும்பழைய மாமல மிரித்த வடிவின்
முன்பு போலவழி பாடுகண் முடித்து வருமால் 78
- 418 பள்ள மானபிற விப்பரவை நீத்த முனிவன்
தொள்ள மாகவருள் பெற்றமை தொகுத்துரை செய்தாம்
கள்ள வைம்பொறியி லீர்கடவு ளான்வ ழிபடல்
விள்ளு வாமென விலம்புமொரு தூத முனிவன். 79

காலவன் வழிபடுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 418

8. காமதேனு வழிபடு படலம் (419- 504)

- 419 மைக்கி ளர்ந்த மணிமிடற் றண்ணலார்
முக்கு ணத்தினு மூவரைத் தோற்றினார்
அக்க டவுளர்க் காக்கம ளிப்பழிப்
பொக்க நல்க வுஞற்றுந ராயினார். 1
- 420 அன்ன மூவரு ளம்புய மேலவன்
மென்னு சாயம்பு மாமனுப் பட்டத்தில்
தன்னை நேருஞ் சகரனென் பானுல
கின்ன நீர விருந்தர சாளுநாள். 2
- 421 படைக்க யோகிற் பயின்றிருந் தானவண்
விடைக்கு நித்திரை மேயது மேவலும்
படைப்பு நின்றது பார்த்தனர் வச்சிரப்
படைக்கை யானொடு பண்ணவர் யாவரும் 3

- 422 அம்ம வோபக மேயய னித்திரை
விம்ம நின்ற விளைவிஃ தோர்ந்திடில்
செம்மை யன்றெனச் சிந்தை மருண்டனர்
இம்மெ னத்திருப் பாற்கட லெய்தினார். 4
- 423 இந்தி ரன்முத லோரிறுத் தாரென
வந்தில் வாயில்காப் பாள ரறைதலும்
மைந்த னித்திரை கேட்க மலர்விழித்
தந்தை நித்திரை யைந்தணந் தானரோ 5
- 424 குரவப் பள்ளிக் குழலியோர் பாலுற
உரவப் பள்ளி யுகுமழை போலமர்
அரவப் பள்ளியி னான்றன தாரருள்
விரவப் பள்ளியுள் மேவிவ ணங்கினார். 6
- 425 அணங்கு வேல்வலத் தந்தர வாழ்க்கையீர்
உணங்கும் வாண்முகத் துற்றதிங் கென்னெனப்
பணங்கொள் பாயலி னான்வின வப்பணிந்
திணங்கு மன்பி னிமையவர் கூறுவார். 7
- 426 யாது காரண மோவறி கின்றிலோம்
பேதை யேம்பல காற்பிறப் பெய்துபு
சாத லெய்துழி யல்லது சார்தராக்
கோது நித்திரை கொண்டன னின்மகன். 8
- 427 படைப்பு நிற்பப் பணித்திடு மாயுளின்
தொடக்க முற்றிடுந் தொல்லுயி ரெல்லையீ
றொடுக்க முற்று மொடுங்கி னளிக்குநின்
நடைக்குத் தாழ்வு நணுகுவ தாகுமே. 9
- 428 அன்ன வாறணு காமை யுலகெலா
மன்ன வாக்கம் வடிங்குதல் வேண்டுமால்
கன்னி யந்துள வக்கடி மார்பினாய்
என்ன மீட்டு மிறைஞ்சின ரும்பரார். 10
- 429 வேறு
இலகொளிக் கவுத்துவ மிமைக்கு மார்பினான்
அலமரு மமரர்த மார்வ நோக்கினான்
உலகுறு படைப்பொரு தேனு வாக்குமா
நலமுறச் செய்துநீர் நடமி னென்றனன். 11
- 430 விடைகொடுத்த தருளலும் வியந்து துள்ளினார்
கடவுள ருடனுறை காம தேனுவங்
கடிமலர் முடிமிசை யணிந்த ராவின்மேல்
தடவிழி வளர்பவன் றனக்கி தோதுமால். 12

- 431 யானைமே லிடுமெழிற் பரும மில்லுறை
புனைமே லிடுவது புகன்ற தொக்குமால்
கானுலா மலர்வரு கடவுள் செய்தொழில்
தேனுவா லாமெனச் செப்பு கின்றதே. 13
- 432 அல்லதூஉ மடிகளுக் கசதி யாடுதற்
கொல்லுவ தாமொரு பேதை யேனிடைச்
சொல்லுலா நின்மகன் றோற்றத் தோன்றியான்
புல்லுறு பெள்ளத்திரி யான பொற்பினால் 14
- 433 என்றுவான் சுரபியங் கியம்பக் கேட்டருள்
மன்றலந் துளவினான் மகிழ்ந்து நோக்குபு
நன்றுநன் றசதியா டிலந விறறிய
தின்றுநீ யறிதிபட் டாங்கென் றேற்பவே. 15
- 434 அத்தொழி லக்குதற் குரியை யல்லையேல்
உத்தமி யும்பர்முன் னுரியை யென்றுனை
வைத்தியா முரைத்துமோ வசிக்கற் பாலைநீ
எத்திறம் வருமெனில் இயம்பக் கேடியால் 16
- 435 அன்பினுக் கெளியவ னமல நாயகன்
வன்பினுக் கரியவன் மழுவெள் ளேற்றினான்
தன்பதப் பணியினால் சகம ளித்திடல்
என்பணி யயன்பணி யெடுத்த லாகுமே. 17
- 436 ஆங்கவன் பூசையா லணைவு றாப்பொருள்
ஓங்கிய வுலகினி லொன்று மில்லையால்
பாங்குற அவனடி பணிந்து போற்றுநின்
வீங்கிய சிருட்டிநீ விரைவின் மேவுதி. 18
- 437 வழிபடற் குரியநல் வரைப்பொ ருத்தலின்
அழிமதக் கலுழியும் மலர்ந்த பூம்பொழில்
பொழிமதக் கலுழியும் பொறிவண் டோம்புறும்
கழிசிறப் பிமவரை கடிதங் கேகென்றான். 19
- 438 மாயவ னருடலை வைத்துத் தாழ்ந்தெழுஉம்
பாயசீர்த் தேனுவின் படர்ச்சி நோக்கினார்
மேயவோ கையினுளம் விளங்கி விண்ணவர்
போயினா ரவரவர் புகலி டங்களின். 20
- 439 வேறு
வழிக்கொளுங் காம தேனு மணியொடு கனகஞ் சிந்திச்
செழிக்கும்வெள் ளருவி யார்க்குஞ் சிமயஞ்சே ரிமய வெற்பின்
விழிக்கொளிர் சுடர்போ னிற்கும் விமலனை யுளத்தி லுன்னி
அழிக்குமைம் பொறிக ளோட வடுத்துமே லிவர்ந்த தன்றே. 21

- 440 ஆங்கொரு சூழல் வைகி யரும்புனல் திருத்த மாடி
வீங்கிய வன்பு பொங்க வித்தகன் சரணம் பற்றி
நீங்கருந் தவங்க டேவ வருடமா யிரநி கழ்த்தத்
தேங்கிய கருணை வள்ளல் திருவுளக் கருணை கூர்ந்து 22
- 441 மகதியாழ் முனிவ னீண்டு வருகென மதித்தா னன்னான்
பகவனா ரருள்கொண் டுய்ப்பப் படர்ந்தன னிமய வெற்பில்
தகவினாற் றவத்தி னின்ற தடமருப்பாவை நோக்கிப்
புகரிலா முனிவ னாங்குப் போந்தெதிர் நின்றா னன்றே. 23
- 442 கண்டது காம தேனுக் கரையிலா மகிழ்ச்சி பொங்கக்
கொண்டல்கண் டெழுந்த மஞ்ஞைக் குலமென வெழுந்து தாழ்ந்து
கண்டிரண் முத்தஞ் சிந்தக் கசிந்துள முருகி நின்றங்
கண்டரும் வணங்கும் வீணை யருந்தவற் குரைக்கு மாதோ. 24
- 443 வேறு
அருந்த வர்க்கு ளருந்தவ னாய வருந்தவா
திருந்து தாமரை மேய திசைமுக னானவன்
இருந்த யோகி னிடையே யிருந்துயின் மேவலின்
வருந்தி வானவர் மாயனை யண்மவம் மாயவன் 25
- 444 படைக்க நீபனி மால்வரை மேவிப் பரமனார்
அடிக்க ணன்பு வழாமை யருந்தவ மாற்றென
விடுக்க விவ்வரை மேவி யிருந்தவ மேயினேன்
எடுக்குந் தேவ வருடமோ ராயி மேகின. 26
- 445 இன்னு நாத னிருங்கரு ணைக்கிலக் காயிலேன்
என்ன வோகுறை யான்செய் தவத்தி னறிந்திலேன்
மன்னு பட்டிமை வல்லவ னாதலின் மாயவன்
சொன்ன தும்வினை யாடல்கொ லென்று துணிந்திலேன் 27
- 446 கயிர வத்துரை கண்ண னுரைத்தன னாயிலும்
பயில ருந்தவர்க் கவ்வுழிப் பார்ப்பதி நாயகன்
செயிர றுத்துச்சிந் தித்தன யாவையுஞ் சேர்த்திடும்
புயனி கர்த்த கருணையு மென்னிடைப் பொய்க்குமோ. 28
- 447 இன்ப மீதலிற் சங்கர னென்பரவ் வீசனார்
துன்ப மென்பாற் றுடைத்தில னாலெனச் சொல்லெழீஇ
அன்பி னாற்றொழு மாவினை நோக்கி யருந்தவன்
நின்பெ ருந்துயர் நீவுதி யென்று நிகழ்த்துமால். 29
- 448 தழுவி நீசெய் தவத்திற் குறையில தாயினும்
வழுவி லாக்குருக் காலமுந் தேயமும் வாலிதேல்
பழுதி லாத கருமம் விரைவிற் பயப்படும்
ஒழுக் காறிஃ தென்றலு மோதுஞ் சுரபியே. 30

- 449 நின்னின் மிக்க குருவெனக் கில்லைநின் றாண்மலர்
தன்னை யான்றொழு கால மிதற்குச் சமமிலை
இன்ன வெற்பி னிடமிக்க துண்டெனி லவ்விடை
மன்னி யான்செயும் வாய்மை யருளெனத் தாழ்ந்ததே. 31
- 450 தாழ்ந்த தேனுத் தழைப்பத் தவத்துயர் நாரதன்
வாழ்ந்த கண்ணருள் வைத்துத்தன் னெஞ்சிடை வள்ளியை
வீழ்ந்த கந்தனை யாதிபு ரேசனை மிக்குறீஇச்
சூழ்ந்து போற்றிச் சுதையென வோதத் தொடங்கினான் 32
- 451 வேறு
சுரபி யைந்தெழுத் தேயெனத் தொல்லைமா நிலத்தில்
பரவு மந்தண மாய்ப்பயில் கின்றது பணிந்து
விரவு தேவரு மேன்மைநா டரிதுமே வினர்க்குப்
புரவு பூண்பதா லாதிமா புரியெனும் வைப்பு. 33
- 452 சரத வந்நக ரெவ்வுழி யெனத்தள ரலைநீ
பரத கண்டத்திற் பசுந்தமிழ் நாட்டினிற் சைய
வரைத னக்குத்தென் றிசையினில் வளம்பயில் கொங்கென்
றுரைத னோடுய ரொருபெரு நாடுள ததனில் 34
- 453 மதுவ னத்தின்மேற் றிசைப்பொறி வண்டுபண் பாடும்
புதும லர்த்திரள் சுழித்தெழும் பொங்குகா வேரி
நதித னக்குத்தென் றிசையினாம் பராவதி வடபால்
பதிவு கொண்டெழும் பவானியின் கீழ்த்திசை யுளதால் 35
- 454 செப்பு மந்நக ரெல்லைக டிசைதொறு நாடின்
ஒப்பு மூன்றியோ சனையுள வும்பரார் சூழ்வ்
வைப்பின் மேற்றிசை முடிவினி லிரசத வரையாய்
முப்பு ரங்களை யெரித்தருண் முதல்வனே யிருந்தான். 36
- 455 அமல நாயகற் கேற்புற வவ்வரை வலப்பால்
விமல நாயகி விளங்குமே மாசல மானாள்
கமல னாரணன் கண்ணுதல் வலமிடம் வரலான்
நிமலன் பாலவர் தாமுநின் றார்நெடுங் கிரியாய் 37
- 456 ஆர ணன்றனக் கருஞ்சிறை யிட்டவேற் கரத்தோன்
பூர ணன்றனக் கேற்புறத் தானுமோர் பொருப்பாய்
நார ணன்வரைக் கீழ்த்திசை நண்ணியவ் வரையில்
பார ணைந்தெழத் தனதிய லுருவொடும் பயின்றான். 38
- 457 குழைகி ழித்தெழு கொடுங்கணை விழியவ ளரவின்
இழைய ணிந்தவ னயன்புவி யிடந்தவ னிவருந்
தழையுந் தத்தம தோங்கலிற் சகமெலா மிறைஞ்சி
விழைய வேறுமாய்த் தமதிய லுருவின்வீற் றிருந்தார். 39

- 458 அந்த ரத்துளா ரனைவரு முனிவருஞ் தூரன்
வெந்தி றற்குளம் வெரீஇயர னருளினான் மேவித்
தந்தம் பேரினாற் றாபித்த சிவலிங்க மனேகம்
பந்த நீக்குமவ் விரசதப் பறப்பிடை யுளவால். 40
- 459 அவற்று ளொன்றனை யகனுறத் தொழினுநாற் பயனும்
நிவப்ப வெய்துறு நியுதம்பன் முறைகங்கை மூழ்கி
உவப்பின் விச்சுவ நாதனைத் தொழவுறும் பயன்கள்
தவப்பொ ருந்துமச் சயிலத்தை யொருமுறை காணின். 41
- 460 பண்டு நற்றவம் பயிற்றிய மாதவர்க் கன்றிக்
கண்டி டப்படா தத்தகு கடவுண்மால் வரைதான்
அண்டர் நாயக னாகிய வவ்வரைப் பெருமை
கொண்டு ரைத்திடக் கூடுமோ வொருவர்க்குங் கூடா. 42
- 461 அனைய வோங்கலைத் தன்னிடத் தணிந்துமூ வுலகும்
நினைவின் வந்தனை புரிதர நிமலனார்க் கிடமாய்த்
தனைநி கர்த்திடு மாதிமா புரியினைச் சார்ந்து
துனைய நின்விழை வெய்தெனச் சொற்றனன் மறைந்தான். 43
- 462 மகதி வீணையின் மாதவ னருளினை நோக்கிப்
புகலி லேற்கொரு புகலிடங் கிடைத்ததா லென்ன
அகம லர்ச்சியி னமரரா னருந்தவன் சரணந்
தகவ ணங்கியப் பனிவரை தணந்துசென் றன்றே. 44
- 463 உயர்ந்த சையமால் வரையினை யடுத்தவ ணொழிந்து
வியந்து விண்ணவர் போற்றுறும் வெள்ளியங் கிரியை
நயந்த டுத்தது நறும்பயஞ் செருத்தனின் றாறிப்
பயந்த கன்றினை யூட்டியுட் பரிவுசெய் சுரபி. 45
- 464 வேறு
குருமலி நவமணியின் குவடுகள் பலநின்ற
மருவுசிந் தாமணியின் வளத்தன வுலமெல்லாம்
தருவென மரமெல்லாந் தழையொளி யிழைதருவ
கருவளர் கொடியெல்லாங் காமர்வல் லியின்வாய்ந்த. 46
- 465 கற்சுனை நறும்போதுங் காமர்நீர் தவழ்வனவும்
விற்செறி யிருநிதியின் மேதக விளங்கினவால்
பொற்சிதர் ஞெமிர்சாரல் புல்லிய மிருகமெலாம்
நற்செயல் வளர்காம தேனுவி னண்ணினவே. 47
- 466 எங்கணுந் தேவர்குழா மெங்கணு மரம்பையர்கள்
எங்கணு மிருடியர்க ளெங்கணு மகம்புரிதல்
எங்கணு விம்மிதங்க ளெங்கணும் பெருவளங்கள்
எங்கணு மெழிற்குகைக ளெங்கணு மினியனவே. சஅ 48

- 467 அருவியின் குலமொருபா லலர்மடுத் திரளொருபால்
 இருவியி னிலனொருபா லேனலின் புனமொருபால்
 செருவினை வேடொருபால் தேன்முரல் வனவொருபால்
 கருமுகில் தவழ்வொருபால் களிமயில் அகவொருபால் 49
- 468 மும்மதக் களிவேழ மூடிய விருளத்துச்
 செம்மணிக் குகையுள்ளால் சேவகங் கொண்டொழிந்து
 சும்மைகொண் டொளிர்கிரணச் சோதியைத் தழலென்னா
 இம்மென வீமனைப்போ லினத்தொடு மிரிவனவால் 50
- 469 சோதிசெய் மரமந்தி துன்னுபு துயில்கூர்ந்து
 பாதியி னிரவெல்லைப் பசுமயில் கண்மலர்ந்துக்
 காதிய தழல்வந்து கதுவிய தெனவோடிப்
 போதியல் சந்தானப் பொதும்பர்புக் குறைவனவே 51
- 470 நஞ்சென வறியாது நளிர்மடுப் புனல்பருகித்
 துஞ்சிய யூகத்தைத் துணையது விரையப்போய்
 கஞ்சமொ டொளிர்கின்ற கற்சுனை யமிழ்தத்தைப்
 பஞ்சியிற் றோய்த்தூட்டிப் பருவர லொழிவனவே 52
- 471 பளிக்குக்குன் றருகண்மிப் பயிரவு மணைகில்லாக்
 கிளிக்குறு துனிநீவக் கெழுமியங் குறுசேவல்
 ஒளிக்கவி னிழனோக்கி யுதுவென முயங்குற்று
 வெளிக்கணின் றதுநீங்க வேறுபட் டலமருமே 53
- 472 இன்னன வளமெல்லா மிமையவர் பசுநோக்கித்
 துன்னிய மகிழ்தூங்கித் தோடவி ழலருந்தி
 முன்னுறு நதிக்காஞ்சி முரிதிரைப் புனலாடி
 மன்னுறுகடனெல்லா மரபுளி முடித்தன்றே. 54
- 473 வேறு
 சீரேந்து தன்னிடத்தில் திகழ்ந்த வந்து பொருளோடும்
 பாரேந்து பலபொருளும் பல்க வமைத்துக் கொண்டண்மி
 நீரேந்து சடைமுடியி னிமல னாரை வழிபட்டுக்
 காரேந்து மவ்வரையில் சிலநாள் கழிய வதிந்ததே. 55
- 474 வேறு
 வரைநீ ஞ்ச்சி தனின்முளைத்த மணிமா லிங்க மைந்தோடுங்
 கரைநீர்க் காஞ்சி யிருமருங்குங் காழி லமரர் தாபித்த
 புரைநீ ரிலிங்கம் பற்பலவும் பூசித் திருந்த கடவுளான்
 தரைசேர் போதி வனத்திறைவன் தன்னைப் பணிய வெழுந்ததே. 56
- 475 வேறு
 மணிவாரிப் பொன்கொழித்து மலர்க ஞந்தித் தேன்விராய்
 அணியாரத் தவழ்ந்தேகு மருநீர்க் காஞ்சி மருங்கூடு

- தணியாத விழைவோடுஞ் சாருங் காம தேனுத்தான்
துணியார்சோ மன்வழிபட் டசோமே சரைப்பூ சித்ததே 57
- 476 வேறு
என்ற வெல்லை தூதனை யிருந்த வர்வ ணங்குபு
நன்று சோமன் வார்குழ னங்கை பாக னார்தமைச்
சென்றுபூசை செய்தவேது செப்பு என்ன வன்னவன்
ஒன்று மன்பி னுள்ளக முவந்த வர்க்கு ரைக்குமால். 58
- 477 வேறு
முதலு கத்தினின் முளரி மேலவன்
புதல்வன் றக்கன்பூத் தனனைஞ் ளூற்றுவர்
குதலை வாய்மொழிக் கொம்ப னார்களைச்
சுதைநி கர்த்தவத் தோகை மாரினுள். 59
- 478 எழுவர் கூடிய விருப தின்மரென்
றொழுகு தாரகை ஒண்க ணார்தமைக்
குழுமி விண்ணவர் குதுக லங்கொள
முழும திக்குநான் முறையி னீந்தனன். 60
- 479 பங்க யத்தனும் பதினைந் தென்றுசொற்
பொங்கெ ழிற்றிதிப் பூவை மார்தமைத்
திங்க ளுக்குறச் சேர்த்தி னானவர்
தங்க ளன்பனாய்த் தருக்கி வாழுநாள் 61
- 480 மன்ற லங்குழன் மாது ரோகிணி
பொன்ற யங்குதோட் புணர்ச்சி யேவிழைந்
தொன்ற வேனையோ ரோர்ந்து தேய்கநீ
என்று சாபமங் கிறுத்திட் டாரரோ. 62
- 481 அலங்கு பைங்கதி ரமர னத்திரி
நலங்கொள் சேவடி நண்ணித் தாழ்ந்தனன்
வலங்கொள் சாபத்தின் வரவு சொற்றனன்
இலங்க ருந்தவ னேவ வேகினான் 63
- 482 குலிங்க ராதியோர் குறுகி யேத்துமப்
புலிங்கத் தீக்கையான் பொருப்பின் சாரலில்
இலிங்க நூன்முறை யிருவிப் போற்றினான்
கலிங்கத் தோலினான் கதழ்வின் முன்னுறீஇ. 64
- 483 மாத ராரிடும் வலிய சாபமன்
போத முற்றுதல் புல்லு றாதுகாண்
ஆத லாலுட லல்கி மல்குகென்
றேத நீங்கவீஞ் சடையி னேற்றினான். 65

- 484 அற்றந் தீர்தர வமல நாயகன்
கற்றைச் செஞ்சடை காணி பெற்றிடும்
வெற்ற வெண்மதி வெள்ளி வெற்பின்மேல்
உற்ற வேலையவ் வோங்கல் காண்பவர். 66
- 485 அலக்கண் முற்றூநீத் தாயுண் மல்குற
விலக்க ணத்தம ரினிய மாதரும்
நலக்கு மைந்தரு நவையில் செல்வமுங்
குலக்க டும்பொடுங் குழுமி வாழ்வரால். 671
- 486 தாம வான்மதி தாழ்ந்து போற்றிய
சோம நாதனார் மேன்மை சொற்றனம்
காம தேனுவக் கடவு ளார்தமை
ஏம மல்குற வினிது தாழ்ந்தபின். 68
- 487 வேறு
கொங்கணை சுரரே யிராக்கதே சுரர்சீர்
குலவனந் தேசுரர் வாய்மை
தங்கிய வாகீ சுரரகத் தீசர்
தக்ககா ளீசுரர் தீர
எங்கணும் வளர்வேத் திரவனே
சுரர்வீ ரேசரின் பருள்விசா கேசர்
துங்கமார் சாந்தா கேசுரர் தாலே
சுரரையுந் தொழுதுதாழ்ந் ததுவே. 69
- 488 நயக்குழு லேச ரிந்திரே சுரர்நா கேசுரர்
காலவே சுரர்நோய்த்
துயக்கறும் வசிட்டே சுரர்வாம தேவே
சுரர்காசி பேசுர்தொல் வினையைப்
புயக்குநற் சனகே சுரர்புகழ் புலத்தி
யேசர்பாற் கரேசர்புத் தேளிர்
வியக்கும்வண் பார்க்க வேசர்தம் பதமும்
விதியுளி தொடர்ந்துபோற் றியதே. 70
- 489 இடர்கெடுத் தருளு மங்கியீ சுரரே
மேசுரர் நாரதே சுரர்நாற்
புடவியும் வணங்குந் தில்லைவ
னேசர் பூங்கழற் பாதமு மேத்தி
விடபம்விண் டுழாவும் போதியங்
கானின் விரிநிழ லகத்துற மேவி
அடர்பெரு வளமு மதிசயம் பலவு
மவ்வயி னெடிதுநோக் கியதே. 71
- 490 எங்கணு முப்பத் திரண்டிலக் கணத்தி
னிலிங்கமோ பலவுள வெங்கும்

அங்கணர் பூசைக் குரியபல் லிடமு
 மமைந்துள வாதலின் யாங்குத்
 தங்கிநா மெந்த விலிங்கத்தி லாரா
 தனைபுரி வாமென வயிர்த்துப்
 புங்கவர் சுரபி நிற்பவா னூடு
 பொலிந்ததா லசரீரி வாக்கு. 72

491 வேறு
 விண்ணிடை வாழும் பசுவே நின்னையம் விடுதிகண்டாய்
 ஒண்ணிற வாண்மதி சூடிய நாதற் குரிய தலம்
 மண்ணிடை யீதன்றி வேறினமை யோர்ந்துயர் மாதவரும்
 எண்ணுறு தேவரு மென்று மிவணிருக் கின்றனறே. 73

492 தணவாமை யீண்டு வதிதலை வேட்டுத்தண் மாமலரோன்
 பணவா ளரவிற றுயில்வோன் கணிச்சிப் படையவனும்
 மணமாரும் போதி வனத்திடை யேவளர்ந் தண்டமளாய்
 இணரா ரரச மரமா யிருந்தன ரின்புறவே. 74

493 மூவரு மாகிய போதியின் மேற்றிசை மொய்கனக
 மாவரை மேவிய நாவ லிறத்தன் மறுத்திருப்ப
 மேவர வேற்றுரு வாயிருக் கின்றது வேதமொடு
 தேவரு நாடருந் தேவன் றிருவருள் செய்திடவே. 75

494 பாவலர் போற்ற வளர்பாரி சாதம் பலாமரந்தண்
 பூவலர் மாவுஞ் சித்தே சமரமு மெனப்பொலியும்
 நாவலர் போற்றிட நான்குகந் தம்மினு நாவலது
 ஓவில தாகி யுகமொரு நான்கு முறுந்தொறுமே. 76

495 கலியிடை யீசன் றிருவரு ளாற்சித்துக் கைக்கொளலான்
 ஒலிமலர்ப் பன்னீர் மரமென வையக மோதுவது
 நலிதலில் லாதசித் தேச மரமெனு நாமமுறு
 ளெலிதழன் மாதவர் நீக்க முறாவிந் நெடுவனத்தே. 77

496 அன்னணம் வேற்றுரு வாகிய நாவற் கணியிடத்தே
 மன்னிய பேரரு ளானாதி லிங்கம் வயங்கியதான்
 முன்னொரு நாள்விந்த மால்வரை யண்ட முகட்டளவுந்
 துன்னுத னோக்கி வடவரை நாணித் துளங்கியதே. 78

497 இதனெக் கழுத்த மிறுப்பதெவ் வாறென் றினைந்துநிற்ப
 மதனெக் கழுத்த மிறுத்த பிரான்மது வார்கமலப்
 பதமிக் கழுத்துங் கருத்துடை நாரதன் பார்த்தணவி
 யதனெக் கழுத்த மறுமா றுரைப்ப வெழுந்ததுவே. 79

498 ஈண்டோர் கணத்தி லணைந்துவன் மீக மெனப்பொலிந்து
 தூண்டா விளக்கன்ன சோதியைத் தன்னகத் தேநிறுவி

- நீண்டானுங் காண்பரி தாகப் பொதிந்துநிற் கின்றதிதோ
காண்டாரை யாக நறும்பால் சொரிமடிக் காமர்பெண்ணே. 801
- 499 இந்தவன் மீகத் திடைநறும் பால்பொழிந் தேத்துதிநீ
சிந்தையில் வேட்டது பொள்ளென முற்றுறுந் தேனுநின்பால்
வந்திடு மாறுமவ் வாறில் வருஞ்செந்நெ லாதியுங்கொண்
டந்தணர்க் கீந்துல கின்புறி னீயுய்தற் கையமுண்டே. 81
- 500 வேறு
என்று வானி லெழுந்த வாக்கொ
டிடக்க ணாட விரிச்சியும்
நன்றெ ழுந்தது நோக்கி நோக்கி
நயந்து வாய்மை நவிறறிய
வென்ற வைம்பொறி யானை யுன்னி
வியந்து வாழ்ந்தன மென்றவண்
நின்ற தேனு நடந்து கஞ்சியி
னீர்ப் டிந்துப் டர்ந்ததே. 82
- 501 காத ரம்பல காவ தங்கள் கடந்தி ருப்பமுக் கண்ணனார்
ஆத ரம்பெரி துந்த னக்கணித்தாக வன்பு தழீஇக்கொடு
நாத னாருரு மூடு புற்றி னயந்து பான்முலை விம்முறப்
போத வாட்டி மகிழ்ந்து பூசை புரிந்த ருந்தவ மேயதே. ந 83
- 502 நிச்ச நிச்சமிவ் வாறு பூசை நிகழ்த்தி யும்பர்த மாண்டுகள்
எச்ச மின்றியொ ராயி ரஞ்செல வெய்த ருந்தவ மேயதால்
பொச்ச மின்றி யெழுந்த வன்பு புகுந்து ருக்கநெ கிழந்துள
நச்சி நச்சி நறுங்க ணீருக நன்னெ றிப்படு தேனுவே. 84
- 503 கற்ற கல்வியி னாம்ப யன்கரு தார்பு ரங்கன லூட்டிய
கொற்ற வில்லியை யேத்த லென்று குறித்த வாய்மையி னந்தணீர்
பெற்றம் வந்தனை செய்த வாறிது பிஞ்ஞ கன்குளப் புச்சுவ
டுற்ற வாறினி யோது வாமென் றுரைக்க லுற்றனன் தூதனே. 85

காமதேனு வழிபடு படலம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் - 503

9. குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலம் (504- 627)

- 504 கற்பக நீழல் வைகுங் காமரு தேனுப்
பொற்பகப் போதி நீழற் பூசிக்கு நாளி னோர்நாள்
முற்பகற் பூசை யாற்றி முதிர்ந்தவத் திருந்த தாக
விற்பகற் கதிரோன் மேல்பால் வேலையைச் சாரச் சென்றான் 1
- 505 தனதக மிருக்கை கொண்ட தம்பிரா னுருவ மெல்லாம்
கனலுறழ் நெய்த்தோர் தோய்ந்த காட்சியிற் பொலியு மாறு

- முனமுல கனைத்து முன்னத் தறியுமுற் பனமே யென்னத்
தினகரச் செல்வன் மாதோ சேந்தன னுடலஞ் சால 2
- 506 இரவெனுங் கால நண்ப னெய்துவ தோர்ந்து தென்பால்
பரவைமண் ணுலக மாது பசுமஞ்சள் குளித்த தேய்ப்ப
விரவிய வெப்ப நீங்கு மிளவெயின் மிளிர வேகி
அரதன மிமைக்கு மேல்பா லலைகடன் முகட்டைச் சார்ந்தான். 3
- 507 பகைகொளுங் கரிய நாக பற்றுபு பையப் பையத்
தகைகொள விழுங்கி யாங்குத் தரளமு மணியும் பொன்னும்
வகைவகை கரையி னெற்றும் வார்திரைக் கடலி னுள்ளால்
நகைகொளுங் கிரணக் கற்றை நாட்கதிர் குளித்த தன்றே. 4
- 508 செம்மைசெய் யரசன் மாயத் திகழும்வெண் மதியார்க் கஞ்சி
விம்முறு தொழிலிற் பாங்கர் மேவிய மாந்த ரெல்லாம்
தம்முடை யிருக்கை யண்மித் தகவுற வடங்கி யாங்குக்
கொம்மெனப் பறவை யாதி குவிந்ததஞ் சேக்கை சார்ந்து 5
- 509 உரியவ னொருவன் மாய வொக்கலு மயலுங் கூடிப்
பரிவொடு மவலித் தாங்குப் பகலவ னீங்க லோடும்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து பைந்தேன் பொழிமலர்ப் பொதும்பர் தோறும்
விரிசிறைத் தொழுதிப் புள்ளின் றுழனிமிக் கெழுந்த மாதோ. 6
- 510 குடநிகர் செருத்தல் விம்மிக் குவிமுலை வீங்கித் தாங்காத்
தொடரிரு காலின் வாரச் சுவைப்பய மொழுகக் கற்றாப்
படுமணி யிரைப்ப வோடிப் பட்டிக டோறுஞ் சார்ந்தாங்
கடர்மனக் கனிவிற் கன்றை அழைத்திடுங் குரல்க ளெங்கும். 7
- 511 கலவிசெய் தவச மாகிக் காமரு சேக்கை யிட்ட
அலரணைப் படுக்கை நின்று மணங்கனார் தலைவ னீங்கத்
தலையெடுத்த தெழுவ தென்னத் தழற்கதிர்க் கலவி நீத்த
மலர்மதுக் கமலத் தோடு வண்டலை நிமிரா நின்ற. 8
- 512 உருகெழு பரிதித் தோன்ற லொண்கதிர்க் கரத்தா லள்ளிப்
பருகலிற் குறைந்த பொய்கைப் பனிப்புன னிரப்பு மாபோன்
மருண்மலி மாலைக் காலம் வருதலு மனஞ்சோ காந்து
பெருகிய கண்ணீர் வாரப் பேதுறு நேமிப் புள்ளு. கூ 9
- 513 பருதியங் கடவு ளென்னும் பற்றல னிரியல் போக
வருமதி யரசற் குற்ற மாலையஞ் செல்வ னன்னான்
பொருண்மலி தெனாது திக்கின் புடவியா மனையைச் சால
இருளெனுங் கதவஞ் சாத்தி யிருந்தனன் காவல் பூண்டு. 10
- 514 ஒற்றையந் திகிரி யெங்கு முருட்டிவார் கிரண மென்னப்
பற்றிய செங்கோ லோச்சிப் பரிவுசெய் யிரவு நீக்கிக்

- கொற்றவ னேக வாங்கே குறுநில மன்ன ரென்ன
முற்றிய மாலை நோக்கி முல்லைக ண்கைத்த மாதோ. 11
- 515 வெய்யவற் கொளிமை யாந்து வேறுபட் டிருந்த செந்தீ
உய்யவெண் மதிக் கீழ்ச்சில்ல தேயமுற் றாள்வ தொப்ப
மையணி விழியி னார்கள் வயக்குமொண் விளக்க மாகி
யையென மனைக டோறு மமர்ந்தொளி கஞற்று மாலோ. . 12
- 516 அருவிமும் மதமால் வேழத் தகடுகீண் டயில்கொள் தூலத்
தொருவன்வந் தெழுந்த தேபோ லுலகெலாம் பொதிந்து நின்ற
இருணெடு வயிறு போழ்ந்திட் டெழுந்ததா லெறிநீர் வைப்பின்
மருவிய பைங்கூ ழெல்லாம் வளர்த்திடு முவவுத் திங்கள். 13
- 517 உரகமுண் டுமிழந்த காலை யுட்டுளை யெயிற்றுக் காரி
விரவிய தென்ன நாப்பண் விளங்கிய களங்கத் திங்கள்
கிரணங்கள் கஞற்றிற் றெங்குங் கிளரிருட் கபாட நீக்கிப்
பரவுமிற் பொருளைக் கையிற் பரிசித்துப் பார்க்கு மாபோல். 14
- 518 வரையெலாம் வெள்ளி வெற்பின் மயங்கின மாயோன் பாயல்
திரைதவழ் கடலே யென்னத் திகழ்ந்தன கடல்களெல்லாம்
புரைதபு வெள்ளி தன்னாற் பொலிந்ததோ ருலகே யென்னத்
தரைவள ருலக முற்றுந் தயங்கின கிரணத் தம்மா. 15
- 519 விழைதகு கருப்பு வில்லி வெண்மதிக் கவிகை முற்றும்
தழைதகத் தூக்கு முத்தின் றாமங்க ளரசங் காட்டுக்
குழைதகு சாகை தாக்கக் கொம்மெனச் சிதர்ந்து சுற்றின்
உழையுழை கிடத்தன் மானு முடுக்களங் கொளிர்த தோற்றம். 16
- 520 மைந்தர்க ளாக்கங் காண வயிறுவாய்ந் துயிர்த்த தாயர்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி மேன்மேற் றிளைத்தெழல் திண்ண மன்றே
சந்திர னெழுத லோடுந் தரங்கநீர்ப் புணரி பொங்கி
அந்தின்மிக் கெழுந்த தென்ப ஆரவா ரத்தினோடும். 17
- 521 மறைநெறிக் கஞ்சாத் திங்கள் வார்கதிர்க் கரங்க ணீட்டி
மிறைசெய வுள்ள மாழ்கி மெலிந்தென தகத்தின் மன்னு
நிறையினை யழித்த லென்னா ளெரேலெனக் கும்பிட் டாங்குத்
துறைமலி கமலக் காடு தூமலர்க் கூப்பி நின்ற. 18
- 522 பாங்குறு கமல மாதைப் பகலவன் கலவி யாற்ற
ஈங்கிது பார்த்த லொண்ணா தெனவளர் குவளை யெல்லாம்
தீங்கினுக் கஞ்சி மூடுஞ் செறிதிதழ் மலர்க டம்பால்
தாங்கிய வன்பர் காணத் தடந்தொறும் விழியா நின்ற. 19
- 523 நீத்தனை யெம்மைச் சால நெருப்பென வுடற்றும் வெய்யோன்
பாயத்திய மிறையிற் படுப் பருவர லுழந்தேம் பாராய்

- காத்தினிக் கைக்கொ ளென்று கனிந்துசெவ் வாய்விண் டாங்கு
பூத்தன கயிர வங்கள் புதுநிலா வெறித்த லோடும். 20
- 524 தாமரைப் பொகுட்டின் மேவித் தண்ணறா நுகர்ந்த வண்டு
காமரு குமுத நீலங் கதுவித்தேன் பருகா நின்ற
தேமரு செல்வ மாயச் சேர்ந்தவர் தம்மை நீத்திட்
டேமரு மேதி லார்பா லிரும்பயன் றுய்ப்பார் மான. 21
- 525 கணவர்தம் வதனத் திங்கட் கருணையஞ் சுதைகூட் டுண்டு
பணவர வல்குல் நல்லார் படர்விழிச் சகோரங் கொட்ப
உணவினை விழைந்து சூழ்ந்த வும்பருஞ் சகோரப் புள்ளும்
இணர்படு கிரணத் திங்க ளின்சுதை நுகரா நின்றார். 22
- 526 வேறு
பகலிற் றாக்கிய படர்சிறைக் காக்கையின் குழாங்கள்
உகலிற் சார்தரவொறுப்பன கூகையின் குலங்கள்
நகலிற் நீதரு நாமவே லரசர்நண் ணாரை
இகலிற் றீர்தரு காலம்பார்த் திறுப்பது தகைய. 23
- 527 அரிய லாருந் ரொருபுற மரிவையர் தமக்குத்
தெரியல் பூண்கலன் அணிகுந் ரொருபுறந் திணிதோட்
பிரிக லாதவ ரொருபுறம் பிரிந்தவர்ப் பெறாமை
உரிய மாணல மிழக்குந் ரொருபுற மானார். 24
- 528 திமிர் வேழத்தைத் தேம்பொழிற் பாசறைத் தளைத்து
நிமிரும் வாண்மதிக் குடையெழ நிறைமணஞ் சீதம்
உமிழ்மென் கான்மணித் தேருடை யமரனு முடற்றுந்
துமிலப் போர்துறந் திரதிதோட் டொய்யிலிற் றோய்ந்தான். 25
- 529 மாத ராரிணை விழச்சுமா செனத்தெளிந் தகன்று
காத லாரண மறிகலான் கழற்றுணை நிறுவி
ஏத மேதுமெய் யாதமெய் யிருடியர் தமக்கும்
போத மாதர்பாற் புகுவதற் கெழுந்ததவ் விரவு. 26
- 530 உயிர்கள் யாவையு முவப்புறு முவாமதி யிரவில்
எயில்கண் மூன்றையு மெரித்தவர் பூசனை யியற்றிச்
செயிரெ லாந்தபு தேவரா னிருக்கையைச் சேர்ந்து
பயிலும் யோகத்தி னிருந்தது படர்பொறி யடக்கி. 27
- 531 ஆய காலையி லறவனார் திருமுன்ன ரெல்லா
மேய வானிரைக் கன்றொடு மேவியாட் டயர்ந்து
தூய தேனுவின் கன்றிருந் ததுசுடர் மதியின்
பாய வாணிலா நோக்கியுட் படர்களி கூர்ந்து. 28
- 532 மதியெ னுந்தனி மாமனு மகிழ்ச்சியி னோக்க
நிதிசு ரங்குற நோன்மைசால் வாலினை யெழுப்பிப்

- பதிசெ வித்துணை நிமிர்தரப் பார்சித ளெடுப்பக்
கதிகொண் டோடிய துளர்தரு காலும்பின் னாக. 29
- 533 ஓடிச் சேணிடை நிற்கஞ்சற் றொய்யென மீளும்
வாடி வேரொடு மிறும்புகள் குளம்புற்று மடிய
நீடி நின்றபைம் புதலினைக் குப்புறு நிமிறுங்
கூடி நின்றகன் றினத்துறுங் குறுகிமோந் தார்க்கும். 30
- 534 நிலங்க திர்த்தகோட் டினுநெடுந் தாளினு மகழும்
விலங்கி மேக்கெழீஇப் பின்னடி விதிர்ப்புற வோடுங்
கலங்கும் வன்றலை துளக்குங்கா சினிதுக ளாடி
இலங்க மண்டிலங் கொளுந்திசை திசையிரி தருமால். 31
- 535 நிருத்த மாட்டயர் நிருமலன் கன்றுரு வாகித்
திருத்த மேவரச் செய்திடு நடனமீ தொன்றோ
கருத்தி னாடரி தெனக்கட வுளர்விசும் பேறி
உருத்த வன்பொடு மிமைப்பிலா விழிப்பய னுற்றார். 32
- 536 சடச டென்றிரி தருந்தனி யோதையுந் தழங்கப்
படர்நெ டுங்குரல் பயிற்றுறு மோதையும் பரப்ப
அடர்வ னத்துறை பறவையு மிருகமு மஞ்சிக்
குடர்கு ழம்பவோட் டந்தன ஓர்வன குமைந்த. 33
- 537 கவைய டிப்படுங் கதிர்மணிக் குலங்களும் பொடிந்த
குவையி லைத்தருக் கோட்டிடைப் படுவன துமிந்த
இவையெ னத்தெரி யாவகை யிலதைகள் குழைந்த
அவையி ழைத்தலி னாங்குறை நிரைகளும் வெருண்ட. 34
- 538 அன்ன கன்றுடை யுறுப்புறுப் பமர்தரு மமரர்
இன்னன் மிக்குழந் தெய்த்தன ரென்செய வல்லார்
வன்னி கொன்றையு மத்தமு மலைத்தவார் சடில
முன்ன வன்றனைக் காவென முறைமுறை பணிந்தார். 35
- 539 அட்ட நாகமு மட்டதிக் கயங்களு மலைந்த
முட்டி லாதுமண் பரித்தமா சேடனார் முடிகள்
சட்ட வாற்றில வாயின தவிர்ந்துவா ழிடமாய்
விட்ட மாதிரத் தலைவரும் விதிர்விதிர்த் தனரே. 36
- 540 அடிய முந்தமிக் கிடுந்தொறு மவனிகம் பிப்ப
நெடிய குன்றுக டுளங்கின துளும்பின நெடுநீர்க்
கடல்க ளூடிய காரிகை மடந்தையர் கணவர்
தடவு வார்புய மிறுகுறத் தழீயினர் தாமே. 37
- 541 களிமி குந்தெழ வின்னண மாட்டயர் கன்று
நெளிய வன்னில ளெரேலென நேருற வோடி

- ஒளிசெ யாதிலிங் கத்தினை யுள்ளுறப் பொதிந்து
வெளியி னின்றவன் மீகத்தை மிதித்ததோ ரடியின். 38
- 542 நீட்டி யிட்டகா னிருமலன் சென்னியி லழுந்திப்
பூட்டி யிட்டெனப் புயக்கவந் துறாமையின் முகத்தைக்
கோட்டிக் கோட்டினாற் கோட்டுமண் கொண்டுபுற் றுடைத்துச்
சேட்டு மாமணி யருவமுங் கீழ்ந்துசென் றதுவே. 39
- 543 குளம்ப ழுந்திய லுற்றினுங் கோடுபுக் கெடுத்த
இளம்பு ணூற்றினு மெழுந்தநெய்த் தோர்பெரு கியதால்
களம்பு குந்துபுற் றுருவமாய்க் கரந்தமா மேரு
வளம்பொ லிந்ததன் னொளியினை வயக்கினான் மான. 40
- 544 திண்மை மல்குமண் பொதிந்துபு சனைபுரி திறனோர்ந்
தொண்மை மல்கிய வங்கியும் பூசனை யுஞற்ற
வண்மை மல்கிய திருவுரு வளைந்ததும் போலுந்
தண்மை மல்கிய செம்புனல் பெருகிய தயக்கம். 41
- 545 வேறு
இறைவனார் திருமேனி யிளங்கன்றி னிடருழந்த
மிறைதெரிந்து சோகத்தின் விழுந்ததுபோ லுயிர்த்தொகுதி
பொறிதவிர வருதுயிலிற் புணர்யாமங் கழிதரவை
கறையடுத்த துறுசோகங் கழிக்கவரு மருத்துவன்போல். 42
- 546 கனிவாயைத் திறவாது களத்தொலிகொண் டழுவார்போல்
கனிவாயி னிசைமிழற்றி நண்ணுவவண் டலர்தோறும்
பனிவாய்ந்த மலர்களின்வாழ் பண்ணவர்க்குப் பணிவார்கட்
கினியான்மெய் வடுப்பட்ட திசைத்திசைத்தே குவபோல. 43
- 547 நிலவுமிழும் பணிக்கிரண நிரப்பவருங்
குளிர்க்குடைந்திட்
டெலிமயிர்ச்செம் போர்வையழ
கெறிக்குமுருப் போர்த்ததுபோல்
ஒலிகுருதி கொப்பளிக்கு
மூறுதெறிந் தாற்றாமே
கலிகெழுவன் குரலெழுப்பிக்
கரைவனகோ ழிக்குலங்கள். 44
- 548 திரணமெடுத் திடைநாட்டித் தேவர்கடம் வலியழித்த
பரமரெறுழ்த் திருமேனி படுமூறு தெரிந்ததனால்
உரன்மலிந்து வரும்பாவ மொழிப்பமுயன் றனபோல
வரமலிந்த வலிகெழுவு மனுக்கணிப்ப கருங்குருவி. 45
- 549 எட்டுருவி னோருருவா யிருந்தநா மெம்பிராற்
கிட்டமுறுந் திருமேனி யிடர்காணத் தகுமேயென்

- றுட்டிகழும் வருத்தத்தா லொளிமழுங்கிற் றுவாமதியம்
அட்டுமொளி விளக்கழலு மவ்வாற்றின் மழுங்கிற்றே. 46
- 550 உருத்திரனைச் சதாசிவனை யொளிர்விந்து நாதத்தைக்
கருத்திறந்த பேரொளியைக் கடப்பாட்டிற் றியானித்தார்
வருத்தமறுஞ் சரியைமுத னாற்பணியு மரீஇயினோர்
திருத்தனவ னுருச்செம்புண் தீரநினைப் பார்போல. 47
- 551 கூகைவிழி யொளிவிளங்கக் குணிப்பரிய பலவிழிகட்
காகுமொளி யடக்கமுற வடுத்தவிர வினைநோக்கி
ஏகுதிகொ லெனவியம்பி யிழித்தலர்தூற் றுவபோலச்
சாகைதொறும் வளர்சேக்கைத் தடஞ்சிறைப்புள் சிலம்பினவே. 48
- 552 கருமவுத யந்தழைத்துக் கழிகாலைக் கனலியந்தேர்
அருணவுத யஞ்சிறந்த தரசனென விருந்தவன்கன்
றுருவினிறைக் கிடர்செய்த தோர்ந்திலனென் றுயர்கணங்கண்
மருவுமவன் நிசைநகரம் வாளெரியூட் டியதென்ன. 49
- 553 வேறு
பனியெனும் பருவந் தாக்கப் பங்கயப் பொய்கை முற்றும்
நனியழ கிழந்தா லென்ன நாயக நிறத்த லோடும்
வனிதைய ரணிநீத் தென்ன மதியொடு முடுக்கண் மாயத்
தனியொடு வான மாங்குத் தவ்வென விருந்த தம்மா. 50
- 554 வேறு
கண்ணாக வருவாக கைக்கொண்டோன் றிருமேனி
புண்ணாகத் தனதுருவும் புண்ணாதல் கற்பென்று
மண்ணாத மணியுருவும் வார்குருதி யெழ்ப்புண்ணாய்
விண்ணார வெழுந்தான்போன் றெழுந்தனன்வெங் கதிர்க்குரிசில். 51
- 555 வேறு
நெருங்கிவிண் ணமரர் சால நெடுமலை கொண்டு வாட்டத்
தருங்கதிர் மணியெ வர்க்கும் பயன்படத் தக்க தன்றென்
றிருங்கதிர் மணியை யாரு மின்புற வீன்ற தென்ப
கருங்கடன் மருங்கு சூழ்ந்த காமர்பாற் புணரி நாண 52
- 556 நெருப்பிது சுடுமென் றஞ்சி நிறைபுன லள்ளி யோக்கி
விருப்பொடுந் தணிப்பார் மான வெஞ்சுட ரெழுத லோடுந்
தருப்பண மறையி னீதி தவறிலர் செய்யா நின்றார்
பொருப்பினை வணக்குந் திண்டோட் பூரணன் பாதம் போற்றி. 53
- 557 வெய்யவ னுருவ நோக்கி வெருண்டுபைங் குவளைக் கானம்
ஒய்யென மலர்க்கண் மூடிற் றுவாமதிக் கலவிக் காலை
யையென வறுத்தப் பட்ட வணியிதழ்க் குறியைக் காப்பச்
செய்யவாய் மூடிற் றோடைத் தேம்புனற் குமுதக் காடு. 54

- 558 தணந்தவென் கணவன் வல்லே சார்தர வருளு கென்னாப்
பணந்தழை யரவ மாலைப் பகவனைக் கரங்கள் கூப்பும்
மணந்தவழ் கமல மென்றாழ் வருதலுந் தழுவி மார்பம்
புணர்ந்திடக் கூப்புங் கைகள் பொருக்கென விடுத்து நின்ற. 55
- 559 ஆடவர் மணித்தோ ளார வணைந்திராப் பொழுது முற்றும்
பாடகத் தளிர்மென் பாதப் பாவையர் குவவுக் கொங்கை
பீடுமிக் குறுத னோக்கிப் பின்கொடுத்தினைந்தா லென்ன
வாடிய நேமிப் புட்கள் வயின்வயின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்த. 56
- 560 விளம்பிய காலைப் போதின் விரைகமழ் தீர்த்த மாடி
உளம்பொதி யன்புபொங்க வருகட னாற்றித் தேனு
இளம்பனி மதிவெண் கோட்டின் எரிபுரை சடிலத் தேவை
நுளம்புறு வனத்திற் பூசை முடித்திட நோக்கிற் றன்றே. 57
- 561 தீதுறு சகுனங் காட்டத் தெய்வதச் சூழ னீண்ட
பாதவங் கிடந்த வாறும் படர்துகள் பட்ட வாறும்
பூதலம் புழுதி பட்ட புதுமையு நோக்கி யென்னே
ஈதிவ ணிகழ்ந்த வாறென் றெண்ணியங் கேகுங் காலை. 58
- 562 பாலினா லட்டப் பட்டுப் பளிக்கொளி காட்டும் புற்றின்
மேலெலாஞ் செந்நீ ராடி மிளிர்ந்தலை நோக்கி யீது
மாலினார் பூசை யாற்றி மந்திரத் தருச்சித் திட்ட
சேலினார் தடத்துச் செந்தா மரைமல ராகு மன்றேல். 59
- 563 பத்தியிற் றனத னண்மிப் பதுமரா அகத்தின் குப்பை
மெத்துறச் சொரிந்து பூசை விளைத்ததொன் றாகு மன்றேல்
அத்துமற் றமரர் செஞ்சாந் தணிந்ததா மதுவு மன்றேற்
கொத்துறு மசுர ரன்பிற் கோடித்த செம்பட் டாமல். 60
- 564 என்றுசே யிடையே கண்ட விமையவ ருவக்குங் கற்றான்
மன்றவீ தெனத்தே றாத மனத்தொடு மனவே கத்திற்
சென்றது தேவ தேவர் சிந்தையு நாடொணாத
கொன்றைவார் சடையான் வைகுங் குருஉமணிப் புற்றின் பாங்கர். 61
- 565 பாயின குருதி நோக்கிப் பதைபதைத் தன்னோ வன்னோ
ஆயின செய்தி யென்னே யாரிது செய்ய வல்லார்
தாயினு மினியார்க் கீது சார்வதே யென்று தன்பான்
மேயின மழவுக் கன்றை விழியுறப் பார்த்துச் சோரும். 62
- 566 கோட்டொடு குளப்புக் கால்கள் குருதிதோய்ந் திருந்த கெட்டேன்
பாட்டளி முரலுங் கொன்றைப் பசுந்தொடைப் பரம னார்தந்
தீட்டிய புகழ்சான் மெய்யிற் செம்புனல் வெள்ளம் போர்ப்ப
வேட்டைவல் வினையச் சால வீட்டவோ வீண்டுப் போந்தேன். 63

- 567 பூவினா னுறங்க வாக்கம் பொய்த்ததும் புலவ ரீசர்க்
கேவினாற் கிசைத்த வாறு மேறுமா மவன்சொ னம்பித்
தாவிலாத் தவஞ்செய் தாய்ந்த தவத்தினான் கரைந்த வாறும்
மேவியா காய வாக்கு விரித்தது மிதற்கு மன்னோ. 64
- 568 நன்னலம் பயப்ப துண்டேற் றீயவு நல்ல வாகுஞ்
செந்நல மிழப்ப துண்டே னல்லவுந் தீய வாகும்
இன்னவால் வினையி னாக்க மெனினிடை யேது வான
அன்னவர் தம்மை நோவ வழக்கிலை யந்தோ வந்தோ. 65
- 569 நல்லுயிர் கோறல் செய்த நன்றியைக் கோற லாதி
புல்லுப பாத கத்துட் பொலிந்ததிண் வினைக ளாகுஞ்
சொல்லுமா பாத கங்க ளவற்றினுந் துயரஞ் செய்வ
வல்லதி பாத கங்க ளவற்றினும் வலிய வாமே. 66
- 570 உறுமதி பாத கத்து ளொருவிழி நுதலிற் கொண்ட
மறுவிலிக் கிழைத்த குற்ற மாற்றுகு கழுவா யில்லை
தெறுவலிக் காலற் செற்றோன் சேவடிப் பிழைப்பி னுள்ளும்
பெறுமுரு ளுறு செய்த பிழைக்குநேர் பிழையு மில்லை. 67
- 571 அப்பிழை படைப்பு வேண்டி யருந்தவ மாற்றி நாயேன்
எப்புல வோருங் கூடி யின்னமு தெடுக்க முன்னி
ஒப்பின்மந் தரத்தை நாடி யுரகங்கொண் டலைத்து வேலை
வெப்புநஞ் சடப்பட் டாங்கு மேவினே னென்செய் கேனே. 68
- 572 திருவடிப் பிழைத்தல் சற்றே செய்யினுஞ் செய்த பாவி
மருவிய குலத்து முன்னர் வந்திறந் தோரெல் லோரும்
பொருநின ரிருக்கின் றோரும் பொருந்தமேல் வருவோர் தாமும்
ஒருவரு நிரய முற்று மூழிகள் பலவுந் துய்ப்பார். 69
- 573 நன்குற நமக்கு நாடி யிருத்தலு நவையே யாகும்
மின்குடி கொண்ட மேனி விழுப்புணுக் காற்றே னாற்றேன்
என்குல மிறக்க வின்றே யானுமிங் கிறுக வென்னாத்
தன்குலக் கன்று மாழ்கத் தரையிடை விழுந்த தன்றே. 70
- 574 நாசியி னுதிரஞ் சோர நனிதலை நிலத்தின் மோதுங்
காசினி குழியக் கால்கள் கதுமென எடுத்துத் தாக்கும்
பூசிய நீற்றுத் தன்மெய் புண்கொளப் புரண்டு கொட்கும்
ஆசுடை யுயிர்ப்பு வீங்கி யடங்கமூர்ச் சித்த தம்ம. 71
- 575 நெடிதுபோ தவச மாக நிலத்தெதிர் கிடந்த தாயைப்
படியின்மே னின்ற கன்று பரிவொடு நக்கா நின்ற
தடியினா புரங்க ளார்ப்ப வாடிய வழக னோக்கி
நொடியின்வா னிடையே நின்றா
னோன்மைசா லறவென் ளேற்றின் 72

- 576 வேறு
பாரிட நெருங்கமலர் பண்ணவ ரிறைப்ப
வாரண முழங்கவடர் பல்லிய மியம்ப
வாரணி முலைப்பெணிட மன்னின் னிருப்ப
நீரணி வனத்தின்வெளி நின்றருளு நாதன். 73
- 577 ஓங்குமொலி யானுமிடை யும்பர்திர ளானுந்
தாங்கரு வெருட்கொடு தளர்ந்துவிழு தாயை
நீங்கியல மந்துநெடி தோடிய திளங்கன்
றாங்கதனை நோக்கியயன் மேல்விழி யளித்தான். 74
- 578 அந்தணன் வணங்கியரு கேமெல நடந்து
கொந்துபடு பாசறுகு கொய்துகர நீட்டிப்
பந்தமுற வங்கைவளர் பாசமிட றிட்டுத்
தந்தன் னடத்தியொரு சாமிதிரு முன்னர். 75
- 579 அங்கணன் விழிக்கடை யளிப்பவரு ணந்தி
அங்கைகொடு தட்டியெழு கென்றறைய ஓழி
அங்கியுமிழ் வேல்வல மணிந்தகும ரேசன்
அங்கணொழு கும்புன லகங்கைகொடு மாற்ற. 76
- 580 ஐந்துகர னண்ணலருள் செய்யவுட லந்தை
வந்துபுழை வார்கையறன் மல்குதுளி யாக
வெந்துயரின் மூழ்குமதன் மெய்முழுது முய்த்தான்
நந்தியது சோகமுயிர் நந்தியது கற்றான். 77
- 581 சொறிந்தன னெழுந்தசுரை யானுடல் வலாரி
மறிந்துலவு காற்றினிறை வன்றுக டுடைத்தான்
செறிந்துபுன லாட்டிவரு ணன்செல முகுந்தன்
அறிந்திறைவர் தாளணிய தாகவுறு வித்தான் 78
- 582 பண்டறிகி லாதபரமன் படிவ மாரக்
கண்டதுள நெக்கது கனற்கண்மெழு கென்ன
விண்டவிழி நீர்பொழிய மெய்மயிர் பொடிப்ப
மண்டனில் விழுந்துவலம் வந்துதுதி செய்யும். 79
- 583 வேறு
தண்ணார் மதிது டியசங் கரனே
விண்ணோர் பணிகின் றவிழுத் துணையே
அண்ணா வருளே யமுதே யளியே
மண்ணா வினையேற் கெளிவந் தனையே. ௮0 80
- 584 ஆறா டியவாற் சடையந் தணனே
நீறா டியமே னியினின் மலனே

- ஏறா டியநீள் கொடியெம் பெருமான்
மாறா வினையேற் கெளிவந் தனையே. 81
- 585 ஏள யெனவேள் வியிறுத் திடுநாட்
காயா தபனார் பல்கழற் றினவா
வீயா தவிண்ணோர் தபவீட் டினவா
மாயா வினையேற் கெளிவந் தனையே. அஉ 82
- 586 அடியா ரகமே குடியா மொளியே
படிநா டரிய பரதெய் வதமே
முடியா முடிவே முதலா முதலே
மடியா வினையேற் கெளிவந் தனையே. 83
- 587 கங்கா ளமணிந் தகரும் புயனே
சிங்கா மலர்மெல் லணையான் சிரமொன்
றங்காந் துரையா டவறுத் தவனே
மங்கா வினையேற் கெளிவந் தனையே. 84
- 588 அறிவா மமலே சனொடம் பிகையே
வெறியார் கடம்வீழ் கரடத் தவனே
பொறிமா மயிலூர் தருபுண் ணியனே
மறியா வினையேற் கெளிவந் தனிரே. 85
- 589 வளிவந் துளர்போ திவனத் திடையே
களிவந் திலதான் கழிவுற் றதெனத்
தெளிவந் தவர்செப் பலுறா வகையே
எளிவந் தனைபொ லுமெனக் கிறைவா. கூ 86
- 590 அருண்மே னியளித் தவர்செய் தொழிலுள்
வெருளா துபடைப் புவிதிப் பலென
மருளான் மதியெண் ணிவலித் தமையால்
இருளார் பழிபா வமிணங் கினவே. 87
- 591 கெட்டே னடிகேள் கிளர்பொன் னுருவம்
பட்டு டுருவப் படர்காற் சுவடு
கெட்டு சிநிகர்த் தமருப் புழவும்
ஒட்டா தவர்நே ரவுறுத் தினனே. 88
- 592 கருணைக் கடலா தலினீ கடியா
திருமைக் குமளிப் பவெதிர்ந் தனையால்
அருமைத் திருமே னியணங் கவளெப்
பொருள்கொண் டுபொறுத் தனள்பூ ரணனே. 89
- 593 கணவன் வழிகா ரிகையா ரதனால்
மணமென் குழன்மா துபொறுத் தலுமாம்

- அணவுங் கணநா தர்முனா தவர்தாங்
குணமயா வதுகொண் டுபொறுத் தனரே. 90
- 594 தலைவன் வழியல் லதுசார்ந் தவரும்
உலைவொன் றுமுறுத் தல்செயா ரதனால்
நிலைநின் கருணைப் பெருநீர் மையறிந்
தலைசெய் திலரான் றகணத் தவரே. 91
- 595 அன்னா பிழைசெய் துயிர்வாழ்க் கையுமிங்
கென்னா மதனா லெனையின் னருளால்
என்னா ருயிருள் ளளவுந் தழலுங்
கொன்னார் நிரயங் குடியாக் குதியால். 92
- 596 வேறு
நடுநடுத் தின்னண நவிற்று மாவினைக்
கடுமிடற் றிறைவர்கண் ணளித்துத் தேற்றுவார்
விடுவிடு கவலையை விதிர்ப்புற் றஞ்சலை
கொடுநெடும் பிழையினை யகத்திற் கொண்டிலேம். 93
- 597 மன்றநீ புரிந்திலை மறவி ளங்குழக்
கன்றறி யாமையிற் கண்டதிப்பிழை
ஒன்றுநின் பரிவினா லுளத்திற் கண்டிலம்
அன்றியு மடியவர் குற்றங் காண்கிலேம் 94
- 598 குளப்படிச் சுவடும்வன் கோட்டி னேறுநம்
வளப்படு முடிக்கணி மதியி னாக்கினேம்
உளப்படு முமைமுலைச் சுவடொண் கைவளைத்
திளைப்புறு தழும்பும்போன் மகிழ்சி றத்தலின். 95
- 599 ஒள்ளிய விவ்வடை யாள மும்பர்தூழ்
வெள்ளியங் கிரிமிசை விளங்கி லிங்கத்து
நள்ளூற வணிந்தன நவிற்றி லிங்கங்கள்
தெள்ளிய வுலகமவே நின்மை தேறவே. கூகூ 96
- 600 இவ்வடை யாளங்கண் டிறைஞ்சி யேத்தினார்
ஒளவிய மனத்தின ரேனு மன்னவர்
பௌளவமென் றயிர்ப்புறும் பவத்தி னீங்கிப்போய்ச்
செவ்விய முத்தியைச் சேர்வர் திண்ணமே. 97
- 601 ஆதலி னின்பரி வகற்றிச் சூழலின்
மாதவ மாற்றிநீ வாடு கின்றனை
ஏதுளத் தெண்ணிய தியம்பு கென்னலுங்
காதலி னுரைத்திடுங் காம தேனுவே. 98
- 602 வாழிநின் பொற்கழல் வாழி யென்பிழை
ஊழியு நிரயம்புக் குழந்துத் தீர்ப்பதோ

- பாழிமால் விடத்தினைப் பருகி னாலென
ஏழையேற் கிரங்குநின் கருணை யீட்டமே. 99
- 603 கடையனே னுய்ந்தனன் கன்று முய்ந்ததிங்
கிடையறா தென்குல மென்று முய்ந்ததால்
உடையவ பிழைபொறுத் துவத்தி மற்றினி
அடைவதுன் பாலெனக் கற்புச் செல்வமே. 100
- 604 வானவர் சூழ்ச்சியின் மாலங் கேவலின்
ஆனமர் கொடியினா யகில மாக்கலும்
வானுற வருளுதி யெனலுந் தேனுவுக்
கேனவெண் கொம்பினா னியம்பு கின்றனன். 101
- 605 பத்தியு மளித்தனம் பலருங் காணிய
இத்தலத் திப்பொழு தெமது நாடகங்
கைதலக் கனியெனக் காட்டக் காணுதி
முத்தியும் வழங்குது முடிவிற் றேனுவே. 102
- 606 வேறு.
காம தேனுபுர மென்ன விந்நகரி
காம மல்குபெயர் கொள்ளவும்
நீம னாதரவின் வைக லானரசி
னீடு சூழலிது பட்டியென்
நாம மேவவு நமக்கு மப்பெயர்மு
னாட்டி நாதனென வோதவும்
ஏம மாருலக முற்று மின்பமுற
வீண்டு னக்குவர மாக்கினாம். 103
- 607 நேச மல்கிவழி பாடு செய்குநரை
நீடு முத்தியி னிறுத்துநிர்ப்
பீச மாநகர மீதி தன்கணுயர் பெற்ற
மேவிழைவு முற்றுகத்
தேச லாவவுபொரு ளாதி நல்குவது
செய்தி லேநகர முத்தியே
வீச மென்பது விளக்க நின்றவொரு
சான்று முண்டது விளம்புதும். 104
- 608 வடுக ரெண்மருள் வலம்பு ரிந்துமலி
தோகை ஞானியெனும் வாகனம்
விடுதி செய்தவொரு ஞான நல்வடுகன்
மேவி யிந்நகரி காவல்புண்
டிடுவ னீங்கினிது காண்டி யாதலி னிணர்த்த
கோடுக ளொசிந்தெழக்
கடுவ னின்றிகளு மிவ்வ னத்துனது காம
நல்குதல் கணித்திலம். 105

- 609 வரும்பி றப்பினல மெய்த நிற்குமறம்
வந்த விப்பிறவி யின்னலந்
தரும்பெ ரும்பொருள் பரந்த காமமலை
தம்மை நாடிய தவங்கடும்
அரும்பு மெய்யொளி யளிக்கு மிந்நகரி
னைந்தி யோசனை தெனாதுற
விருந்து ணர்ப்பொழில் வராக நீள்வரை
யிருந்த தானைமலை யென்பரே. 106
- 610 தூம்பு றுங்கைமத வேழ மேய்ந்துபயில்
சோலை சூழ்ந்தவத னுச்சியின்
ஆம்ப ரத்தினடி நின்றெ ழுந்தொழுகு
மாம்ப ராவதி வடாதினில்
தேம்ப முத்துவரு காவி ரிக்குடதி சைக்க
ணார்த்துலவு காஞ்சியென்
றோம்பு கின்றகுடி கைத்தெ னாதொருச
பீச மாநகர முண்டரோ. 107
- 611 வன்னி நீள்வன மிருத்த லானஃது வஞ்சி யென்றுபெயர் மேவிய
தன்ன மாநக ரடுத்து நம்முருவி னைது பூசைபுரி கிற்றியாங்
குன்ன வாவினை நிரப்பு துங்கடிதி னென்று ரைத்தருளி யும்பரார்
துன்னு சூழலிடை யார ணங்கடுதி செய்ய மாநடன மாடினான். 108
- 612 நந்தி மத்தள முழக்க வீணைகொடு
நார தாதியிசை பாடநீள்
இந்து வென்றநுத லம்மை தாளமிசை
யக்க ரத்தின்முறை யொத்திட
எந்தை போற்றிசய போற்றியென
யாவ ருங்களி துளும்புற
அந்தி வண்ணனுயர் பிப்பி லப்பொதியி
லாடல் கண்டதுயர் பெற்றமே. 109
- 613 போதி யம்பல நடித்து நாதர்புனி தச்சி வக்குறியு ளாயினார்
சோதி மல்குநட னச்சுவைக்கட லழுந்து கின்றசுரர் கோதன
மாத்ரி லிங்கமறை புற்று மற்றுமடி யோட கழ்ந்துவெளி கண்டது
கோதி லாதநிதி யஞ்ச னத்தவர் குறித்த கழ்ந்துவெளி கண்டென. 110
- 614 இட்ட காற்சுவடு நீண்ட கோடுமுத வேறு நல்லவடை யாளமாம்
பட்டி நாயகர்வன் மீக நாதர்பக ராதி லிங்கமக லாதவர்க்
கொட்டு மன்புள மயற்பு றத்தொழி விசைந்தி லாமைசில நாளுற
முட்டி லாதவழி பாடு முன்னரின் முடித்தி ருந்திசைவு கொண்டபின். 112
- 615 பிப்பி லாரணியம் வெள்ளி மால்வரை பெருக்க றாதபிற வாநெறி
ஒப்பி லாதபிற வாநெ றித்தல மொளிர்ந்த பல்பொருளு மும்பரார்

- எய்ப்பி லாதுபல கால மும்பணி யியற்றி லிங்கமொடு முள்ளகந்
தப்பி லாவகை யுறுத்தி றைஞ்சுபு தணந்த தாலமரர் கோதனம். 112
- 616 வேறு
மாடு போந்துறு மாதிர நோக்கி வணங்குபு
நீடு கின்ற வருச்சுன மால்வரை நேர்புகுந்
தோடு நீர்ச்சுனை தோய்ந்துமை யம்மை யுயிர்த்தருள்
நாடு செல்வத்தை நச்சி யிறைஞ்சி யெழுந்ததே. 113
- 617 உச்சி யோங்க லிவர்ந்தத னூடுரு வப்புகுந்
தெச்ச மாக விருப்பன குன்றிடைத் தாழ்ந்துபோய்
எச்ச நாயக னாகிய வீசினிருந்தருள்
கச்ச மில்வள மல்கிய நாகங் கலந்ததே. 114
- 618 அங்க ணாதன் முடித்தலத் தும்மடை யாளங்கண்
டெங்க ணாயக னின்னரு ளின்னண மோவெனப்
பொங்கு மார்வம் புறத்தெழ வன்பு புதுக்கிப்போய்ப்
பங்கி னாள்சிலை நண்ணி யவளைப் பணிந்ததே. 115
- 619 அரிதி னங்ககன் றாடறுத் தேகி யயன்சிலம்
புரிதி னேத்தி யொழிந்து சென்றானை விலங்கலின்
வரிது ழாவிய வண்டுள ராம்பர மூலத்துப்
பெரிது மூற்றெழு தீர்த்தந் துளைந்தது பெற்றமே. 116
- 620 ஆம்ப ராவதி யின்கரை யேநடந் தாங்கிடைத்
தோம்ப டாவகை சோமன் பணிந்தசோ மேசனைக்
கூம்பு றாதவன் பாற்குழைந் தேத்திகும் பிட்டுப்போய்
நாம்ப டாதரு ணல்கும்வஞ் சித்தல நண்ணிற்றே. 117
- 621 அன்ன மாடு மகன்றுறைக் காவிரி யாற்றினும்
இன்ன றீர்த்திடு மாம்பர மாநதி யின்கணுந்
துன்னி யாடிச் சுருதிக ணாடருந் தோன்றலைப்
பன்னு நான்முறைப் பூசனை யாற்றிப் பயின்றதே. 118
- 622 கால காலன் கபாலங்கை யேந்திய கண்ணுதல்
ஏல வார்குழ லோடெதிர் தோன்றியெண் ணும்வரஞ்
சால வீசலுந் தாழ்ந்தது கொண்டு தணந்துபோய்
ஞால மாதி யுயிர்த்தொகை நன்று படைத்தவே. 119
- 623 ஆன டுத்துயர் பூசனை யாற்றி யகிலமுந்
தான ளித்தலி னாற்கரு ளுரெனத் தக்கது
வான டுத்தெழும் வஞ்சி பசுபதி யாயினோர்
பான நஞ்சினர் பாழியு மானிலை யாயிற்றே. 120
- 624 கூர்க் ழித்தலைக் கூம்பவிழ் நீலங்கண் ணீலந்தண்
கார்க் ழித்த மிடற்றினர் காமர்பே ரூரின்விண்

ஊர்க ழித்துறு மானெதி ராட லுவந்தது
மார்க ழித்திரு வாதிரை நாளந்த மாண்பினால் 121

625 ஆண்டு தோறுமந் நாள்வரும் போதங் கடுத்துயர்
தாண்ட வம்புரி தத்துவ நாதனைத் தாழ்பவர்
பூண்ட சோதி முடியடை யாளங்கள் போற்றுவோர்
நீண்ட மாலறி யாநிலை யெய்துவர் திண்ணமே 122

626 அமிர்த மீன்ற வலைகடற் றோன்றிய வானுவந்
தமிர்த மாட்டி யருச்சனை சால வியற்றிய
அமிர்த லிங்கத் தமலர்த மிக்கதை கேட்டவர்
அமிர்த ராகுவர் செல்வரு மாகுவர் வாய்மையே. 123

627 இது நாதன் முடிக்கடை யாள மியைத்தவா
றோதி னாமினி மாதவத் தீர்பொன் னுடையினான்
பூத நாதனைத் தென்கயி லாயத்துப் போற்றிய
காதை கேண்மின்க ளென்றருட் சூதன் கரைவனால். 124

குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 627
